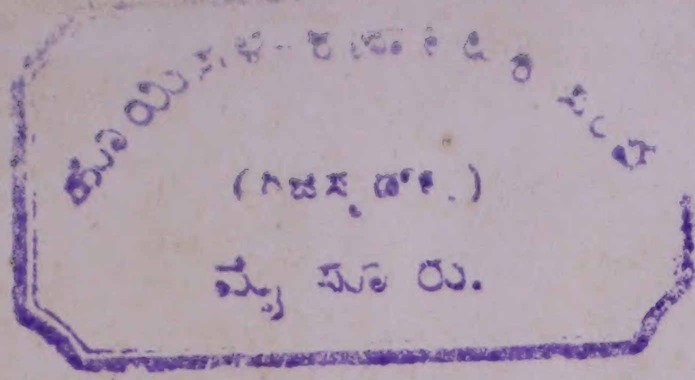

ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ.

ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ.
೨೦. ೮. ೧೯೨೦.

ಹಂಪಿ

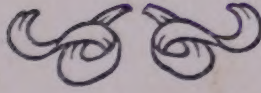
ಹರಿಹರ ಕವಿಯ

ಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ

ಸಂಪಾದಕ :

ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಮೈಸೂರು :

ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದದ್ದು

೧೯೩೦

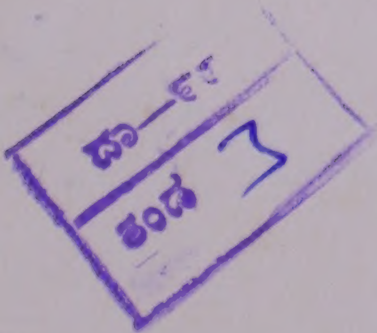
ಈ ಗ್ರಂಥವು

ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್.

ಅವರಿಗೆ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪೀಠಿಕೆ

೧. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆ

'ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ' ಎಂಬ ಈ ಕಾವ್ಯವು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆತನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅನೇಕ ಪುರಾಣಗಳು ಈಗ ದೊರೆತಿದ್ದರೂ ಆತನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದೆಂದೂ ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಲವು ರಗಳೆಯ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೊಂದು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಸ್ಥಲಗಳು ಒಂದಾದಮೇಲೊಂದು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತೆರದ ಗ್ರಂಥವು ಯಾವುದೂ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಗೌರವಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುರಚನೆ, ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆ, ವರ್ಣನೆ, ಶೈಲಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯವು ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಮಗೆ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ದೊರೆತಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಧರ್ಮವೀರರಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಅವರು ಮೊದಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಣ ಮಾಡಿ ವೀರಶೈವಮತ[1]ವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಮತದ

---

[1] ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. (೧) ಆಂಧ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವೀರಶೈವ ಆರಾಧ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು—ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳು, ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ, ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. (೨) ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಪಂಗಡದವರು—ಇವರು ಆಗಮವಿರುದ್ಧವಾದ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಣಮಾಡು

ಉದ್ಧಾರಕಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆದರು. ತಾವು ಸ್ವತಃ ಪರಮನಿಷ್ಠಾಯುಕ್ತರಾದ ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ "ಪವಾಡ"ಗಳನ್ನು ಮೆರೆದದ್ದಲ್ಲದೆ ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಉನ್ನತಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತಮ್ಮ ತನುಧನಮನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಗಾಗಿಯೂ ಮತಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸವೆಸಿ ವೀರಶೈವಮತೋದ್ಧಾರಕರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದರು. ಅವರ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿ ಅನೇಕ ಶಿವಭಕ್ತರು ಅವರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ದೈವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ ಮಹಿಮಸಂಪನ್ನರೂ ಆದವರನ್ನು ಅವತಾರಪುರುಷರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಭಕ್ತರು ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಅವತಾರಪುರುಷರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ವೀರಶೈವಮತವು ಹಬ್ಬಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಅವರ ಸಂಬಂಧದ ಕಥೆಗಳೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿರಬೇಕು.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳು ಯಾರೂ ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಅವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಜನಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಿಳಿದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದು ತೆಲುಗು ಬಸವಪುರಾಣ.[1] ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನಾಥನು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡು

ತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಜಾತಿಭೇದವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಮಬರುತ್ತದೆ. (೩) ಇತರ ವೀರಶೈವರು—ಇವರನ್ನು ಬಸವೇಶ್ವರಮತಾನುಯಾಯಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಇವರು ಜಾತಿಭೇದವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವದೀಕ್ಷೆ ಯಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರಿಸಮಾನರು ಎಂಬುದು ಇವರ ಮತ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಗಡದವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

[1] ಮಲಬಸವರಾಜಚಾರಿತ್ರ ಅಥವಾ ಸಿಂಗಿರಾಜಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದ ಸಿಂಗಿರಾಜನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಕಾಲಿಕನೆಂದೂ ಆತನ ಗ್ರಂಥವೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವೂ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವೂ ಆದದ್ದೆಂದೂ ಮ|| ರಾ|| ಹಾರ್ಡೇಕರ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ (ಶ್ರೀ ಬಸವ ಚರಿತ್ರೆ). ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲವು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦೦ ಎಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದು ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಸಿಂಗಿರಾಜನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನನಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ತ್ತಾರೆ; ಆತನು ಇದ್ದದ್ದು ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅನುಮಾನಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಸೋಮನಾಥನಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪರಿಚಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುರಾತನ ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ತಾನು ಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದಂತೆ ಆತನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.[1] ಆದದ್ದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಾಲವಾದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ಸೋಮನಾಥನು ಗ್ರಂಥರಚನೆಮಾಡಿದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೆಲುಗು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಭೀಮಕವಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಆತನ ಕಾಲ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನ. ಮಿಕ್ಕ ಪುರಾಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆದರಿಂದ ಈಚೆಯವು. ಅಂತು ವೀರಶೈವಕವಿಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಥೆಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರು. ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಕವಿಗಳು ತಮಗೆ ಸೂತ್ರತೋರಿದಂತೆ ಕಾವ್ಯದ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕಥಾನಾಯಕನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ವೀರಶೈವಕವಿಗಳು ಪುರಾಣರಚನೆಮಾಡಿದ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪರಿಶೋಧನೆಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಕಲ್ಪಿತಕಥೆಗಳೂ ಸಂಮಿಶ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವ ಸಂಭವವೂ ಉಂಟು.

---

[1] ಆತತ ಬಸವಪುರಾತನಭಕ್ತ ಗೀತಾರ್ಥಸಮಿತಿಯೇ ಮಾತೃಕ ಗಾಗ|
ಬೂರಿತಂ ಬೈ ಯೊಪ್ಪು ಪೂಸಲಲೋನ ದಾರಂಬುಕ್ರಿಯ ಬುರಾತನಭಕ್ತವಿತತಿ|
ಚರಿತಲಲೋಪಲ ಸಂಧಿಲ್ಲ ಬಸವ ಚರಿತ ಮೇ ವರ್ಣಿಂತು ಸತ್ಕೃತಿ ಯನಗ||
(ಬಸವಪುರಾಣ—ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸ)
...........................ಪ್ರಸ್ತುತಿಕೆಕ್ಕಿನ ಬಸವನಿಚರಿತ|
ಜೆಪ್ಪಿತಿ ಭಕ್ತುಲಚೇವಿನ್ನ ಮಾಡ್ಕಿ ದಪ್ಪಕುಂಡಗನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಜೇಸಿ||
(ಬಸವಪುರಾಣ—ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸ)

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ಎರಡು[1]—೧. ವೀರಶೈವಪುರಾಣಗಳು ೨. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮಕಾಲಿಕರ ವಚನಗಳು. ಪುರಾಣಗಳಂತೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಂಭವವು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದರಿಂದ ಅವು ಪುರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದುವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಾಹ್ಯಸಂಗತಿಗಳು ಬಂದಿರುವುದು ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ. ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ನಿಜವಾದ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಾಗ ಈಚೆಯ ಪುರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪುರಾಣವು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದಿನದೋ ಅಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದದ್ದೆಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ದೊರೆತಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರರೂಪವಾದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.[2] ಹೀಗೆ ಈ ರಗಳೆ ಬಹುಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಹರಿಹರನಿಂದ ರಚಿತವಾದ

---

[1] ಕೆಲವರು ಜೈನಕವಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಬಿಜ್ಜಳಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ಚರಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕವಿಗಳು ಗ್ರಂಥರಚನೆಮಾಡಿದ್ದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಾಲವಾದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಮೇಲೆ. ಅವರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವೇನೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸಂಗತವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದುಬರುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಪ.

[2] ಹರಿಹರ, ಸೋಮನಾಥ—ಇವರಿಬ್ಬರ ಕಾಲವೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೬೦, ಸೋಮನಾಥನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೯೫ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮತ. ಹರಿಹರನ ಕಾಲ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ, ಸೋಮನಾಥನ ಕಾಲ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮತ. ಹೇಗೂ ಹರಿಹರನು ಸೋಮನಾಥನಿಗಿಂತಲೂ ಒಂದೆರಡು ತಲೆಮೊರೆ ಹಿಂದಿನವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಾಗ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನೂ ಮಿಕ್ಕ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳಂತೆಯೇ ತಾನು ಕೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಗೂ ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಕ್ಕ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥೆಗೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ದೊರೆಯದೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ದೊರೆತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

೧. ಇತರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಈಶ್ವರನ ವಾಹನವಾದ ವೃಷಭನ ಅವತಾರವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ವೃಷಭಮುಖನೆಂಬ ಪ್ರಮಥನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ (ಸ್ಥಲ ೧).

೨. ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಉಪನಯನವಾಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವು ಬಂದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ವಾದಿಸಿ ಉಪನಯನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ ಹೊರಟು ಹೋದರೆಂದು ಇತರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೋ ಬಸವಣ್ಣನವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೆಂದೂ (ಸ್ಥಲ ೨) ಬಸವಣ್ಣನವರು "ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮುತ್ತಂತಿರ್ದ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯ ಪಕ್ಕ"ದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆಂದೂ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಮೇಲೆ "ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಕರ್ಮಮುಂ ಎಂದುವೊಂದಾಗಿರದು" ಎಂದು "ಕರ್ಮಲತೆಯಂತಿರ್ದ ಜನ್ನಿವಾರಮಂ ಕಳೆದು ಜನಟು" ಬಾಗೆವಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಉಪನಯನವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಉಪನಯನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬದುಕಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

೩. ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು ಜಂಗಮರೂಪನಾಗಿ ಬಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಕೊಟ್ಟಂತೆ ಇತರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ವಾಹನವಾದ ವೃಷಭನು ಗುರುವಾದನೆಂದು (ಸ್ಥಲ ೪) ಹೇಳಿದೆ. "ವೃಷಭರಾಜಂ ಪತಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಹಸ್ತದೊಳು ಸಂಗಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಮಂ ಛೋಂಕನೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ....ಮುಖಮಂಡಲಮಂ ಬಸವನ ಮಸ್ತಕದೊಳಿಟ್ಟು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸಂಜಮನಱಿಪಿ ಅಮೃತಮಯಲಾಲಾಜಲದೊಳಭಿಷೇಚನಮನಲಂಕರಿಸಿ ಸತ್ಯೋಪದೇಶಮಂ ಶಾಂತಮಯಂಗೆ ಮಾಡಿ........ನಂದೀಶ್ವರಂ

ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂಗೆಱಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಶ್ರೀಪಾದ ನಿರಂತರಾವಳೋಕ" ನಾದನೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಂಬದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

೪. ಇತರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವನಾದ ಬಲದೇವಮಂತ್ರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆಂದೂ ಬಲದೇವನ ಮರಣಾನಂತರ ಆತನ ಅಧಿಕಾರವು ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಲದೇವನ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮೊದಲು ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರಿಯಾದ ಸಿದ್ಧದಂಡೇಶನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೧೦೧ ಹೊನ್ನಿನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂತಲೂ ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧೀಶನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ "ಕುಲವೊಂದೆ ಕುಲವಾಗೆ ಗೋತ್ರವಂತನುವಾಗೆ| ನೆಲೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವೊಂದಾಗೆ" ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆಡಳಿತವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನೆಂದೂ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಆತನು ಸಾಯಲು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಆತನನ್ನು "ಬಿಜ್ಜಳಾದೇಶದಿಂ| ದೊಯ್ದು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ........ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪಂ ಹೊಂದಿದನಪುತ್ರಕಂ| ಬುದ್ಧಿಗೊಡುವುದು ಬಾಳ್ಕೆಗೆಂದು" ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಜ್ಜಳನು ಆತನ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ (ಸ್ಥಲ ೫). ಈ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು "ಸತ್ಕುಲಸಾದೃಶ್ಯ ಸುಶೀಲೆಯರಪ್ಪ ಗಂಗಾದೇವಿ ಮಾಯಿದೇವಿಯರೊಡತಣ ವಿವಾಹಸಂಪದದಿಂ ಸಂತಸುಖ"ವಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳುಂಟು. ಅವು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ.

೨. ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ

'ಶರಣ ರಗಳೆ', 'ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕೈಬರೆಹದ ಎರಡು ರಗಳೆಗಳ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹರಿಹರಕೃತವಾದುವು; ಕೆಲವು ಹರಿಹರನವಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿದುವು; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ

ವಾದುವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನವೇ ಎಂದು ತೋರುವುವು. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ ಈ ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುವು ಅರುವತ್ತುಮೂವರು[1] ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳು; ಇವನ್ನು ತಾನು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹರಿಹರನೇ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ ರಗಳೆಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.[2] ಹರಿಹರನವಲ್ಲದ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ; ಅವು ಆತನವಲ್ಲವೆಂದು ಅವುಗಳ ಅಂಕಿತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗಂಗೋತ್ಪತ್ತಿಯ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನಾಥನದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ; ಪುನರ್ದೀಕ್ಷೆಯ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ "ಶಂಕರಲಿಂಗ" ಎಂಬ ಅಂಕಿತವೂ ಚೋಳಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆ, ಅಮ್ಮವ್ವೆಯ ರಗಳೆ ಎಂಬಿವುಗಳಲ್ಲಿ "ಗುರು ವಿಶ್ವೇಶ" ಎಂಬ ಅಂಕಿತವೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆತನವೆಂದು ತೋರುವ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು[3]; ರಚನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳಿಗೂ ಇವಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಹೋಲಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವು

---

[1] ಈ ಪುರಾತನರು ಅರುವತ್ತುಮೂವರೆಂದು ಉಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅರುವತ್ತಾರೆಂದು 'ಅಱುವತ್ತುಮೂವರ ಕಥಾಗರ್ಭ'ದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ:—

"ಮತ್ತಂ ಅಱುವತ್ತು ಮೂಱನೆಯವರು ಹಿಂದಿಬ್ಬರೊಂದಾಗಿ ಮೆಱೆದ ಎಡಗಣ ಪೆರುಮಾಳೆಯರು ಕೂಡಿ ಅಱುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರು. ಮತ್ತಂ ಲೋಕಂ ದಣಿಯೆ ಹೊಗಳೆ ಹೊನ್ನ ಮಳೆಯಂ ಕಱಸಿದ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳ, ಕೈಳಾಸಮಂ ಸೂಱೆಗೊಂಡ ನಂಬಿಯಕ್ಕಂಗಳು, ಶಿವನಂ ದಣಿಯೆ ಊಡಿಸಿದ ಮಾದರ ಚೆನ್ನಯ್ಯಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಚೋಳದೇಶದ ಅಱುವತ್ತಾಱು ಪ್ರಜೆ ಪುರಾತನರು. ಇಂತು ಶಿವನೊಳು ಶಂಕರನೊಳು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶರೀರಂ ಬೆರಸಿ ಸಂದ ಅಱುವತ್ತುಮೂವರ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರಮಂ ಹಂಪೆಯ ಮಾದರಸರ ಕಾರುಣ್ಯದ ಶಿಶು ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರದೇವಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದ ಪುರಾಣಮಂ ಸಕಲ ಭಕ್ತರು ಸುಚಿತ್ತದಿಂದ ವಧರಿಸುವುದೆಂತೆಂದೊಡೆ—"

[2]
ನೋಡಲೆ ಹಂಪೆಯ ಪ್ರಭುವಿನೊಳ್ ಸಲೆ ಸಂದಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಕೂಡೆ ಜಗಜ್ಜನಂ ಬಯಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿಪ್ಪಱುವತ್ತುಮೂವರಂ |
ಪಾಡುತನಾಡುತಂ ಪೊಗಳ್ವೆನುನ್ನತಿವೆತ್ತಱುವತ್ತುಮೂವರಂ
ಬೇಡಿತನೀವರಂ ಸುಕೃತಜೀವನಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವರಂ ||

[3] ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕಗಳ ರಗಳೆ, ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ರಗಳೆ, ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ, ದಕ್ಷಾಧ್ವರ ರಗಳೆ, ಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯ ರಗಳೆ, ಪ್ರಭುವಿನ ರಗಳೆ, ತೆಲುಗು ಜೊಮ್ಮಣ್ಣನ ರಗಳೆ, ಹೇರೂರ ಹೆಂಗೂಸಿನ ರಗಳೆ, ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸಿನ ರಗಳೆ, ಕೆಂಭಾವಿಯ ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹರಿಹರಕೃತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಹೋಲಿಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹರಿಹರನು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದನೆಂಬುದುಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಮಾಣ ಗಳು[1] ದೊರೆತರೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಗಳೆಗಳೇ ಹರಿಹರಕೃತ ವಾದ ಆ ಚರಿತ್ರೆಗಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಾಧನವು ಆವಶ್ಯಕವಾದದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶದಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಅರುವತ್ತುಮೂವರ ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರನವಷ್ಟೆ. ರಚನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ :—

೧. ರಗಳೆಯು ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲೂ ಅದು ಮುಗಿದಮೇಲೆಯೂ ಒಂದು ಕಂದ ಅಥವಾ ವೃತ್ತವಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕನ ಹೆಸರೂ ಪಂಪಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಅಂಕಿತವೂ ಇರುತ್ತವೆ.

೨. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಗಳೆಯ ಕೊನೆಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಪಾವಿರೂ ಪಾಕ್ಷನ ಅಂಕಿತವಿರುತ್ತದೆ.

೩. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನೊಳಕೊಂಡ ರಗಳೆಗಳು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಲಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಆ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡನೆಯದು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಸ್ಥಲ ಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

೪. ಅನೇಕ ಸ್ಥಲಗಳಿರುವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಲದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸ್ಥಲದ ಕಥೆಯ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಂದಪದ್ಯ ಅಥವಾ ವೃತ್ತವಿರುತ್ತದೆ (ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಪದ್ಯಗಳಿರುವುದೂ ಉಂಟು). ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ಕಥಾಭಾಗವು ಸಂಗ್ರಹ ವಾಗಿ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನವೆಂದು ತೋರುವುದಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. (ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ಯದ ಭಾಗವು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.) ಹರಿಹರನು ಅರುವತ್ತು ಮೂವರ ರಗಳೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದನೆಂದು ತಿಳಿದು

---

[1] ಹೀಗೆ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆಯುವ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಮಿಕ್ಕ ಅನೇಕ ರಗಳೆಗಳು ಹರಿಹರಕೃತವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಾಧನವೊಂದೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬರುವುದರಿಂದಲೂ[1] ಈ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬ ಕವಿ ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇವು ಆತನವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೂ ನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿದೆ.[2]

ಹರಿಹರನು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಂಕಿತರಚನಾಕ್ರಮಗಳ ಆಧಾರವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶನ ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯ ಆಧಾರವೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶನ ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ರಾಘವಾಂಕನು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗೆ ಹರಿಹರನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (ಸಂ. ೧೪-ಪ. ೧೨೦),

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಲೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ **ಬಸವನಿ**
ಪ್ಪತ್ತೈದು ಸ್ಥಲದ ರಗಳೆಯು ಮಾಡಿ ಸಲಿವೃತ್ತು
ದಾತ್ತಭಕ್ತಿಯೊಳು. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೊಯ್ಯಲಿಸಿದು ಮಿಗಿಲಾದುದೆಂದು |
ಹೊತ್ತಗೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಜು ಸಂಗಿದಂ ಚೆನ್ನೆ
ಯಿತ್ತ ಪಾಲ್ಗುಡಿದಂತೆ ಸರ್ವರುಂ ಪೊಗಳಿದರು
ಚಿತ್ತಜಮದಾರಣ್ಯದಾವ ಹರಿಹರದೇವ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂದು ||

ಎಂಬ ಪದ್ಯವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಭಾಗದಿಂದ ಹರಿಹರನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸ್ಥಲಗಳುಳ್ಳ ರಗಳೆಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವೇ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಅರ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಹರಿಹರನು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯ ಆಧಾರವೂ ಇದ್ದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವು ಉಳಿಯುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕವಿಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೆಂಬ

[1] ಆತನು ಬರೆದ ಒಟ್ಟು ರಗಳೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನೂರೊಂದು ಎಂದು ಕೆಲವರೂ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಎಂದು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ (ಸಂ. ೧—ಪು. ೨೩೨) ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

[2] ಕೆಲವು ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ಹೆಸರೋ ಅಥವಾ ಆತನ ಗುರುಪರಂಪರೆಯೋ ಉಕ್ತವಾಗಿ ಅವು ಹರಿಹರನವೆಂಬುದು ಸ್ಥಿರಪಡುತ್ತದೆ. ಉದಾ.—ಮಹಿಮಾ ರಗಳೆ, ಭೃಂಗಿ ರಗಳೆ.

ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ಆತನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ದಂತೆಯೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹರಿಹರನ ಮತ್ತು ಆತನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯುವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಭೀಮಕವಿ ತನ್ನ ಬಸವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವೃಷಭೇಂದ್ರವಿಜಯಕರ್ತ ನಾದ ಷಡಕ್ಷರಕವಿಯಂತು ಹರಿಹರನನ್ನೇ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯರಚನೆಮಾಡಿದವನು. ಹರಿಹರನಾದರೆ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಪೂರ್ವಕವಿ; ಆದಿಕವಿಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಮಹಾಕವಿ ವೀರಶೈವಮತೋದ್ಧಾರಕರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಾದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಪುರಾಣ ಲೇಖಕರು ಹೀಗೆ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ ಗಳನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಬರೆದವರು ಆ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹರಿಹರನು ಬರೆದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯುಂಟು. ಉದಾ ಹರಣೆಗೆ, ಹರಿಹರನು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆದನೆಂದು ಚತುರ್ಮುಖ ಬೊಮ್ಮರಸನು ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ (ಸಂ. ೧—ಪ. ೨೧) ದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಾಂಕನು ಮಹಾ ದೇವಿಯಕ್ಕನ ಪುರಾಣ (ಆ. ೧—ಪ. ೧೯) ದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಹರನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದ ವಿಷಯವು ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶನಿಗೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ವಾದದ್ದು. ಆತನು ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಗ್ರಂಥದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಸವಪುರಾಣ ಲೇಖಕನಾದ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾದರೂ ಎತ್ತದಿರುವುದು ಈ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ:—

೧. ಹರೀಶ್ವರನವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭಾವ ಗಳೂ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವೇ ಮಾತುಗಳೂ ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಇಹಪ್ಪಗೆಯಾಂಡರ ರಗಳೆ[1]ಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಆತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿ ಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಖಿಜಂಗಮನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾದ ಪತಿಹಿತವೆಯನ್ನು ಆ ಜಂಗಮನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು “ಪತಿಹಿತವೆ ಕಂಡಿಹಪ್ಪಗೆಯಾಂಡ

[1] ಈತನು ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು.

ಬಾ ಬಾರ| ಅತಿಕರಂ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬಾರೆಲೆಲೆ ಬಾ ಬಾರ|" ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಕೂಗಿ "ನೋಡ ದೇವರಿವರಿವರೆ"ನ್ನಲು ಆತನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ "ಮರುಳೆ ಮುನ್ನಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂ"ದು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬಸವ ರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ (ಸ್ಥಲ ೧೨) ಶಿವನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಭಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಖಿಜಂಗಮವೇಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಬಸವ ಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪತ್ನಿಯಾದ ಮಾಯಿದೇವಿಯನ್ನು ಜಂಗಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನು ಮಾಯಿದೇವಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ತೋರಲು ಆಕೆ "ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ನಡನಡಂ ನಡುಗಿ, ಬಸವ ಬಸವಾ, ಜಂಗಮದೇವರು ಸಂಗಮದೇವರಾದರೆನೆ," ಬಸವಣ್ಣನವರು "ತಾಯೆ ತಾಯೆ, ಮುನ್ನವಾ ರೆಂದು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂ"ದು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆ[1]ಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಭಾವಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ಊರಿನ ಅರಸಾದ ಚಂದಿಮರಸನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೋಗಣ್ಣನು ಶಿವಶರಣನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಹೊಲೆಯನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿ ರುವನೆಂಬುದಾಗಿ ದೂರಲು ಚಂದಿಮರಸನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಭೋಗಣ್ಣನು,

....ಹೊಲೆಯರಂ ಹೊಗಿಸಿತಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗರಸ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿವಿಲ್ಲ ತಿಳಿವಿಲ್ಲದಡೆ ಕೇಳರಸ|
ನಾರಣಕ್ರಮಿತರಂ ಹೊಗಿಸಿದೆನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಸೂರಿಭಟ್ಟರನೊಯ್ದು ಪೊಗಿಸಿದೆನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ|
ಕೃಷ್ಣಪೆದ್ದಿಗಳನೊಮ್ಮೆಯು ಕರೆದು ಬಲ್ಲೆನೇ
ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟರನೊಮ್ಮೆಯುಂ ನೋಂಕಿ ಬಲ್ಲೆನೇ|
ಶಿವನನಱಿಯದ ಹೊಲೆಯರಂ ಹೊಗಿಸೆ ಕೇಳರಸ
ಶಿವಭಕ್ತನಂ ಹೊಗಿಸಿದೆಂ ತಪ್ಪೆ ಹೇಳರಸ|

ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಮಂಗಳವಾಡದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಿಜ್ಜಳನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಸ

[1] ಈ ಭೋಗಣ್ಣನ ರಗಳೆಯನ್ನು ಹರಿಹರನು ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದರ ಅಂಕಿತ ರಚನಾ ಕ್ರಮಗಳ ಆಧಾರವಲ್ಲದೆ ಪಂಪಾ ಶತಕದಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಾಗ ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಹೆಸರಿನ ಜತೆಗೆ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯ, ಭೋಗಣ್ಣ, ದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಕೊಡಗೂಸು ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ (ಪ. ೫೯, ೬೬, ೬೭). ಅಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು

ವಣ್ಣನು ನಾಗಿದೇವನೆಂಬ "ಪೊಲೆಯನೆಂದಡೆ ಕೋಪಂ—ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನ" ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿದನೆಂದು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಬಿಜ್ಜಳನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಲು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕೊಟ್ಟ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಭೋಗಣ್ಣನು ಚಂದಿಮರಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು :—

"ಎಲೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಭೂಪ, ಎರಗಿವಿಯ ಮರುಳೆ, ನಾರಣಕ್ರಮಿತರ ಕೇರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕೆನೆ? ಮುಕುಂದಭಟ್ಟರ ಮನೆಯೊಳುಂಡೆನೆ? ಸೌರಿಪೆದ್ದಿಗಳ ಸಾರಿ ನಿಂದೆನೆ? ದಾಮೋದರಭಟ್ಟರಂ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸೋಂಕಿದೆನೆ? ಕೇಶವಘೈಸರ ವಾಸನೆಯುಂಟೆ? ಹರನನಱಿಯದ ಹೊಲೆಯರ ಮನೆಯಂ ಹೊಕ್ಕುಂಡುದಿಲ್ಲ" (೧೦ : ೪೨-೪೭).

೨. ಕೈಲಾಸದ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವು ಅವರು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದು ಹರಿಹರನ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಭಾವನೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಭಾವನೆಯು ನಂಬಿಯಣ್ಣ[1], ರೇವಣಸಿದ್ಧ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ಇವರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಪುಷ್ಪದಂತನೆಂಬ ಪ್ರಮಥನು ಪಾರ್ವತಿಗಾಗಿ ಹೂವುಕೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ವಿಲಾಸಿನಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಳ್ಳಲು, ನಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೆಂದು ಶಿವನು ಅವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರೇಣುಕನೆಂಬ ಪ್ರಮಥನು ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾರುಕನೆಂಬ ಪ್ರಮಥನನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆ ತಪ್ಪಿತಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಶಿವನು ಅವನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಮಹಾದೇವಿ ಎಂಬ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಗುಪ್ತಗಣೇಶ್ವರನ ಕಾಲು ಸೋಕಲು ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಹೀನಭವಿ ಎಂದು ಬೈದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು, ನೀನು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಭವಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಮರಳಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾ

ತೆಲುಗು ಜೊಮ್ಮಯ್ಯ, ಕೆಂಭಾವಿಯ ಭೋಗಣ್ಣ, ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರಾತನರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಂತೆಯೇ ಈ ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆಗಳನ್ನೂ ಹರಿಹರನು ಬರೆದಿರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರಗಳೆಗಳ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ರಗಳೆಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

[1] ನಂಬಿಯಣ್ಣನು ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು.

ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ವುದಕ್ಕೂ ಅಂಥದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಿವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವೃಷಭಮುಖನೆಂಬ ಗಣಪನು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು, ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವನು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ "ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕುಡದಿರ್ದ ಬಳಿವಿಡಿದು| ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಮಂ ವಾದಿನಿಂದಂ ಪಡೆದು| ಗಣಸಮಕ್ಷದ ಪುಸಿಗೆ ಶರಣರ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತೆ| ಅಣೆಯುರದೊಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನಿಳೆಗೆ ಕೂಡುತ್ತೆ| ಎನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ತೋಱುತಂ| ಮನ್ನಣೆಯೊಳಿಲ್ಲಿಗೈತರ್ಪುದಿದು ನಿರ್ವಿತಂ" (೧ : ೭೯-೮೮) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜನನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರನಾದ ಕಲ್ಪನೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತಾವ ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದದ್ದರಿಂದಲೂ ಹರಿಹರನ ಇತರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ರಗಳೆ ಹರಿಹರಕೃತವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೩. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ ಹರಿಹರನದೆಂಬುದನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಅಂಶಗಳೂ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಸವಪುರಾಣಾದಿ ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಾದರೋ ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿ ಮಂಗಳವಾಡವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೆಸರಿನ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಎರಡು ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ತೋರಬಹುದು.[1] ಆದರೆ ರೇವಣಸಿದ್ಧರ ರಗಳೆ[2]ಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ

---

[1] ಈ ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಂಗಿರಾಜಪುರಾಣದ ಒಂದು ಪದ್ಯವು ಸಾಧನವಾಗಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಪದ್ಯವು ಯಾವುದೆಂದರೆ :—

ಮಂಗಳಂ ಮೊಳೆತು ಮಂಗಳ ಬೆಳೆದುದಖಿಳ ಶುಭ
ಮಂಗಳ ಕವಲ್ತು ಮಂಗಳ ತಳಿತು ಮಂಗಳಂ
ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಹೂತುಕಾತುಂ ದೋರೆವಣ್ಣ ಮಂಗಳಮಹಾಸಿರಿಯ ಸವಿಯ|
ಮಂಗಳ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲಾಸ್ವಾದಿಸಾನಂದ
ಮಂಗಳ ರಸಾವೇಶರಾಗಿ ಮಂಗಳಹಾಡಿ
ಮಂಗಳಂ ಹೂಡಿ ಮಂಗಳವಾಡಿಯೆನಿಪ ಕಲ್ಯಾಣನಾಮವಾಯ್ತು ||

[2] ಇದು ಹರಿಹರ ಕೃತವೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮಂಗಳವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳೆಂದು ಹರಿಹರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಂಗಳವಾಡವು ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ರೇವಣಸಿದ್ಧಪುರಾಣ, ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯೇ ಬರೆದಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನೂ "ಹೊಂಗಡಗದ ಲಿಂಗವಂತೆ" ಎಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿದೆ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಸವಣ್ಣನ ಮಗನ ಬಾಲ್ಯವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು "ಹೊಂಗಡಗದ ಲಿಂಗವಂತಂ" ಎಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿದೆ. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಕಣ್ದೆರೆದಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆ; ಬಸವಣ್ಣನು "ಲಿಂಗಮಂ ತೋಱೆ ಕಣ್ದೆಱೆದು ಸುಖಿ"ಯಾದನೆಂದು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಹರಿಹರನು ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹರಿಹರನ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹರಿಹರನವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಈ ರಗಳೆಯನ್ನೂ ಓದಿದರೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ಕೈವಾಡವೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರಗಳೆಯನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬ ಕವಿ ಬರೆದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಇಷ್ಟು ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಕವಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿದ್ದರೆ ಅವನೂ ಹರಿಹರನಂತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕವಿ ಯಾರೂ ಇದ್ದಂತೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಈ ರಗಳೆ ಹರಿಹರನದೇ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡಿದರೆ ದೋಷವಾಗಲಾರದು.

೩. ವಿಮರ್ಶೆ

ಈ ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯು ಅರ್ಧಭಾಗವು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಧಭಾಗವು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹರಿಹರನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಬರಿಯ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ. ಬಲುದೊಡ್ಡವೆಂದು ತೋರಿದ ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗದ್ಯವನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಹೀಗೆ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಆತ

ನನ್ನು "ರಗಳೆಯ ಕವಿ" ಎಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಆದಕಾರಣ ಆತನು ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಚಂಪೂರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿದನೆಂದೂ ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬ ಕವಿ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಮಾಡಲಿ, ಅದೇನೂ ಗಣ್ಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ಕವಿಗೆ ಗೌರವ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಆತನು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಮೇಲೆ ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಹರಿಹರನು ಬರೆದನೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಜನರ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದನೆಂಬ ಐತಿಹ್ಯವೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾದುವು. ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಹರನು ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆತನು ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ರಚಿಸದೆಯೇ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಆತನಿಗೆ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏನೂ ಚ್ಯುತಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರಗಳೆಗಳು ಅನೇಕ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆದರಣೀಯವೂ ಗೌರವಾರ್ಹವೂ ಆಗಿವೆ. ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಓದುವವರು ಇದನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದು.

ಹರಿಹರನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ರಗಳೆಯ ಛಂದಸ್ಸು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಕವಿಗಳು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸಮಗ್ರಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರನು ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಥಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ ಕನ್ನಡಕವಿಗಳು ರೂಢಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಕಂದವೃತ್ತಗಳು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹರಿಹರನಿಗೆ ತೋರಿರಬೇಕು. ಕಥಾಕಾವ್ಯವಾದರೋ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕಾದದ್ದು; ಕಂದವೃತ್ತಗಳು ಪರಿಮಿತವಾದ ಅಳತೆಯುಳ್ಳವು; ತುಂಡುತುಂಡಾದುವು. ಕವಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ಕವಿಯೇ ಅವುಗಳ ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.[1]

[1] ಇದನ್ನು ಚಂಪೂಲೇಖಕರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವು ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಗದ್ಯವನ್ನೋ ಬೇರೊಂದು ಪದ್ಯವನ್ನೋ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಎರಡು ಮೂರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದುವು. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ, ಬೇಗ ಬೇಗ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬಹುದಾದ ಛಂದಸ್ಸೊಂದು ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಕನ್ನಡಕವಿಗಳು ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಉಪಯೋ ಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಗಳೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಮವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಕಥೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟುದೂರ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗ ಬಹುದು. ಆದರೆ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣನಲ್ಲ, ಎಂದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ ಸರಿ ಯೆಂದು ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಬಿಡುವುದಾಗಲಿ ಹರಿಹರನ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ರಳಕುಳಕ್ಷಳಗಳ ಸಂಬಂಧದ ನಿಯಮವು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ದ್ದೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂ ಘಿಸಿದನೋ ಛಂದಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಥಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಂದ ವೃತ್ತಗಳು ಅನುಗುಣವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ರಗಳೆಯೇ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದೆಂಬು ದನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿಸಿದನು.[1]

ಕಥೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದಾಗ ರಗಳೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ; ದೊಡ್ಡದಾದಾಗ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾದನಿಯಮವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದು ಕಥಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಛಂದಸ್ಸಾದರೂ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಗತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಡೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಂದವೃತ್ತಗಳು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯಗಳಾದರೆ, ಇದು ಎರಡು ಪಾದ ಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯಗಳ ಸಮೂಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ಯಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸವುಳ್ಳ ಎರಡೆರಡು ಪಾದಗಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬಹುಕಾಲ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಪದ್ಯದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಹರಿಹರನು ಕೆಲವು ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಸದ ಬಂಧನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಈ ಛಂದಸ್ಸು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹರಿಹರನು ಕಂಡು

[1] ಹರಿಹರನ ಈ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕವಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಷಟ್ಪದಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕೆಲವರು ಹೊಸ ಕವಿಗಳು ಮಾಡುವಂತೆ ಹರಿಹರನು ಪ್ರಾಸದ ಕಟ್ಟನ್ನೂ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಆತನು ರಗಳೆಯ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಹರಿಹರನು ಕಥಾಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವು ಆವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಜ್ಞಾತಿಶಯವೂ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳೂ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುವು.

ಹರಿಹರನು ರಗಳೆಯ ಜತೆಗೆ ಗದ್ಯವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಹೀಗೆ ಗದ್ಯವನ್ನು ಪದ್ಯದೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹರಿಹರನು ಗದ್ಯವನ್ನು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಲೇಖಕರಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪದ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನು ಗದ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಲವನ್ನೇ ಅದರಲ್ಲಿ ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗದ್ಯವು ಬರುವ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಲವು ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೊಂದು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಕಥಾಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ರಗಳೆ ಉಚಿತವಾದದ್ದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಗದ್ಯವೂ ಉಚಿತವಾದದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಹರಿಹರನು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದರೆ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ "ಗದ್ಯಕಥಾ" ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕೆಲವು ಗದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ರಚಿತವಾಗಿದ್ದುವೆಂದು ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಯ ಕವಿಗಳು ಯಾರೂ ಆ ಕವಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತದಿರುವುದರಿಂದ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಆ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಹರನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಈಗ ದೊರೆಯುವ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯವು ಚಾವುಂಡರಾಯಪುರಾಣವೊಂದೇ. ಅದರ ಪರಿಚಯವಾದರೂ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಇತ್ತೆಂಬುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯ. ಆದಕಾರಣ ಗದ್ಯದ ಈ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಗೌರವವೂ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ರಗಳೆಯೂ ಗದ್ಯವೂ ಜತೆಜತೆಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ

ಗದ್ಯವು ರಗಳೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣವೇ ಈ ಗದ್ಯದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವೇಳೆ ರಗಳೆಯ ಧಾಟಿ ಅಥವಾ ಗತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನದು ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾದ ಕೃತಕವಾದ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಗದ್ಯವಲ್ಲ. ಆತನು ಆಗಾಗ ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ವಾಕ್ಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಗದ್ಯವು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಜನರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಭಾಷೆ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ರಗಳೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿವೆ.

ಹರಿಹರನು ಗ್ರಂಥರಚನೆಮಾಡಿದ್ದು ಶಿವಶರಣರ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಆತನು ರಗಳೆಯ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದೆಂಬುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ವರ್ಣನೆ, ಅಲಂಕಾರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಹರಿಹರನು ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳಗನ್ನಡದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೂ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವುವೇಳೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪ್ರೌಢಿಯನ್ನು ಪಂಡಿತಪಾಠಕರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತಂದು ತುಂಬಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹರಿಹರನು ಪಂಡಿತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತು; ಆತನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಈ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದು ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಿಹರನು ಬರೆದದ್ದಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಅಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಥಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳವು ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹರಿಹರನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯವು ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಾವು ಬರೆಯುವ ಕಥೆಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಅಡಕಿ ಎಳೆಯು

ಮಗುವಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡನ್ನು ಹೇರಿದಂತೆ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಂದು ತಗುಲಿಸುವ ಕವಿಗಳೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲುಂಟು. ಹರಿಹರನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆತನು ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನೆಲ್ಲ, ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಹರಿಹರನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಣನೆ ಎಷ್ಟು ಆವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಿಂದ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ; ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ ವರ್ಣನೆಯಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಬಾಗೆವಾಡಿಯಲ್ಲಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡಕವಿಗಳು ಬಹುಶಃ ಸಮುದ್ರ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಪಟ್ಟಣದ ವರ್ಣನೆಯವರೆಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರ್ಣನೆ ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಗೆವಾಡಿಯ ವರ್ಣನೆ ನಾಲ್ಕು ಪಾದ ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯವು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿವಾಹವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಣನೆಯ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣ ನವರ ಧಾರ್ಮಿಕಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕಥೆಗೆ ಇಂಥ ವರ್ಣನೆಗಳು ಅನಾ ವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿದು ಹರಿಹರನು ಕೈಬಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ವರ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಉಜ್ವಲವಾಗಿಯೂ ಓದುವವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಸ ವಣ್ಣನವರು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಲವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಎಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ನಾಸ್ತಿಕನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸುವಂತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಸಂದರ್ಭ ದೊದಗಿದಾಗ (೧೧ನೆಯ ಸ್ಥಲ) ಉಳ್ಳಿಯ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡ ವಿಜೃಂ ಭಣೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕಥೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ತಾನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿ ರುವ ಕಥಾನಾಯಕನ ಜೀವನದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆವಶ್ಯಕ

ವಾದಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕುವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಸವ ರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು. ಆ ಜೀವನದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಶಿವಶರಣರ ಬಾಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ—

"ಎಲೆ ಬಸವ....ನಿನ್ನ ನೇಮವಿದಾರ್ಗುಂಟು! ಗುರುಲಿಂಗದೊಳೆರಡಿಲ್ಲ ದಿಪ್ಪೆ. ಶರಣರಂ ಸಂಗನೆಂದೆ ಕಾಣ್ಬೆ. ಬಂದ ಭಕ್ತರನತ್ಯಾದರಿಪೆ. ಬಪ್ಪ ಭಕ್ತರಂ ಹರುಷದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಬೆ. ಬೇಡಿದುದ ಶರಣರ್ಗಿಲ್ಲೆನ್ನದೀವೆ. ಬೇಡಲೊಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆರಾಧಿಪೆ. ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳೊಳು ಶರಣರಂ ಸಂಗನೆಂದಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆ. ನಿಚ್ಚ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನಚ್ಚರಿಯಿಂ ಮಾಳ್ಪೆ. ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿಪ್ಪೆ. ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದುದನಾಘ್ರಾಣಿಸೆ, ನೋಡೆ, ನುಡಿಯೆ, ಮುಟ್ಟೆ, ಕೇಳೆ. ಶಿವಸಮಯವನುದ್ಧರಿಸುವೆ. ಪರಸಮಯವಂ ಸಂಹರಿಸುವೆ. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕಠಿನಮಂ ಕೇಳೆ. ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯನಱಸೆ. ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಅಪವಿತ್ರತೆಯನಱಯೆ........ಪಾಷಂಡಿಭೂಮಿಯೊಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯನಾರಂಭಿಸಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಗಳಂ ಬೆಳೆದು ಗಣಪರ್ವಂಗಳಂ ಸುಫಲಂಮಾಡಲೆಂದು ಬಂದ ಕಾರಣಿಕ ಬಸವ, ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಬಣ್ಣವೇಱಿತು...." (ಸ್ಥಲ ೮: ೩೭-೫೯).

ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಹರಿಹರನು ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನದಿಂದ ಆತನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಸಂಗತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಹರಿಹರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುವೋ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವು ಬಾಹ್ಯವಾದುವೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟನೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬೇರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಹೊರತು ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮತ್ತೇನು ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದೂ "ಕರ್ಮಲತೆಯಂತಿರ್ದ ಜನ್ನಿವಾರಮಂ ಕಳೆದು ಬಿಸುಟು" ವೀರಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯ

ದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು ಯಾವುವು? "ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮುತ್ತ್ರಂತಿರ್ದ" ಆ ಮುತ್ತ್ರಬ್ಬೆಯ ಗತಿಯೇನಾಯಿತು? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮಂಗಳವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಿದ್ಧದಂಡೇಶನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧದಂಡೇಶನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಜರುಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಬಿಜ್ಜಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರಷ್ಟೆ; ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯವಾದ ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು? ಬಸವಣ್ಣನವರು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸದ ವಿವರವೇನು? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಉನ್ನತಪದವಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾದೇವಿ ಮಾಯಿದೇವಿಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಗಂಗಾದೇವಿ ಮಾಯಿದೇವಿಯರು ಯಾರು? ಬಸವಣ್ಣನವರು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಮದುವೆಯಾದರೆ, ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದರೆ? ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವು ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಧಾರ್ಮಿಕಜೀವನದ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಆವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆಂದೇ ಇವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹರಿಹರನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು "ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ" (ಪವಾಡ, ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ) ಗಳು. ಧಾರ್ಮಿಕಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದೇ ಆ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹರಿಹರನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿರಬೇಕು. ಆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಗತಿ ಮುಖ್ಯ, ಯಾವುದು ಅಮುಖ್ಯ—ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಆತನಿಗೆ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿರಬೇಕು. ಹರಿಹರನು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣಮಾಡಿದರೆ ಈ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಔಚಿತ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನವು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಸಹಜವೂ ಸ್ಫುಟವೂ ಆಗಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಪ್ರಾಯವು ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರ

---

[1] ಈಗ ದೊರೆತಿರುವುದು ಈ ರಗಳೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗವಷ್ಟೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪವಾಡಗಳು ಕೆಲವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಅರ್ಧಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರಬೇಕು.

ದಾಯಿಕಮತದಲ್ಲಿ ಅನಾದರಣೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಸ ಧಾರ್ಮಿಕಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುವುದು; ಅವರು ಸ್ವಜನವನ್ನೂ ಸ್ವಗ್ರಾಮವನ್ನೂ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರುವುದು; ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗುವುದು; ಅಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಸಂದರ್ಭವೊದಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಜನವಾದ ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪನ ಆಶ್ರಯವೂ ದೊರೆಯುವುದು; ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಇವರು ಬಿಜ್ಜಳನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಉನ್ನತ ಪದವಿಗೇರುವುದು; ಇವರು ಹೀಗೆ ಉನ್ನತ ಪದವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇವರ ಪಂಥದ ಜನರು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು; ಇದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಿಗೂ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪಂಥದವರಿಗೂ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದು; ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೂ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೂ ವೈಮನಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಒದಗುವುದು—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದುವು. ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಹರಿಹರನು ಅವರ ಜೀವನದ ಈ ಮೂಲರೇಖೆಗಳು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೂ ಹರಿಹರನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸರಳವಾದ ಮಾನವ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮರೆಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದು. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳೂ ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳೂ ಹಲವು ಕಡೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಹರಿಹರನು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವನಿಗೆ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಪಂಡಿತಪ್ರಿಯವಾದ ಅಪ್ರಚುರವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರತಕ್ಕವು ರೂಪಕ, ಉಪಮೆ, ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮೊದಲಾದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿತಕರವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳು. ರೂಪಕವನ್ನಂತೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನು ನಿರೂಪಿಸುವ ವಿಷಯವು ಮತಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಈತನು ನೀರಸವಾದ ತತ್ವವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೂ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ.

ಈತನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ನೀತಿಯೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಪಾಠಕರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನು ಸಹಜಕವಿ. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವು ಪಾಠಕರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸಮಗ್ರಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಭಂಗಬಾರದಂತೆ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆಯಾಗಲಿ, ವರ್ಣನೆಯಾಗಲಿ, ಅಲಂಕಾರವಾಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೀರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ರಸೈಕ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆಯನ್ನು ಒಂದು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಎರಡು ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಓಲೆಯಪ್ರತಿ; ಇದನ್ನು 'ಕ' ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸ್ಥಲಗಳಿವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ; ಇದನ್ನು 'ಖ' ಎಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸ್ಥಲಗಳೂ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವೂ ಇವೆ. ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಓಲೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಪಾಠವು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಪಾಠವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಭಾಗವೇ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಬೇರೆಯ ಪ್ರತಿಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಾರ್ಹವಾದ ಕೆಲವಂಶಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳಗನ್ನಡದ ಶಬ್ದರೂಪಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ರೂಪಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಭಾಷೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾಕರಣನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹೊಂದದ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಹರಿಹರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಹಳಗನ್ನಡದ ರೂಪದಿಂದ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹರಿಹರನೂ ಕೆಲವು ಹೊಸ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ವಿಶೇಷಪ್ರಯೋಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹರಿಹರನವೋ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರವೋ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ರೂಪಗಳನ್ನೇ ಉಳಿಸಿ ರುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ನುಡಿವುತಂ', 'ಈವುತಂ' ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯೋಗ ಗಳು ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಎರಡಕ್ಕೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ವಕಾ ರಾಗಮಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯಕಾರಾಗಮವು ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಪ್ರಯೋಗವೇ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಮಾಡಿದವರು ಮರೆತಾದರೂ ಒಂದು ಸಲವೂ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರವುಂಟು. ಆದಕಾರಣ ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ಹರಿಹರನದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಏನೇ ಇಗಲಿ, ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ನ್ಯಾಯವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹಬರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಕುಡು, ಕೊಡು ; ಬರ್ಪ, ಬಪ್ಪ ; ಪಿಂಗು, ಹಿಂಗು ;-ಒಡೆ,-ಅಡೆ ;-ಒಳ್,-ಒಳು ; -ಅರ್,-ಅರು—ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಪದದ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಭಿನ್ನ ರೂಪ ಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಉಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಅರ್ವಾ ಚೀನಪ್ರಯೋಗಗಳು ಗ್ರಂಥಕರ್ತನವಲ್ಲದಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಅವು ಗಳ ಪ್ರಾಚೀನರೂಪಗಳೂ ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪರಿಷ್ಕರಣವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನಾಗಲಿ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ಕಡೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೀಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ರೂಢಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ವಿರಾಮಸಂಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ವಿಸಂಧಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದದ್ದು ಆವಶ್ಯಕವಾಯಿತು. ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿಸಂಧಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡು

ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧುವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಗದ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದು ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧವಾದ ವಿಭಾಗವು ಕೆಲವು ಕಡೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಗದ್ಯದಂತೆ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಯವಿಭಾಗವನ್ನು ವಾಚಕರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಸಮಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡದ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಮ||ರಾ|| ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಗೂ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೀಠಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮ||ರಾ|| ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮೊದಲು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲುಂಟುಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗಲೂ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಣಮಾಡಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ.

ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳೆ

ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತೇಂದ್ರಾ[1]ಸು[1]ರಗುರುಸುಮನೋಮೌಳಿವಿನ್ಯಸ್ತಪಾದಂ
ಹೇಮಾಗಾಗಾರಸೀಶಂ ಮುನಿಜನಹೃದಯಾಂಭೋಜವಾಸಂ ಭವಾನೀ-|
ವಾಮಾಂಗಾಲಿಂಗ[2]ನಂ ಭೂ[2]ಸುರನಿಧಿ ಮೆಱೆದಾ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ
ಪ್ರೇಮಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಪಂಪಾಪುರಪತಿ ಬಸವಂಗೊಲ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂದಂ || ೧*

ಶ್ರೀಮೇರುಮಧ್ಯದೊಳಗೊಪ್ಪುತೆ ವಿಳಾಸದಿಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪದಿಂ |
ಅಪ್ರತಿಮನಾನಂದಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲು
ಸರ್ವಭೂಷಣನೊಪ್ಪದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು |
ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಚಂದ್ರಕಳೆಯರಸನೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲು
ರಂಜಿಸುವ ಪುಲಿಚರ್ಮದಘವನೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲು |
ಆತನ ವಿಳಾಸವದನೇನೆಂಬೆನೆಸೆದಿರಲು
ನೂತನವಿಳಾಸದಿಂ ಗಿರಿಜೆ ವಾಮದೊಳಿರಲು |
ಇಂತು ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಿರಲು
ಶಾಂತಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಭಾಪುಂಜನೆಸೆದಿರಲು |
ಸೀಸರಸ್ವತಿಯರಂದೊಲಿದು ಚಾಮರವಿಕ್ಕೆ
ಅರಸೆ ಇಂದ್ರಾಣಿಯರು ನಲಿದು ಸೀಗುರಿಯಿಕ್ಕೆ |
ರುದ್ರಕನ್ನೆಯರೊಲಿದು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು
ಉದ್ದಂಡನುಂ ವೀರಭದ್ರನುಂ ಕುಳ್ಳಿರಲು |

---

[1] ಮ ? ;   [2] ಸಾಭಾ (ಕ.)

ಗಣಪನುಂ ಸ್ವಾಮಿಯುಂ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು
ಗಣನಿಕರ ಘುಳುಘುಳಿಸುತುರವಣಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು|
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಿಚಯಮಂತೊಂದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲು
ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಹರಿನಿಕರ [1]ಹರಷಿನಿ[1]ಂದೊಪ್ಪಿರಲು|
ಮನುಗಳುಂ ಮುನಿಗಳುಂ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾದಿಗಳು-
ಮನುಪಮನ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿ ತೋಱುತ್ತಿರಲು|
ವೃಷಭಮುಖ ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಕುಳ್ಳಿರುತಿರಲು
ವೃಷಭರಾಜಂ ಹರುಷದಿಂದಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು|
ಮುಂತೆ ಕಿನ್ನರರು ನವರಸದಿ ಪಾಡಲ್ಕಾಗ-
ನಂತರಂ ಭೃಂಗೀಶ ನರ್ತನಕೆ ನಿಂದಾಗ|
ಹೊಸ ಪರಿಯ ಗತಿಗಳಂ ನಟಿಸಿ ತೋಱುತ್ತಮಿರೆ
ಅಸಮಾಕ್ಷ ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತಮಿರೆ|
    ಕಂಪುಳ್ಳ ಸಂಪಗೆಯ ಪೂಗಳಂ ತಿಱಿತಂದು
ಹೆಂಪಿನಿಂ ಶಶಿಧರನ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು
ತಂದೊರ್ವ ಮಾಲೆಗಾಱಂ ಭರದಿ ಕೊಡಲಲ್ಲಿ
ಮುಂದಿರ್ದ ವೃಷಭಮುಖನಂ ಕರೆವುತಿರಲಲ್ಲಿ|
ಹರುಷದಿಂದೈತಂದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲು
ಹರನ ಕೃಪೆಯಾಯಿತೆಂದೆನುತೆ ಪುಳಕಿಸುತಿರಲು|
ನೀನೀ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಶರಣತತಿಗೀಯೆನುತೆ
ಮಾನನಿಧಿ ವೃಷಭ[2]ಮುಖಗಂದೀ[2]ಯೆ ಪುಳಕಿಸುತೆ|
ಮುಂದೆ ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದುಕ್ಕಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ|
ಕುಣಿವುತಂ ಕುಕಿಲಿಱುವುತಂ ಪರ್ವಿ ಕೂರ್ವುತಂ
ತ್ರಿಣಯನನ ಬೆಸನನಾಂ ಪಡೆದೆನೆನುತುರ್ವುತಂ|

---

[1] ಹರುಷದಿ (ಖ.); [2] ರಾಜಂಗೀ (ಖ.)

ಪರವಶೀಭೂತನಾಗುತ್ತೆ ಮಱಹಂ ಹೊತ್ತು
ಹರುಷದಿಂ ದೇವಿಯರ್ಗಿತ್ತು ಗಣಪತಿಗಿತ್ತು।
ಬಿರುದ ಗಣನಿವಹಕ್ಕೆ ಹರಿಯಜಸುರರ್ಗಿತ್ತು
ವರಮುನಿಜನಕ್ಕೆ ಮನುನಿವಹಕ್ಕೆ ನಲಿದಿತ್ತು।
ಶಿವಪುತ್ರನಂ ಸ್ಕಂದದೇವನಂ ಮಱೆವುತಂ
ತವೆ ಸಭೆಯೊಳಿರ್ದರ್ಗೆ ವೃಷಭಮುಖನೀವುತಂ।
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದಭವಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸೆ
ಅಲ್ಲಿಯೆನಗೀಯನೆಂದಾ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ।
ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದಾ ವೃಷಭಮುಖನಲ್ಲಿ ನುಡಿವುತಿರೆ
ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆನಗೆ ಪುಸಿಮಾತದೇಕೆನುತಮಿರೆ।
ಎನೆ ವೃಷಭಮುಖನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆನೆರಡಿಲ್ಲಯ್ಯ
ನಿನಗೆ ಕೊಡದಿರ್ಪನೇ ಕೇಳು ಕೇಳೆನ್ನಯ್ಯ।
ಎಂದಡೆ ಕುಮಾರಕಂ ತಂದೆಯ ಮೊಗಂನೋಡಿ
ಒಂದುವಂ ನುಡಿಯಲಱಿಯದೆ ನೋಡುತಿರೆ ಬಾಡಿ।
ಮಗನ ಕರುಣಾಸ್ಯಮಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಕಂಡು
ನಗುತೆತ್ತಿ ತ[1]ಕ್ಕೈ[1]ಸುತಂ ನಿರೋಧಂಗೊಂಡು।
ಕಂಡಯ್ಯ ವೃಷಭಮುಖ ದೇವಿಯರು ನೋಡುತಿರೆ
ತಂಡತಂಡದ ಗಣೇಶಪ್ರತತಿ ನೋಡುತಿರೆ।
ಹರಿಯಜರ ಸುರ[2][ರ] ಸುರರಾಜರ ಸಮಕ್ಷದೊಳು
ಅರವರಿಸದೀ ಸಭೆಯೊಳೆನ್ನಯ ಸಮಕ್ಷದೊಳು।
ಹುಸಿನುಡಿವರೇ ಕುಡದೆ ಎನ್ನಯ ಕುಮಾರಂಗೆ
ಎಸೆವ ನಿಜಭಕ್ತಿಭೂಷಣನೆನಿಪ ವೀರಂಗೆ।
ಎಮಗೆ ಕುಡದಿರ್ದಡಂ ಸೈರಿಸುವೆವಾವಯ್ಯ
ವಿಮಳಶಿಶುವಿಂಗೆ ಹುಸಿನುಡಿಯೆ ಸೈರಿಸೆವಯ್ಯ।

---

1 ಕ್ಕವಿ (ಕ.); 2 ಪ (ಕ. ಖ.)

ಇದಱಿಂದ[1][ವೊ]ಂದು ಜನನಂ ನಿನಗೆ ದೊರಕಿತ್ತು
ಮುದದಿಂದ ಹೋಗಯ್ಯ ಜನನವಂ ನೀ ಹೊತ್ತು।
ಧರಣಿಯೊಳು ವೃಷಭಮುಖ ಹುಟ್ಟೆಂದು ಬೆಸಸುತಿರೆ
ಕೊರಗಿ ಕಳೆಗುಂದಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಕೇಳುತಿರೆ।
ಇಂದುಧರ ಚಿತ್ತೈಸೆಸುತ್ತಂದು ಕೈಮುಗಿದು
ತಂದೆ ಶರಣಾಗು ಶರಣೆನಗೆ ಹುಟ್ಟಲ್ಕರಿದು।
ಕಾಮಾರಿ ಷಡುವರ್ಗದುಬ್ಬರಂ ಧರೆಯಲ್ಲಿ
ಸೋಮಧರ ತಾಪತ್ರಯದ ಜೇಗೆ ಪಿರಿದಲ್ಲಿ।
ಹುಸಿ [2]ದ[2]ಂಬು ಹಿಂಸೆ ಮೂರ್ಖತೆಯುಂಟು ಧರೆಯೊಳಗೆ
ವಶವಲ್ಲದಾ[3]ಲೀಢ[3]ವನ್ಯಾಯವಿಳೆಯೊಳಗೆ।
ಅಲ್ಲಿ ಜನಿಯಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕೆಂದು ಬಪ್ಪೆಂ ದೇವ
ಎಲ್ಲ ತೆಱದಿಂ ನಿಮಗೆ ದೂರವಪ್ಪೆಂ ದೇವ।
ಕರುಣಿಪುದು ಜಲಶಯನನಯನಚರಣಾಭರಣ
ಶರಣಸಂಘಾತಸಂಸಾರಭಯನಿರುಹರಣ।
ಎನೆ ಶಿವಂ ನಸುನಗುತ್ತಂಜಬೇಡೆಲೆ ಮಗನೆ
ನಿನಗೆ ಹಿತ[4][ನಾ]ಗಿ ಸಖ[4][ನಾ]ಗಿ ಬಪ್ಪೆಂ ಮಗನೆ।
ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕುಡದಿರ್ದ ಬಳಿವಿಡಿದು
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಮಂ ವಾದಿನಿಂದಂ ಪಡೆದು।
ಗಣಸಮಕ್ಷದ ಪುಸಿಗೆ ಶರಣರ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಅಣಿಯರದೊಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನಿಳೆಗೆ ಕೂಡುತ್ತೆ।
ಎನ್ನ ಪ್ರಸಾದಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ತೋಱುತಂ
ಮನ್ನಣೆಯೊಳಿಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪುದಿದು ನಿರ್ಮಿತಂ।
ವೃಷಭಮುಖ ವೃಷಭನಾಮಂ ಪೆಸರ್ ನಿನಗಾಗೆ
ವೃಷಭೇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ನಿನಗಿತುಪರಕೆ ಗುರುವಾಗೆ।

---

[1] ಲೊ (ಕ ಖ.); [2] ಡ (ಕ.); [3] ರಿದ್ರ (ಖ.); [4] ವಾ (ಕ. ಖ.)

ಮೆಱೆದಪಂ ಪೋಗಯ್ಯ ಪೋಗೆಂದು ಬೆಸಸುತಿರೆ
ಕಱೆಗೊರಳನಕ್ಕಱಿಂ ಕರುಣದಿಂ ಕಳುಪುತಿರೆ |
ವೃಷಭಮುಖನಲ್ಲಿ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ವೃಷಭರಾಜನ ಕರುಣಮುಮನೊಚ್ಚತಂಗೊಂಡು |
ಶರಣರಂ ಬಲವಂದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಕರುಣಮಂ ತೋಱುತೆ ಕುಮಾರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು |
ಬಂದು ಭೂಲೋಕದೊಳು ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆದಿರ್ಪ
ಸಂದಣಿಪ ವಿಪ್ರಸಂತಾನದಿಂದಿಡಿದಿರ್ಪ |
ಶಿವಪುರಾಣಾಗಮಕುಳಂಗಳಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪ
ಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರಘೋಷಸಂಗೀತದಿಂದಿಡಿದಿರ್ಪ |
ಅಗ್ರಹಾ[1]ರಂ[1] ಬಾಗೆವಾಡಿಯೊಳಗೆಸೆದಿರ್ಪ
ಅಗ್ರೇಶ್ವರಂ ಕಮ್ಮೆ ಕುಲದಿಂದೆ ಮೆಱೆದಿರ್ಪ |
ವಿಪ್ರನಿರ್ಪಂ ಮಾದಿರಾಜನಾತನ ಸತಿಯು
ಅಪ್ರತಿಮಮಾದಾಂಬೆಯೆಂದೆಂಬ ಗುಣವತಿಯು |
ಅತಿಮಾನಿಯತಿಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೆನಿಪ್ಪಾ ಸತಿಯು
ಪತಿಭಕ್ತೆಯುದರದೊಳು ಪುಗಲಲ್ಲಿ ಗುಣವತಿಯು |
ನಡೆ ತಳುವಿ ತಳ್ಕಿಕ್ಕೆ ಕೂಡೆ ಭಾವಂಗಳಿಂ
ನುಡಿ ಬಳಲ್ದೊಪ್ಪುತಿರೆ ಮೆಲ್ಪಿನ ಗುಣಂಗಳಿಂ |
ಮಾರನ ದೊಣೆಯನಿಳಿಸಿ ಕಣೆಕಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಊರುದಂಡಂ ರಂಭೆಗಳ ಸೊಬಗನಿಳಿಸುತಿರೆ |
ತ್ರಿವಳಿ ಮೈಗರೆಯೆ ಹೊಕ್ಕುಳ ಗುಣ್ಪು ಹೊಱಸೂಸೆ
ನವನೀಳಕಾಂತಿಯಿಂದಿದಿರೇಱುತಿರೆ ಬಾಸೆ |
ನಡು ಹೊಂಗಿ ಕಿಳ್ಪೊಡೆಯದೊಪ್ಪದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ
ಮೃಡನ ಭಕ್ತನ ಪುಣ್ಯಸತಿಯುದರವೊಪ್ಪುತಿರೆ |

---

[1] ರದ (ಖ.)

ಕಮಳಮುಕುಳಂಗಳೊಳು ಭೃಂಗಂಗಳಿಪ್ಪಂತೆ
ಅಮರ್ದು ಕಪ್ಪೇಱೆ ಕುಚಯುಗಳಚೂಚುಕ[1][ವ]ಂತೆ|
ಕಕ್ಷಪುಟದಲ್ಲಿ ಕತ್ತುರಿಯ ಹೊಗರೆತ್ತುತಿರೆ
ಅಕ್ಷಿಗಳು ಕರುಣರಸಮಂ ಹೊತ್ತು ಬಳಲುತಿರೆ|
ಕುಂತಳಂ ಕೊರ್ಬಿಂ ಕವಲ್ತು ಕುಡಿನಿಮಿರುತಿರೆ
ಅಂತರಂಗದ ಗರ್ಭವೊಡನೊಡನೆ ಬೆಳೆವುತಿರೆ|
ಅಂಗಲತೆ ನಯವೇಱೆ ಬೇಱೊಂದು ಚೆಲುವಾಗೆ
ಮಂಗಳಾನನವಲರ್ದ ರಾಜೀವದಂತಾಗೆ|
ಇಂತು ನವಮಾಸವಾಕೆಯೊಳಾಗೆ ಸನ್ನುತಂ
ಅಂತಃಸ್ಥಳದೆ ಪುಣ್ಯಶಿಶು ತೊಳಗಿ ಹೊಳೆವುತಂ|
ಮುಕುರದೊಳು ಮಾರ್ಪೊಳೆವ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ
ಸುಕರಾಂಬುವೊಳ್ ಪೊಳೆವ ಹಂಸ[2]ಶಾ[2]ಬಕದಂತೆ|
ಪೊಳೆದು ಥಳಥಳಿಸುತಂ ಪೊಱಮಡಲ್ ಬಗೆಗೊಂಡು
ಇಳೆಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಂ ತೀವಲ್ ಮನಂಗೊಂಡು|
ಚಿಪ್ಪಿನೊಳ್ ಮುತ್ತು ಕಾಸಾರದೊಳ್ ಪಂಕಜಂ
ಅಪ್ಪಿನಿಂ ತಣ್ಪು ಮಲಯಾದ್ರಿಯಿಂ ಮಲಯಜಂ|
ಕೇತಕೀಕುಸುಮದಿಂ ರುಚಿರತರಪರಿಮಳಂ
ಶೀತಕರನಿಂ ಸಾಂದ್ರತರಕೌಮುದೋಜ್ಜ್ವಳಂ|
ಪುಟ್ಟುವಂತಿರೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಶಿವನ ಶಿಶುವಲ್ಲಿ
ಪುಟ್ಟಿದಂ ಸಂಸಾರಸುಖದ ಲೀಲೆಯಿನಲ್ಲಿ|
ಸುಮುಹೂರ್ತವೇ ಗಂಡುರೂಪಾದ ತೆಱನಾಗೆ
ಅಮಮ ಕಾರಣಿಕಶಿಶು ಜನಿಯಿಸಿದನಸುವಾಗೆ|
ಆಗಳಾ ಪುತ್ರಂಗೆ ಜಾತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
ರಾಗದಿಂ ಬಸವನೆಂಬಭಿಧಾನ[3]ಮಂ ಕೂ[3]ಡಿ|

[1] ವಿ (ಕ.ಖ.); [2] ಸಾಂ (ಖ.); [3] ವಂ ಮಾ (ಖ.)

ಹರನಿತ್ತ ಪೆಸರೆ ವಂಶಾವಳಿಯ ಪೆಸರಾಗೆ
ಧರೆಯ ಭಕ್ತಾಳಿಗನಿಮಿತ್ತವೃತ್ಸವವಾಗೆ|
★ ಲಿಂಗಮಂ ತೋಱೆ ಕಣ್ದೆಱೆದು ಸುಖಿಯಾಗುತಂ
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೊಂಡು ಹೊರೆಯೇಱುತಂ|
ಮಾತೆಯ ಮನೋರಾಜ್ಯ ಪಿತನ ಕಣ್ಗಳ ಸೊಂಪು
ಆತುರದೆ ಪಾಡುತ್ತಲಿಹರ ಜೋಗುಳ ಜೊಂಪು|
ದಿಟ್ಟಿ ತೀವಲು ನೋಳ್ಪ ಜನಕೆ ತಾನಭಿಮುಖಂ
ಮುಟ್ಟುವರ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಡಿಪರ ನಿಜಸುಖಂ|
ಸೋಗಿಲ ಸುಧಾಕಿರಣವಂಗೈಯ ಮಾಣಿಕಂ
ಸಾಗಿಪರ ಪರಬೊಮ್ಮ ವ[1]ರ್ತಿ[1]ಸುವ ಕೌತುಕಂ|
ನೋಡುವರ ನಯನಸುಧೆ ನೋಂಕುವರ ಪುಳಕತತಿ
ಬೇಡುವರನರ್ಘ್ಯ[2]ವ[2]ಪ್ಪುವರ ಪುಣ್ಯದ ಸುಗತಿ|
ಅರಳೆಲೆಯ ಸುಮ್ಮಾನಿ ಸುಳಿಗುರುಳ್ಗಳಭಿಮಾನಿ
ಗುರುತರಶಿವಧ್ಯಾನಿ ಮುದ್ದುನಗೆಗಳ ದಾನಿ|
ಅಲರ್ಗಣ್ಗಳಮರ್ದುಗಂ ತೊದಳ್ನುಡಿಯ ತವಕಿಗಂ
ಸಲಿವ ಮಾಗಾಯ ನವನರ್ತನದ ಹಸ[3]ನಿ[3]ಗಂ|
ಒಳೆದೋಳ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಹುಲಿಯುಗುರ ಸುಲಭಿಗಂ
ನಳನಳಿಪ ಲಾವಣ್ಯದಿಂದೆಸೆವ ಬಣ್ಣಿಗಂ|
ಹೆಱೆನೊಸಲ ನಾಯಕಂ ಶಿಶುವೇಷದುನ್ನತಂ
[4]ಮೆಱೆದಿಪ್ಪ ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ಗರದನುವಲೀಸುತಂ[4]| (?)
[5][ಉ]ಡೆವಣಿಯ ತೊಡವು ಘಲಘಲಿಸುವಂದುಗೆಯಾನೆ
ನೃಪನ ಸುತನುಂ ದ್ವಿಜತನೂಜನೆಂದುಂ ತಾನೆ|

---

1 ತ್ಥಿ (ಕ.); 2 ಪೊ (ಕ.); 3 ಲಿ (ಖ.); 4 ನೆಱೆವಿರ್ಪ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯ ಕರದನಾವಲಿಯುತಂ (ಖ.); 5 ಒ (ಕ.), ಎ (ಖ.)

ತಾನಾಗಿ ಬಾಲಲೀಲೆಯು ಬಸವನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಾನಾವಿನೋದನಿಧಿ ಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ ||

ಬಸವಂ ಪರಸಮಯಕ್ಕು-
ಬ್ಬಸವಂ ಮಾಡುತೆ ಸಮಸ್ತ ಶರಣಾವಳಿಗಂ |
ಬಸವಂ ಮಾಡುವೆನೆಸುತವೆ
ಬಸವಂ ನಲಿಯಲ್ ಸಮಂತು ಬೆಳೆವುತ್ತಿರ್ದಂ || ೨*

ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಸುರಕುಜದಂಕುರಂ ಶಶಿಕಳಾಕಿರಣಂ ತರುಣಾರ್ಕಮಂಡಲಂ
ಸುರಭಿಯ ಶೀಲವೆಂತವಱವೋಲ್ ನಯದಿಂ ಸುಕುಮಾರವೃತ್ತಿಯಿಂ-|
ದುರುತರತೇಜದಿಂ ಸುಕೃತಮೂರ್ತಿಯಿಸೊಪ್ಪಿದನೀ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್
ವರಶಿಶುವಾಗಿ ರಾಜಿಸಿದನಿಂತೊಲವಿಂ ಬಸವಣ್ಣನಾಯಕಂ || ೧*

ಇಂತು ಶುದ್ಧಾಂಗನಾಗಿ [1]ಸುಖಿ[1]ಯಾಗಿ ಧಾರುಣಿಗೆ ಕಾರಣಿಕನಪ್ಪ ಬಸವಂ ಸಂಗಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಲ್ಲಿ ; ನೆಲದಲಿ ಮೂಡಿದ ಸ್ವಯಂಭುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೆಲಂ ತಾಯಾಗಲಱಿಯದೆಂಬಂತೆ ಹರನ ಬೆಸನಂ ಹೊತ್ತು ಪಲವು ಕಾರಣದಿಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಣೇಶ್ವರನಪ್ಪ ಬಸವರಾಜಂಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳಿಲ್ಲೆಂಬುದನಱಿಪುವಂತೆ, ಶಿವಭಕ್ತನುಮಂ ಶಿವಭಕ್ತೆಯುಮಂ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ ;

ಬಸವರಾಜಂ ಪುಸಿಯ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ ಪೋದುದಂ ಕಂಡಾದರಂಮಿಕ್ಕು ಸಂಸಾರದ ಭಾರವಿಳಿದು ನಲಿನಲಿದಾಡಿ, ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮುತ್ತಂತಿರ್ದ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯ ಪಕ್ಕದೊಳು ಶಿವಪ್ರಸಾದಸಂತುಷ್ಟ+ಹೃದಯನಾಗಿ ನಾಲ್ಕೆರಡು ವರುಷಂ ಸುಖದೊಳಿರೆ ; ಭಸಿತಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣವೇಱುವಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯಂ ಸಾರುವಂತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಪೊದ್ದುವಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗಮುಂ ನವಪೂಜೆಯಡರ್ವಂತೆ ಬಾಲ್ಯವಿಮೋಚನವಾಗಿ ಯೌವನವಾಲಿಂಗಿಸೆ, ಪದಿನಾಱು ವತ್ಸರದೊಡನೆ ನವಯೌವನಂ ಸಾರ್ದು ಬಸವರಾಜನ ರೂಪು ಸೌಂದರ್ಯವೆಂತೆಂದೊಡೆ—

ಶಿವಪ್ರಸಾದವಂ ಪೊತ್ತು ನಿತ್ತರಿಸುವಂ ತಾನೊರ್ಬನೆಂಬುದಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಜಾಜಿ ಕೇತಕಿ ಮೊದಲಾದ ಕುಸುಮಕುಲಮನಾಂತು ಮೆಱೆವ ಬಟ್ಟದುಱುಂಬಿನ, ಮತ್ತಂ ಗಂಗೆಯುಂ ಹೊತ್ತ

---

[1] **ಸುರಭಿ (ಖ.) ; + ಪುಷ್ಟ (ಖ.)**

ಹರನೊಳ್ ಪುರುಡಿಸಿ ಶಿರೋಮಧ್ಯದೊಳಿರಿಸಿದ ಕುಂತಳಕಾಳಿಂದೀನದಿ ಹೊಱಸೂಸುಗುವೆಂದು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಶಿರೋಮಾಲೆಯೆಂಬ ಸುತ್ತೇರಿಯಿಂದೊಸರ್ದ ಕಾಳಿಮಜಲಕಣಂಗಳಂತೆ ನೊಸಲೊಳು ಕುಣಿವ ನೀಳಾಳಕಂಗಳ, ಮತ್ತಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣರಸನಿಪ್ಪ ರಾಜಧಾನಿಯೆಂಬ ಭಸಿತಸ್ಥಳದ ಭಾಳದೇಶದ ಸೀಮಾರೇಖೆಯಂತೊಪ್ಪುವ ಭ್ರೂಲತೆಗಳ, ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಜಂಗಮಕೀರ್ತ್ಯವತಂಸವಾಗೆ ವ[1]ರ್ಣ[1]ಸೆಗತ್ಯಗ್ಗಳವಾದ ಕರ್ಣಪಾಲಿಕೆಗಳ, ಮತ್ತಂ ಶರಣರ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಣ್ಣ ಮಣಿಯೆನಿಪ ಲೋಚನಯು[2]ಗಳ[ದ][2], ಪ್ರಸಾದಪರಿಮಳಮಂ ಘ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಸುವ ಸಂಪಗೆಯ ಮುಗುಳ ನಾವೆಯಂತೊಪ್ಪುವ ನಾಸಿಕದ, ಕಂಠಮಾಲೆಯಿಂ ಮೆಱೆವ ಸೌಂದರಗ್ರೀವದ, ಮತ್ತಂ ಭಾಳಸ್ಥಳದ ರುಚಿ[3]ಯಿತ್ತಟ[3]ದಿನುದಿರ್ದ ಭಸಿತರಾಶಿಗಳಂತೆಸೆವ ಭುಜಮಂಡಲಂಗಳ, ಶಿವಪೂಜಾನುಕುಸುಮಿತಲತೆಯಂತೊಪ್ಪುವ ನಳಿತೋಳ್ಗಳ, ಶರಣರ ಚರಣಾಲಿಂಗಸಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಮೆಱೆವ ಪೇರುರದ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಮ್ಮಡಿಸಿದಂತಿರ್ಪ ಹಸ್ತಾಂಗುಲಿಗಳ, ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲಮೆನಿಸಿದ ಪುಣ್ಯೋದರದ, ಮತ್ತಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಾಲಕಂ ನಲಿನಲಿದಾಡುವ ಗಿಲಿಗಿಲಿಗಂಭಂಗಳಪ್ಪೂರುದಂಡಂಗಳ, ಶರಣಪ[4]ಥ[4]ಕ್ಕಡಿಯಿಡಲ್ ಬಯಸುವಂತೆ ಶಿವನಂ ಬಲಗೊಳಲಿರ್ದ ಪದತಳಂಗಳ,—ಇಂತೊಪ್ಪುವ ರೂಪು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ನವಯೌವನವಾದಂತೆ ಮೆಱೆವ ಷೋಡಶಪ್ರಾಯಂ ಪ್ರಜ್ವಳಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿದ ಬಸವರಾಜಂ ಕಾರಣಿಕಪುರುಷಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಸ[5]ರ್ವಾಂಗಚ[5]ರಿತಂ ನೆನೆದು ನೋಡಿ ;

ಜನನದ ಬಳಿವಿಡಿದೆಂತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜವ್ವನಂ ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸವೆಯವೇಳ್ಕುಂ. ಇಂತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಕರ್ಮಮುಂ ಎಂದುಮೊಂದಾಗಿರದು—ಎಂದೊಲ್ಲದೆ, ಪರಮವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ

---

1 ರ್ತ (ಖ.) ; 2 ಗಂಗಳ (ಕ.), ಗಳ (ಖ.) ; 3 ಯತ್ತಯ (ಖ.) ; 4 ದ (ಖ.) ;
5 ನ್ಮಾರ್ಗಭ (ಕ.)

[1]ಯತ್ತ್ರ[1]ಚಿತ್ರಂ ಕರ್ಮಲತೆಯಂತಿರ್ದ ಜನ್ನಿವಾರಮಂ ಕಳೆದುಬಿಸುಟು ಹೋತಿನ ಗಂಟಲಂ ಬಿಗಿವಂತಿರ್ದ ಮೌಂಜಿಯುಂ ಪಱಿದುಬಿಸುಟು ಸವ್ಯದುಕೂಲಮಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮಂ ಪೊದೆದು, ಮನೆಸೆಳಲಂ ನೆನೆಯದೆ ಅರ್ಥಮಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ವೃತ್ತಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಬಂಧುಗಳಂ ಬಗೆಯದೆ ಪುರಜನಮಂ ಪರಿಕಿಸದೆ, ಹರಭಕ್ತಿಯೊಳಾತುರದಿಂ ಬಾಗೆವಾಡಿ[2]ಯು[2]ಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೂರ್ವದಿಶಾಮುಖನಾಗಿ ಕಿಱುದಂತರಂ ನಡೆದುಬಂದು ;

ಮಲಪ್ರಹರಿಕೃಷ್ಣವೇಣಿಗಳ ಸಂಗಸುಖಮಂ ಪಿಂಗದ ಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರನಿಪ್ಪ ಕಪ್ಪಡಿಯ ಸಂಗಮಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳು ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳು, ಶಂಕರಾಲಯಮಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣೆ ಕೈಗೂಡಿ, ಕಣ್ ಬಂದಂತೆ ಉಸಿರ್ ಬಂದಂತೆ ಪರಿತಂದು ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದೆಂತಕ್ಕೆದ್ದು ನಿಂದು—ದೇವದೇವ ಅನಾಥನಾಥ ಅನಿಮಿತ್ತಬಂಧುವೆ ತಾಯ್ತಂದೆಬಂಧುಬಳಗವೆ ಕುಲವೆ ಬಲವೆ ಛಲವೆ ತವರೆ ಕಣ್ಣೆ ಗತಿಯೆ ಮತಿಯೆ ಪುಣ್ಯವೆ ಪ್ರಾಣವೆ, ಕಾವುದು ಕಾವು[3][ದೆ]ಂಬೆ—ಎನುತ್ತೆನುತ್ತೆ, ಅನುತಾಪವೊಳಗೇಱಿ ಭವದ ಬೇಗೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕರಣಂ ಕಾಹೇಱಿ ಹರಣಂ ಕುಕ್ಕುಳಂಗುದಿದು ಗದುಗ[4]ದುಪಾ[4]ಗಿ ಕಣ್ಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ದಡದಡಿಸಿ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಸಂಗ ಶರಣೆನುತೆ ಮೂರ್ಛಿಸೆ, ಕಂಡು ಹರಂ ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಬಸವನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು—ಅಂಜದಿರಂಜದಿರ್ ಮಗನೆ, ಭವದ ಮಾಲೆಯಂ ಹೊದ್ದಲೀಯದೆ ಸಲಹಿದಪೆ[ಂ]. ನೆಲಂ ಮೆಚ್ಚೆ ಮೆಱೆದಪೆಂ—ಎಂದು ಬೆಸಸಿ ನಿಜಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದುಂ ; ಶಿವನ ದಯೆಗೆ ಚಿತ್ತಮಂಕುರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಮನಂ ಮುಗುಳೊತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಬಸವರಾಜನಂ ಸಂಗಮೇಶ್ವರದೇವರ ಪಾದಮೂಲಪರಿಗ್ರಹಮೆನಿಸಿ ಬಳಿದೊತ್ತಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ಥಾ[5]ನ[5]ಪತಿಯೆನಿಪ್ಪ ಈಶಾನ್ಯಗುರುಗಳ್ ಕಂಡು, ಈತಂ ಕಾರಣಿಕನಾಗ

---

[1] ಯುಕ್ತ (ಕ.) ; [2] ಯ (ಖ.) ; [3] ದ (ಕ.ಖ.) ; [4] ದವಿಂ (ಕ.) ; [5] ಣ (ಕ.)

ಲೆವೇಳ್ಕುವೆಂದು ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದು—ಎಲೆ ಭಕ್ತ ನೀನೆಲ್ಲಿಗಂ ಪೋಗಬೇಡ. ಆವುದುಂ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಹೊಸ ಪುಷ್ಪಮಂ ತಿಳಿಯ ಗ್ಘವಣಿಯುಂ ತಂದು ಒಜೆಯಿಂ ಪೂಜೆಗೈದು ಪ್ರಸಾದಕಾಯನಾಗಿ ಸುಖ ದೊಳಿಪ್ಪುದು—ಎನಲಾ ಮಾತಂ ಕೈಕೊಂಡು, ಸಂಗನಬಸವಂ ಬಸವಿ ದೇವಂ ಕಪ್ಪಡಿಸಂಗಮದೊಳು ಕೂಡಲಸಂಗಮೇಶ್ವರಶ್ರೀಪಾದಕಮಳ ಮಕರಂದಮಧುಕರಾಯಮಾನನಾಗಿರ್ದಂ. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ||

ಮೂಱನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವಂ ಜನ್ಮದುರಾಶೆಯಂ ಕಳೆದು ಕರ್ಮಾರಂಭವಂ ನೀಗಿ ಸಂ-
ತಸದಿಂದಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂ[1][ದು] ಘನನಿರ್ಮಾಯಪ್ರಕಾಶೋಜ್ಜ್ವಲ-|
ಪ್ರಸರಪ್ರಸ್ಫುರಿತಪ್ರಮೋದಚರಿತ ಶ್ರೀಸಂಗಪಾದಾಬ್ಜವಾ-
[2]ಸ[ಸು][2]ಪೂಜಾರಸಮಗ್ನಚಿತ್ತನೆನಿಸಿರ್ದಂ ಸತ್ಯಸಾರೋದಯಂ || ೧*

ಇಂತು ಕಪ್ಪಡಿಸಂಗಮದೊಳಿರ್ದು ರಾಗದಿಂ
ಸಂತತಂ ಶಶಿಧರನನರ್ಚಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ |
ಬಸವಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯಕ್ಕೆ ಮು[3]ನ್ನ[3]ವೆ ಎದ್ದು
ಒಸೆದು ಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡುತಂ ಜಾಳ್ದು |
ಸಂಗಂಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದಲ್ಲಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಪಿಂಗದೀಶಂಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು |
ತ[4]ಕ್ರೈರ್[4]ಸಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಪುಳಕಿಸುತೆ ಕಂಪಿಸುತೆ
ಜೀಳ್ಕೊಂಡನಕ್ಕಱಿಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತಾಲಿಸುತೆ |
ಬಂದಗ್ಘವಣಿಯ ಕಂಪಿಗೆ ನಲಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ನಿಂದೆತ್ತಿ ಸಂಗ ಶರಣೆನುತೆ ಹೆಗಲೊಳಗಿಕ್ಕಿ |
ತುದಿಕಂಪಿಯೊಳು ಕರಂಡಗೆಯನೊಲಿದಳವಡಿಸಿ
ಸದಮಳಂ ನಡೆದನಭವನನೊಳಗೊಡಂಬಡಿಸಿ |
ನಡೆತರುತೆ ದೂರದೊಳು ಪೂದೋಂಟಮಂ ಕಂಡು
ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕುಣಿಕುಣಿದು ಸಂತಸಮನೆಡೆಗೊಂಡು |
ಪರಿಮಳಂ ತೀವಿದಡೆ ಕಡೆಗೆ ಸಂಗಂಗೆನುತೆ
ಚರಿತದಿಂ ಮುಖವಾಸಮಂ ಸುತ್ತಿ ರಂಜಿಸುತೆ |
ತೋಂಟಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಂಪಿಯನೊಳ್ಳಿತಱೊಳಿರಿಸಿ
ಎಂಟುಮುಡಿ ಪಿಗ್ಗಿ ಹೂಱೆಯೇಱುತಂ ನಡಗರಿಸಿ |

---

[1] ದ (ಕ.ಖ.), [2] ಸಸ (ಕ.), ಪೊಸ (ಖ.); [3] ಂಚ (ಕ.); [4] ಕ್ರೈ (ಕ.)

ಅಳಿಯೆಱಗದನಿಲನಲುಗದ ರವಿಕರಂ ಪುಗದ
ಸುಳಿಗೊಂಡು ದಳವೇಱ ಹಸುರಳಿದು ಬೆಳುಪುಳಿದ|
ಸುರಚಿರಮೆನಿಪ್ಪ ವಿಾಸಲ ಮೊಗ್ಗೆಯಂ ಕಂಡು
ಇರವಂತಿಯೊಳ್ ಮೆಱೆವ ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳಂ ಕೊಂಡು|
ಸೊಂಪಿನಿಂ ಕಂಪಿ[1]ಡುವ[1] ಸಂಪಗೆಗಳಂ ಕೊಂಡು
[2]ಹೊ[2]ಂಪೆಸೆವ ಹೊಂಗೇದಗೆಯ ಹೂಗಳಂ ಕೊಂಡು|
ಅದೆ ಮಲ್ಲಿಕಾಕುಟ್ಮಲಂ ಸಂಗಗೆಂದೆನುತೆ
ಅದೆ ಮಾಲತೀವಿತತಿ [3]ಸಂಪಗೆಯು[3] ನಿಮಗೆನುತೆ|
ಜಾದಿಯರಳಂ ಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಂ ಕೊಂಡು
ಸೋದಿಸಿದ ಪರಿಮಳದ ಪಡ್ಡಳಿಗಳಂ ಕೊಂಡು|
ಮರುಗದೆಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ಸುರಹೊನ್ನೆಯಂ ಕೊಂಡು
ಸರಸಿರುಹಮಂ ಕೊಂಡು ಸೇವಂತಿಯಂ ಕೊಂಡು|
ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆನೆನುತ್ತೆ ನದಿಗೈತಂದು
ಸದಮಳಶಿವೈಕ್ಯಚಿತ್ತಂ ಹರುಷದಿಂ [4]ನಿ[4]ಂದು|
ಸೋದಿಸಿದ ಶೀತೋದಕಂಗಳಂ ತೀವುತಂ
ಆದರಂಮಿಗೆ ಸಪುರದಿಂದ ಬಾಸಣಿಸುತಂ|
ಸಹಜಸುಮ್ಮಾನಿ ಸುಖದಿಂದಂ ಬರುತ್ತಿರ್ದ
ಇಹಪರದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷಂ ನಡೆದು ಬರುತಿರ್ದ|
ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸದಚಲಂ ನಡೆದು ಬರುತಿರ್ದ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನೆಳ್ತರುತಿರ್ದ|
ಒಲವಿಂದ ನಡೆತಂದು ಶಿವನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಲಿನಲಿದು ನೇಹಮಂಕುರಿಸುತಿರೆ ಕೈಮಿಕ್ಕು|
ಲಿಂಗ ಶರಣೆನುತಗ್ಘವಣಿಯನೊಲವಿಂದಿಳಿಪಿ
ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಹತ್ತಿರೆ ಹದುಳದಿಂದಿಳಿಪಿ|

1 ಡಿದ (ಖ.); 2 ಹೆ?; 3 ಸೌರಭವು (ಖ.); 4 ಮಿ?

ಬರವನೆ[1]ಳ[1]ಸಿರ್ದಯ್ಯ ದೇವ ತಳುವಿದೆನೆಂದು
ಉರವಣಿಸಿ ಬರುತಿರ್ದೆ ತಂದೆ ಮುಳಿಯದಿರೆಂದು |
ಎನ್ನಯ್ಯ ಎನ್ನರಸ ಎನ್ನ ಬಂಧುವೆ ಎನುತೆ
ಎನ್ನ ಕಣ್ಣುಂ ಗತಿಯೆ ಮತಿಯೆ ಕರುಣಿಪುದೆನುತೆ |
ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತುರಿಯ ಶ್ರೀಗಂಧಂಗಳಿಂ [2]ಪೊ[2]ರೆದ
ಸಲ್ಲಲಿತದಿರವಂತಿಸಂಪಗೆಗಳಿಂ [2]ಪೊ[2]ರೆದ |
ಸುತಶೀತಳಂಗಳಂ ಪೊಂಗಳಸದೊಳು ತೀವಿ
ಅತಿಶಯಾನಂದಾಶ್ರುವಂ ಕಣ್ಗಳೊಳು ತೀವಿ |
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆವುತಂ
ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ನೊಸಲೊಳಚ್ಚೊತ್ತುತಂ |
ಚಂದ್ರಚೂಡಂಗೆ ಸಿರಿಗಂಧಮನಲಂಕರಿಸಿ
ಸಾಂದ್ರಸೌರಭ್ಯಮಯಪುಷ್ಪದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ |
ಪೂಜೆಯಂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚದೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಓಜೆಗೆಟ್ಟಱುಹುಗೆಟ್ಟತಿಲ[3]ಲ್ಲೆ[3]ಯಂ ಮಾಡಿ |
ನಯನಂಗಳೊಳು ಪೂಜೆ ಬರೆದಂತೆ ನೋಡುತಂ
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜೆ ಮೆಱೆವಂತೆ ಮಾಡುತಂ |
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪೂಜೆಯಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತರ್ಚಿಸುತೆ
ಚಿತ್ತದೊಳು ಪೂಜೆ ಪುಟ್ಟಿರ್ದಂತೆ ಈಕ್ಷಿಸುತೆ |
ಧೂಪಧೂಮದ ತಿರುಳ ಪರಿಮಳಮನೊಲಿದಿತ್ತು
ದೀಪದೊಳು ಕಣ್ಬೆಳಗನೆತ್ತಿ ಸುಖಮಂ ಪೊತ್ತು |
ರನ್ನದಡ್ಡಣಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಂ ಕಱೆವ
ಪೊನ್ನ ಪರಿಯಾಣದೊಳಗಮೃತಾನ್ನಮಂ ಮೆಱೆವ |
ನವಘೃತಂ ನವಶಾಕಪಾಕಂಗಳಂ ಬಡಿಸಿ
ನವಮಧುರರಸಪೂಸರ್ವ ಪಕ್ವಾನ್ನಮಂ ಬಡಿಸಿ |

---

[1] ಣೆ (ಕ.);   [2] ಪೆ (ಖ.);   [3] ಜ್ಜೆ (ಖ.)

ಸಡುವೆ ಜವನಿಕೆವಿಡಿದು ಪೊಱಗೆ ಕೈಮುಗಿದಿರ್ದು
ಕಡುಲಲ್ಲೆಯಿಂ ಭೀತಿಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ದು|
ದೇವ ಚೆನ್ನನ ನಿಧಿಯೆ ಆರೋಗಿಸೆಲೆ ಸಂಗ
ದೇವ ಚೋಳನ ಸುಧೆಯೆ ಆರೋಗಿಸೆಲೆ ಸಂಗ|
ಆರೋಗಿಸಯ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗ ಸಂಗಮದೇವ
ಆರೋಗಿಸೈ ಉಮಾರ್ಧಾಂಗ ಸಂಗಮದೇವ|
ಎನ್ನ ಸುಖನಿಧಿಯೆ ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಎನ್ನ ಭುಜಬಲವೆ ಮನದೊಲವೆ ಕೂಡಲಸಂಗ|
ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ[1][ವಾ]ರೈಸ[2]ಲರ್ಪಿಸುತೆ[2]
ಬಂದು ಜವನಿಕೆಯೊಳಗೆ ನಿಂದು ಮಸವಿಕ್ಕುತ್ತೆ|
ಮೃದುಮೃದಂಗಂ ಬಹಳಕಹಳಾರವದ ನಡುವೆ
ಪದೆದು ಪೊಣ್ಮುವ ಶಂಖಭೇರೀರವದ ನಡುವೆ|
ತಿಳಿಬಗ್ಘವಣಿಯಿತ್ತು ಕೈಘಟ್ಟಿಯುಮಿತ್ತು
ಬಳಸಿ ಕಂಪಿ[3]ಡುವ[3] ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು|
ಮಂಗಳಾರತಿಯಿತ್ತು ಚವರಸೀಗುರಿಯಿಕ್ಕಿ
ಅಂಗಜಹರಂಗೆ ಮುಕುರಂದೋಱ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ|
ನಿಂದಿರ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನೋಡಿ ಕಣ್ಗಳು ತೊಱೆಯೆ
ಸಂದಣಿಸಿ ಮೈಯೊಳಗೆ ರೋಮಾಂಚತತಿ ನೆಗೆಯೆ|
ಗುರುಸಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಸತ್ಯಶರಣರ ಸಂಗ
ವರಸಂಗ ಲಿಂಗ ಶರಣಾಗು ಬಸವನ ಸಂಗ|
ಕರುಣರಸನಿಧಿಘನತರಂಗ ಸಂಗಮದೇವ
ಗಿರಿಸುತೆಯಸಮುಸುಖಾಲಿಂಗ ಸಂಗಮದೇವ|
ಸುಕುಮಾರಶಶಿಕಳಾಚೂಡ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಸಕಲನಿರ್ಮಾಯಿಕಕ್ರೀಡ ಕೂಡಲಸಂಗ|

---

[1] ಲಾ (ಕ. ಖ.); [2] ಲೇಸುತ್ತ (ಖ.); [3] ಡಿದ (ಖ.)

ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಳನೆ ನಿಃಕಳನೆ ಕೂಡಲಸಂಗ
ನಿತ್ಯನಿರ್ಭಯನೆ ನಿರುಪಮನೆ ಕೂಡಲಸಂಗ|
ಹೊಗಳ್ವ ವೇದಾಳಿಗತಿಗೂಢ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಘನವೃಷಾರೂಢ ಕೂಡಲಸಂಗ|
ಎನ್ನ ನತಿಕರುಣದಿಂ ನೋಡು ಕೂಡಲಸಂಗ
ಎನ್ನ ಮನದಕ್ಕಱೊಳು ಕೂಡು ಕೂಡಲಸಂಗ|
ಎನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಪರಿದಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗ
ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಕುಣಿದಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗ|
ಎಂದು ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವುತಂ ಸ್ನೇಹರಸದೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಇಂದುಧರನೊಳ್ ಸಲುಗೆಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬೇಡಿ|
ನಿಂದು ಭೀತಿಯ ತೋಱಿ ತೊದಳಿಂದ ನುಡಿವುತಂ
ನಂದ ಗದುಗದಿಕೆಯಿಂದಾನಂದವೇಱುತಂ|
ಪುಟನೆದ್ದು ಹೊಂಗುತಂ ದಳವೇಱಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ನ[1]ಟ್ಟಿರ್ಪ[1] ನೋಟದಿಂದೋಜೆಯಂ ಮಿಾಱುತಂ|
ಭವದಿಂದ ಹಿಂಗುತಂ ನೆನಹಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಬೆವರುತಂ ಬಿಕ್ಕುತಂ ತೇಗುತಂ ತೂಗುತಂ|
ಕ್ರಮವಳಿದು ಸುಳಿದು ಸುಖಿಯಾಗುತಂ [2]ಬೀಗು[2]ತಂ
ನಮಿಸುತಂ ಕಂಪಿಸುತೆ ಮನವೊಲಿದು ಹೊಗಳುತಂ|
ಪುಳಕಂಗಳಿದಿರೇಱೆ ಸುಖಜಲಂ ಕಣ್‌ತೀವೆ
ಬೆಳೆವ ಗದುಗದವಲರೆ ಭಕ್ತಿ ಚಿತ್ತಮನೋವೆ|
ಕಂಪಿಸುತೆ ನಡೆಯುಡುಗೆ ಮನವಕ್ಕಱಿಂ ಕರಗೆ
ಜೊಂಪಿಸುತೆ ತನು ಜೋಲೆ ಸಾತ್ವಿಕರಸಂ ಮಸಗೆ|
ಮಣಿಮಣಿದು ಕುಣಿಕುಣಿದು ಕೆಲೆಕೆಲೆದು ನಲಿದಾಡಿ
ತಣಿತಣಿದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮಿಕ್ಕು ಮಲೆಮಲೆದಾಡಿ|

[1] ಱಿಯಿಪ್ಪ (ಖ.); [2] ನಮಿಸು (ಖ.)

ಆಡುತಾಡುತ್ತಲ್ಲಿ ಪೊಗಳ್ವುದಂ ನೆಱೆ ಮಱೆದು
ನೋ[1]ಡ[1]ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ ನೋಟವುಂ ಮಿಗೆ ಮಱೆದು |
ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಗದುಗದಿಸಿ ಜೋಲ್ದು ಜೊಂಪಿಸಿ ಬಿದ್ದು
ಉಣ್ಮುವ ಶಿವಾನಂದರಸದ ಹೊನಲೊಳಗದ್ದು |
ಈಸಾಡಿ ಗಂಗಾಧರನ ಚರಣಮಂ ಪಿಡಿದು
ಲೇಸಾಗಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ಸಂಗನಂ ನೆಱೆ ಪಿಡಿದು |
ಮನದೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿ ಸುಖಮೂರ್ಛೆ[2]ಯೊಳ್[2] ಸಂದಿರ್ದು
ಘನಸುಖದೊಳೆರಡಿಲ್ಲದೊಂದಲ್ಲದಿರುತಿರ್ದು |
ನೆನೆದು ಚೇತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚತ್ತು
ಅನುಪಮಶಿವೈಕಸುಖಮುಖತೃಪ್ತಿಯುಂ ಹೊತ್ತು |
ಕಣ್ದೆಱೆದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಸಂಗನಂ [3]ನಡೆ[3] ನೋಡಿ
ನುಣ್ದನಿಯೊಳರ್ಚನೆಯ ನೇಹಮಂ ಮಾತಾಡಿ |
ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಸಾದರಂ ಸಂಗನೊಲುಮೆಯುನೊಚ್ಚತಂಗೊಂಡು |
ದಿನದಿನಕೆ ಘಳಿಗೆಘಳಿಗೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಮಿಗಿಲಾಗೆ
ಅನುದಿನಂ ನೇಹವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗೆ |
ಸಂಗನಾಮಂಗಳಂ ಪುರಜನಕೆ ಕಲಿಸುತಂ
ಸಂಗ ಶರ[4]ಣೆಂದ[4]ವರ ಪದತಳಕ್ಕೆಱಗುತಂ |
ನಡೆವಲ್ಲಿ ನುಡಿವಲ್ಲಿ ಸಂಗ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ
ಉಡುವಲ್ಲಿ ಉಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಗ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ |
ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಗ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ
ತೊಡುವಲ್ಲಿ ಪೊದೆವಲ್ಲಿ ಸಂಗ ಶರಣೆಂದೆನುತೆ |
ಸಂಗನಾಮದೊಳಚ್ಚುವಿಡಿದು ಬೆಳೆವಂತಿರ್ದು
ಅಂಗ[5]ವ[5]ಸಿತುಂ ಸಂಗನಂ[6]ತರದೊಳೊಲಿದಿ[6]ರ್ದು |

---

1 ಡೆ (ಕ.); 2 ಯಿಂ (ಖ.); 3 ನೆಱೆ (ಕ.); 4 ಣೆನುತ (ಖ.) 5 ವೆ (ಕ.); 6 ಕರೆವವೋಲಿ (ಖ.)

ಪೂಗೊಯ್ವ ನಿಮಿಷವದು ಕಲ್ಪಕೋಟಿಗಳಾಗೆ
ರಾಗದಿಂದರ್ಚಿಸುವ ಕಲ್ಪಂ ನಿಮಿಷವಾಗೆ|
ಕೊಡುವಗ್ಘವಣಿಧಾರೆ ಮಱೆಯಾಗೆ ಹೆದಱುತಂ
ನಡುವೆ ಹೂವಡ್ಡಮಿರೆ ನಡುಗಿ ಕೆಲಸಾರ್ಚುತಂ|
ಪೂಜಿಸುವ ಕೈ ಸಡಿಲಲವುರ್ದಪ್ಪಿ ಕರಗುತಂ
ರಾಜಭೂಷಣನನಡಿಗಡಿಗಪ್ಪಿ ಸೆರೆವೃತಂ|
ನೋಟ ವಕ್ರತೆಯೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಲಂಜುತಂ
ಕೂಟಕ್ಕೆ ಪಗೆಯೆಂದು ಮುಟ್ಟಿ ಜಿಡಲಂಜುತಂ|
ಪುಳಕಕ್ಕೆ ಪುರುಡಿಸುತೆ ಸೋಂಕಿ ಸುಖಿಯಾಗುತಂ
ಇಳಿವಶ್ರುಜಲಕೆ ಪುರುಡಿಸುತೆ ನಡೆನೋಡುತಂ|
ಗದ್ಗದಪಸೊಪ್ಪಿರಿಸಿ ಪೊಗ[1][ಳೆ] [2]ಲಟಲಟಿಸುವಂ[2]
ಉದ್ಗತಾನಂದಮುಂ ಸೂಂಕಿ ಸೆ[3]ಸೆದುಬ್ಬುವಂ[3]|
ಶಿವಪೂಜೆಯೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಧಾಕರನಂತೆ
ಭವಪೂಜೆ ಬಲಿದು ಪುರುಷಾಕಾರವಾದಂತೆ|
ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೊ ಮೇಣ್ ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೋ
ಲಿಂಗಜಂಗಮವೆರಡು ಇಳೆಯೊಳು ವಿಭೇದವೋ|
ಎಂಬಂತೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಭು ಪೂಜಿಸುತ್ತಮಿರೆ
ಅಂಬಕತ್ರಯನ ಪುತ್ರಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಮಿರೆ|
ಬಸವಣ್ಣನಪ್ರತಿಮನೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುತಮಿರೆ
ಬಸವರಾಜಂ ಮಚ್ಚಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರೆಯಿರೆ||

---

[1] ಳ (ಕ.ಖ.); [2] ಕ್ಕಿತಪಿಸುತಂ (ಖ.); [3] ಗೆದುಬ್ಬುತಂ (ಖ.)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಸಂಗಂ ಬಸವನೊ ಬಸವಂ
ಸಂಗನೊ ತಮ್ಮಿರ್ಬ[1]ರೊರ್ಬರಂತೊರ್ಬರೊ[1] ಮೇಣ್ |
ಸಂಗಂ ಬಸವನೊ ಬಸವಂ
ಸಂಗನೊ ಎನಿಪೊಂ[2][ದ]ಭೇದಭಾವದೊಳಿರ್ದರ್ || ೧*

ಇಂತು ಸಕಲದೇವವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಸರ್ಪಾಭರಣನಂ ದರ್ಪಕಧ್ವಂಸಿಯಂ ಕೂರ್ಪರ ಕುಲದೈವಮಂ ನೋಳ್ಪರ ಕಣ್ಣ ಮಣಿಯಂ ಬೇಳ್ಪರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯಂ ಚಿಂತಿಸುವರ ಚಿಂತಾರತ್ನವೆನಿಪ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ[ಂ] ಕಪ್ಪಡಿಯ ಸಂಗಮದೊಳೊಪ್ಪದಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತಮಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು, ಒಂದು ದೆವಸಂ ಬಸವರಾಜಂ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯದವಸರ ಸೌರಭ್ಯಸಂಯುಕ್ತ ಶೀತಳಸಲಿಲ ನೂತನಮಳಯಜ ನವ್ಯಪ್ರಸೂನ ನಾನಾವಿಧಪೂಜಾಸಮರ್ಪಿತ ಷಡುರಸಾಯನನೈವೇದಿತ ಸರ್ವಾಂಗಶರೀರ ಪ್ರ[3][ಣ]ತನಾಗಿ ಸಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಸಾದರಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ಸಂಗಮ ಧ್ಯಾನನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆಯೊಳಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ;

ಕನಸಿನೊಳು : ಬೆಳೆದು ಕವಲಿಱಿದು ನೀಳ್ದ ಪ್ರವಾಳಜಾಳದಂತೆ ಬೆಂಬಳಿವಿಡಿದಿಳಿದ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳಿಂ, ಸುತ್ತಿದ ಜಟಾಬಂಧದೊಳಗಣ ಸುರನದಿಯೆಂಬ ಸ[4]ರೋ[ಜಿನೀ][4]ತಟದೊಳಗಿರ್ದ ಬಿಸಕಂದದಂಕುರದಂತಿರ್ದ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಿಂ, ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಗರ್ಭೀಕೃತ ಶಾರದಾಭ್ರವಿಭ್ರಮದಂತೆ ಭಸಿತಮುಂ ಮುಸುಂಕಿದ ಬಿಸುಗಣ್ಣಿಂ ಮೆಱೆವ ಲಲಾಟಪಟ್ಟದಿಂ, ಶೃಂಗಾರದ ತವರ್ಮನೆಯಂತಿರ್ದ ಮುಖಮಂಡಲದಿಂ, ನಯಮಂ ಕಱೆವ ನಾಗಕುಂಡಲದಿಂ, ಹರನೊಳ್ ನೆರೆಯಲ್ ಬಂದ ಕಾಳಿಂದೀನದಿ ಸುರನದಿಗೆ ಸೋಲ್ತಿಳಿದಂತಿರ್ದ ಕೊರಳ ಗರಳದಿಂ, ಕಲ್ಪಕುಜದ ಶಾಖೆಗಳಂತಿರ್ದ

---

[1] ರೊರ್ಬರಿಂತೊರ್ಬರು (ಕ.), ರಿರ್ಬರಂತೊರ್ಬರೊ (ಖ.) ; [2] ದು (ಕ.ಖ.) ; [3] ಣು (ಕ.ಖ.) ; [4] ರೋನದೀ (ಕ.), ರಾನದಿ (ಖ.)

ದಶಭುಜಂಗಳ ತೋಳ್ಪುಱುಗಲಿಂ, ವೇದಂಗಳ್ ತನ್ನ ಕಾಣದಂತೆ ಮುಸುಂಕಿದ ಮಾಯಾಪಟಲವೆನಿಪ ಗಜಚರ್ಮದಿಂ, ಎಳವಿಸಿಲ ಬೆಳಗಂ ತರುಣತರಣಿಗೆ ಕಡಂಗೊಡುವ ಪ್ರಭಾದುಕೂಲದಂತಿರ್ದ ಪುಲಿದೊಗಲಿಂದೊಪ್ಪಿ, ಪಶುಪತಿ ಬಸವನ ಮನದ+ಮೊನೆಯೊಳೊಪ್ಪೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ;

ಎಲೆ ಮಗನೆ ಬಸವ ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಿದೇವ, ನಿನ್ನಂ ಮಹೀತಳದೊಳು ಮೆಱೆದಪೆವು. ನೀಂ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನಿಪ್ಪ ಮಂಗಳವಾಡಕ್ಕೆ ಪೋಗು—ಎಂಬ ನುಡಿಯೊಡನೆ ಕನಸಿನ ಮಾತು ಮನವನಿಮ್ಮೈಗಂಡು, ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದು ಕಣ್ದೆಱೆದು ಕೆಲಬಲನಂ ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಅನುತಾಪವೇಱು ವಿರಹಂ ಹೊಮ್ಮಿ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟಗಲಲಾಱದೆ ರಂಗಮಂಟಪದ ಕಂಭಮಂ ಘಳಿಲನೆ ಹಾಯ್ದು—ದೇವದೇವ ಸಂಗ, ಕಂಡೈ. ಕೆಟ್ಟೆಕೆಟ್ಟೆಂ. ತೊಟ್ಟನಿಂತು [1]ಕಣ್ ನೋಡದೆ ಹುಣ್ಣ ನೋಡದೆ[1] ಹೋಗೆಂಬರೆ ? ಗಗನದಿಂದಿಳಿವಂಗಾಧಾರವಾಗುತ್ತೆ ತಪ್ಪುವರೆ ? ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚಿನಿಂ ಬೇವಂಗೆ ತಂಪಿನ ಸೋನೆಯು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತೆ ಮಾಣ್ಬರೆ ? ಇಂತು ನಡುಗಡಲೊಳಾಳುವಂಗೆ ತೆಪ್ಪವಾಗುತ್ತೆ ಪಿಂಗುವರೆ ? ನರಲೋಕದೊಳಾಳಲೀಯದೆ ಜಂಡಿಕೆವಿಡಿದುದ್ಧರಿಸಲೆಂದಾಳ್ಗೊಂಡ ಗುರುವೆ ಪರಮಬಂಧುವೆ ಪ್ರಾಣವೆ, ಬೆಳುದಿಂಗಳೇಕೆ ಬಿಸುಪೇಕೆ ? ಅಮೃತವೇಕೆ ವಿಷವೇಕೆ ? ಬೆಳಗೇಕೆ ತಮವೇಕೆ ? ನೀನೇಕೆ ಈ ನುಡಿಯೇಕೆ ? ಹೊದ್ದಿದರಂ ಹೋಗೆಂಬರೆ ? ಸಾರ್ದರಂ ಸೈರಿಸೆಂಬರೆ ? ನಂಬಿದವರ ಗೋಣಂ ಕೊಯ್ವರೆ ? ಶಿಶುವ ನಿಱುವರೆ ? ಪಶುವಂ ಕೊಲುವರೆ ? ಎನ್ನಂ ಬಿಡುವರೆ ? ಕರುಣಿ ಕರುಣಿ, ಕರುಣಂ ಲೇಸಾಯ್ತು. ಅರ್ಚಿಸಿತಕ್ಕೆ ಫಲವಾಯ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಇನ್ನೇನು ?—ಎಂದೊಟ್ಟೆ ಬಱಿಲಿ ಪರಿತಂದು ಸಂಗನಂ ತಕ್ಕೈಸಿ ಪಳವಿಸಿ ಪಲುಂಬಿ ಗೋಳಿಟ್ಟು ಆ[2]ಲಿ[2]ಟ್ಟು ಸಿವದಿಟ್ಟು ಮೊಱೆಯಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆ ನುತ್ತೆಂತಕ್ಕೆಚ್ಚತ್ತು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಾಲಿಂಗನಮಂ ಸಡಿಲ್ಚಿ ನಡೆತಂದು ;

ಮನವಲ್ಲದ ಮನದೊಳಗ್ಘವಣಿಹೂಗಳಂ ಬೇಗಂ ತಂದಂತೆ ಪೂಜಿ

+ ಕೊನೆಯು (ಕ.) ; [1] ಕಣ್ಣೊಡದೆ ಹುಣ್ಣ ನೊಡನೆ (ಖ.) ; [2] ಳಿ (ಖ.)

ಗೆಯ್ದಾರೋಗಣೆಗಿತ್ತು, ಮೋಹದ ಮುನಿಸು ಮನದೊಳ್ ತೀವಿ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹಂ ಬಲಿದು ಪ್ರಸಾದಮನೊಲ್ಲದೆ ಬಸವಂ ಮುಸುಂಕಿಟ್ಟು ಪಶುಪತಿಯ ಪದದ ಕೆಳಗೆ ನಿರ್ವೇಗದಿಂ ಪಟ್ಟಿರ್ದಿರೆ; ರಾತ್ರಿಯೊಳು ನೇತ್ರತ್ರಯಂ ಭಕ್ತನಿರವಂ ನೋಡಿ ಕೊರಗಿ ಮೋಹದ ಮಹಿಮೆ[ಗೆ] ಮಱ[1]ವ[1]ಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯ ಭರಕ್ಕೆ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡಗಲಲಾಱದ ಮಗಂಗೆ ಮಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕನಸಿನೊಳು ಬಂದು—ಎಲೆ ಮಗನೆ ಎಲೆ ಕಂದ ಎಲೆ ಬಸವ, ನಿನ್ನನಗಲಿ ನಾನಿರಲಾಱೆ. ನಿನಗಿನಿತು ನಿರೋಧವೇಕೆ? ಬೇಡಯ್ಯ ಬೇಡೆನ್ನರಸ, ಬೇಡೆನ್ನ ಭಕ್ತನಿಧಿಯೆ. ನಿನ್ನೊಡನೊಡನೆ ಬಿಡದೆ ಬಪ್ಪೆಂ. ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳು ಶುದ್ಧಾಂಗನಾಗಿ ಬಂದು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆನ್ನಂ ನೆನೆವುತ್ತಂ ಕುಳ್ಳಿರೆ, ವೃಷಭನ ಮುಖಾಂತರದಿಂದಾವೆ ಬಂದಪೆವು. ಆತ[ಂ] ನಿನಗೆ ಸದ್ಗುರು. ಅಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಕ್ಕಂ ಎಮ್ಮನರ್ಚಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತರ ಬಂಧುವಾಗಿ ಶರಣರ ಪರುಷದ ಕಣಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖಿಯಾಗಿ ಪರಸಮಯದ ಗರ್ವಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಭಕ್ತರಂ ಗೆಲಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಗಳಂ ತೋಱಿ ಲೌಕಿಕಧರ್ಮಮಂ ಮೀಱಿ ಕಡುನಿಷ್ಠೆಯಂ ಹೇಱಿ ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದು—ಎಂದು ಬೆಸಸಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆ;

ಹರಕರುಣೋದಯಮಾದಂತರುಣೋದಯಮಾಗೆ, ನಿದ್ರೆತಿಳಿದೆದ್ದು ಸಾಲ್ಗೊಂಡ ಪುಳಕಂಗಳಂ ಸಂತೈಸಿಕೊಂಡಾನಂದಾಶ್ರು[2]ಗಳಂ[2] ಮುಂದುಗೊಳಿಸಿ ಸಂತಸಮಂ ಸೈತಿಟ್ಟು ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿ, ಹರನ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಹಾರೈಸಿ +ಭಕ್ತಿ[3]ಭರ[3]ದಿಂ ಭಾರೈಸಿ ಮನದ ಮೊನೆಯಂ ಕೋರೈಸಿ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಂ [4]ಸಾ[4]ರೈಸಿ ಅಹಂಕಾರಮಂ ತೇರೈಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ಪೂರೈಸಿ, ಭೋಂಕನೆದ್ದು ಸಂಗಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ತದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು, ಪುಣ್ಯದ ಬಿತ್ತಂ ಬೆಳಗುವಂತೆ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯಂ ಕಾಂತಿಯಿಟ್ಟು, ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ ವಜ್ರಾಂಗಿಯಂ ತೊಡುವಂತೆ ಭ[5]ಸಿತೋ[5]ದ್ಧೂಳ

---

[1] ಐ (ಕ.) ; [2] ಮಂ (ಕ.) ; + ಭೋಂಕನೆ (ಕೆನಲೆ—ಖ.)ದ್ದು ಸಂಗಂಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು (ಕ.ಖ.) ; [3] ರಸ (ಖ.) ; [4] ಹಾ (ಖ.) ; [5] ಸ್ಮವಂ ಉ (ಕ.)

ನಂ ಮಾಡಿ, ಸುಕೃತಮನಪ್ಪುವಂತೆ ಧವಳವಸ್ತ್ರಮನುಟ್ಟು ಹೊದೆದು, ಪುಣ್ಯದ ಫ[1]ಲಂಗಳ[1]ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಬಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಮಜ್ಜನ ಪೂಜೆ ಆರೋಗಣೆಗಳನೇಕಚಿತ್ತದೊಳು ಕೈಕೊಳಿಸಿ [2]ಪೊಡಮಟ್ಟು[2] ನಡೆತಂದು—

ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ದೃಷ್ಟಿವಾರಿಯ ದೃಢಚಿತ್ತಂಗೆ ಕರ್ಣದ್ವಯದ ಕಮನೀಯಂಗೆ ಶೃಂಗಯುಗಳದಭಂಗಂಗೆ ಕಕುದ್ವಳಯದ ಪ್ರಕೃತಿರಹಿತಂಗೆ ವಾಳದಂ[3]ಡ[3]ದ ಜೋಳೆಯಂಗೆ ಬಸವಣ್ಣಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು, ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬೆಳಗುಂ ಕಣ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯುಂ ಮುಖದ ಶಾಂತಿಯ ಪೊಳಪುಂ ದುಕೂಲದ ಧವಳಮರೀಚಿಯುಂ ಭಸಿತದ ಪ್ರಭೆಯುಂ ದಟ್ಟೈಸಿ ಮೆಱೆಯೆ ಮುಸುಂಕಿ ಗಂಗೆಯೊಳವಗಾಹಮಿಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಂತೊಪ್ಪಿ, ಹೃದಯಕಮಳಮಧ್ಯಸ್ಥಿತ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಧ್ಯಾನಾರೂಢನಾಗಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳು; ಪಶುಪತಿ ವೃಷಭೇಂದ್ರಂಗೆ ಮನದೊಳು ಸೂಚಿಸೆ, ಹಸಾದವೆಂದು ಸಂ[4]ದಿಕೇ[4]ಶ್ವರಂ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಮಂ ನೆನೆಯೆ, ಧ್ಯಾನಂ ಬಲಿದು ಶಿ[5]ವಲಿಂಗ[ಂ][5] ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ನಂದಿಯ ಹೃದಯಕಮಳಮನೊತ್ತರಿಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖಮಂ ಮುಂತಿಟ್ಟೊಳಗೊಳಗೆ ಗಳಗಳನೆ ನಡೆದು ಬರೆ; ಧರ್ಮಮುಖವರಳ್ವಂತೆ ಸೆಜ್ಜೆ [6][ತ್ರೆ]ಗೆವಂತೆ ವೃಷಭನ ಮುಖಂ ವಿಕಾಸಮನೆಯ್ದೆ, ಜಿಹ್ವೆಸಿಂಹಾಸನಂಗೊಂಡು ನಂದಿಯ ಮುಖದಿಂದೊಗೆತಪ್ಪ ದಿವ್ಯಲಿಂಗಮಂ ಸಂಗನಬಸವಂ ಸ್ನೇಹರಸಭರಿತ + ಸಾತ್ವಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಲಿಂಗಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮನದೊಳೋವಿ, ಹೃತ್ಕಮಳದೊಳು ಬೆಳೆದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕರ[7]ಕಮಳ[7]ಮನಾಂತು ನಂದಿಯ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿಗಂ ತನ್ನ ಕರಪಲ್ಲವಕಂ ಸಂದಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿರೆ;

ವೃಷಭರಾಜಂ ಪತಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಹಸ್ತದೊಳು

---

1 ಲವ (ಖ.); 2 ಪೊಡ (ಱ?) ವಂಟು (ಕ.); 3 ಡೆಯ (ಕ.); 4 ದೀ (ಖ.); 5 ವ (ಖ.); 6 ದೆ (ಕ.ಖ.); + ನಾಗಿ (ಖ.); 7 ಕ (ಕ.)

ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಮಂ ಘೋಂಕನೆ ಜಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ+, ಮೃದುಮೃದಂಗಪಟಹಕಹಳಾನಿನಾದ ಸುಮನಸವೃಷ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಸುಪುತ್ರನಂ ನಿಜಜನಕಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿಘ್ರಾಣಮಂ ಮಾಡುವಂತೆ ವೃಷಭರಾಜಂ ಮುಖಮಂಡಲಮಂ ಬಸವನ ಮಸ್ತಕದೊಳಿಟ್ಟು, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸಂಜಮನಱಿಪಿ ಅಮೃತಮಯ ಲಾಲಾಜಳದೊಳಭಿಷೇಕಮನಲಂಕರಿಸಿ ಸತ್ಯೋಪದೇಶಮಂ ಶಾಂತಮ[1]ಯ[1]ಂಗೆ ಮಾಡಿ ನೇಹದಿಂ ನೋಡಿ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೀಡಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೂಡಿ, ನಂದೀಶ್ವರಂ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂಗೆಱಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಶ್ರೀಪಾದ ನಿರಂತರಾವಳೋಕನಾಗಿರೆ;

ಸಂಗನಬಸವಂ ಬಸವಿದೇವಂ ಸದ್ಗುರೂಪದೇಶಲಭ್ಯಮಾನ ಕರಕಮಳಸ್ಥಿತ ಶಿವಲಿಂಗೋತ್ಪನ್ನ ಹರುಷಪುಳಕಶರೀರ ಸುಖಜಳಬಿಂದು ಸಂದಷ್ಟನಯನಪು[2][ಷ್ಪ]ಸಂಯುತ ಶೈವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪೂಜ್ಯನಾಗಿ, ರಂಗಮಂಟಪಂ ವಿವಾಹಮಂಟಪವಾಗೆ ಪರಿವಾರದೇವರುಂ ನಿಬ್ಬಣಿಗರಾಗೆ ಕರಣಂಗಳೆ ಸುವಾಸಿನಿಯರಾಗೆ ಸಕಳೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾರತಿಯನೆತ್ತೆ ಭಕ್ತಿರಸಂ ಕೈದಾರೆಯಾಗೆ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಜನನಮರಣಂಗಳೆಂಬ ತೆರೆಯರ್ ಪಿಡಿದ ಸಂಸಾರದ ತೆರೆ ಸರಿಯೆ, ನಂದಿಯ ಮುಖದ ಮದವಣಿಗನಂ ಕಂಡು ನಿಷ್ಠೆನೇಹಂಗಳ ಜೀರಗೆಬೆಲ್ಲಂಗಳಂ ತಳಿದು ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನಂ ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಸಂಗಂ ಪತಿಯಾಗಿ ಬಸವಂ ಸತಿಯಾಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆ ಗತಿಯಾಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆ ಮತಿಯಾಗಿ, ಸಂಗನಬಸವಂ ಗುರುಲಿಂಗಶ್ರೀಚರಣನಖಮಯೂಖಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಾಯಮಾನಂ ಶೈವಾನುರಾಗ ಸಂಪತ್ಸುಖತರಂಗಿಣೀ ನಿಮಗ್ನಚಿತ್ತಂ ಮಾಯಾನಿರುಹರಣಂ ನಿರಾವರಣನಿರ್ಮಳನಿಜಾನಂದ ನಿರುಪಾಧಿಕಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಹರುಷಪುಳಕಿತಶರೀರನಾಗುತಂ ಕಪ್ಪಡಿಯ ಸಂಗಮದೊಳಿರೆಯಿರೆ ||

+ ಕೊಂಡು (ಕ.ಖ.); [1] ನ?; [2] ಷ್ಟ (ಕ.ಖ.)

ಐದನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವ ಮನೋರಥಂ ನಿನಗೆ ಸಂದುದು ನಿನ್ನ ಸಗ[1]ಲ್ವು[1]ದಿಲ್ಲ ಕೇಳ್
ವಸುಮತಿಗೈದೆ ಪೂಣ್ದು ಮೆಱೆದಪ್ಪೈವು ಮಂಗಳವಾಡದಲ್ಲಿ ಚಿಂ-|
ತಿಸದೆ ಸಮಸ್ತಜಂಗಮಕೆ ಮಾಡುತೆ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನಿಂದ ವಂ-
ದಿಸಿಕೊಳುತಿರ್ಪುದೆಂದು ಬಸವಂಗುಸಿರ್ದಂ ಗುರು ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ || ೧*

ಇಂತು ಬೆಸಸುತ್ತಮಿರೆ ಬಸವನಾಗಳೆ ಕೇಳ್ದು
ಅಂತಸ್ಥದೊಳು ವಿರಹಚಿಂತೆಯಂ ಮಿಗೆ ತಾಳ್ದು |
ಸಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪೋಗೆಂದಪಂ ಸಂಗಮಂ
ನಲಿದು ಪೂಜಿಸಲೀಯನಕ್ಕಟಾ ಸಂಗಮಂ |
ಆದಡಂ ಪೋಗಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಗೆಗೊಂಡು
ಆದರಂ ಕುಂದುತ್ತೆ ಚಿಂತೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು |
ಶಿವಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆ ಬೆಸಕಯ್ವುಪಾಯಮಂ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ವ ಸಮಸುಖಸಹಾಯಮಂ |
ನೆನೆದು ತನ್ನೊಳಗೊಳಗೆ ತಿಳಿದಂ ಶಿವಧ್ಯಾನಿ
ಅನುಪಮಶಿವೈಕಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಿ ಕಡುಮಾನಿ |
ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನಮುಂಟದನ್ನೈದೆ ಮಾಱುವೆಂ
ತ್ರ್ಯಕ್ಷನಣುಗರ್ಗಾದ ಹೊಂಗಳಂ ಬೇಱುವೆಂ |
ಅವರ ಪ್ರಸಾದಮಂ ನಲವಿಂದ ತಾಳುವೆಂ
ಅವರ ಕಾರುಣ್ಯರಸಜಲದೊಳೋಲಾಡುವೆಂ |
ಎಂದಲ್ಲಿ ಗಣಕಕಾಯಕಮಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ನಿಂದದಕ್ಕನುಕೂಲವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು |
ಸಂಗಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲೆಂದು ಹತ್ತಿರೆ ಬಂದು
ಹಿಂಗಲಾಱದೆ ಕಣ್ಗಳಿಂ ಶೋಕಜಲಬಿಂದು |

---
[1] ಲ್ದು (ಖ.)

ತೆರಳೆ ನೆರೆ ಬಿಗಿದು ಗದುಗದಿಸಿ ಬಿಕ್ಕುತೆ ಬಿದ್ದು
ಹೊರಳುತ್ತಳುತ್ತಗಲಲಾಱದೊಱಲುತ್ತಿರ್ದು|
ನಿಂದಿರುತ್ತಿಲೆ ಸಂಗ ಹೋಗಿಬಂದಪೆನಯ್ಯ
ತಂದೆ ನಿನ್ನಂ ನಂಬಿ ನಚ್ಚಿ ಹೋದಪೆನಯ್ಯ|
ಅಗಲಲಾಱೆಂ ದೇವದೇವ ಕರುಣಿಪುದೆನುತೆ
ಬಗೆ [1]ಹೆ[1]ಚ್ಚಿ ತನು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಿಂದಿರುತೆ|
ಮುಂದಿರ್ದ ಬಸವನಂ ಕಂಡು ಸಂಗಂ ಮಱುಗಿ
ಬಂದಪ್ಪಿ ಕಣ್ಣ ನೀರಂ ತೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಮಱುಗಿ|
ಬೇಡೆನ್ನ ಕಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಪ್ಪೆಂ ಬಸವ
ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ನಿ[2]ನ್ನೊಡನೆ[2] ಬಪ್ಪೆಂ ಬಸವ|
ನಿನ್ನ ನಗಲಿರಲಾರ್ಪೆನೇ ಬಸವ ಬಸವಣ್ಣ
[3]ನೀನಿ[3]ಂತಳುತ್ತಿಪ್ಪಡೆನಗರಿದು ಬಸವಣ್ಣ|
ಕಂದ ಬೇಡಯ್ಯ ಬೇಡಯ್ಯ ನೇಹದ ನಿಧಿಯೆ
ಹಿಂದುಗೊಂಡೇ ಬಪ್ಪೆನೆನ್ನ ಸುಕೃತದ ಸುಧೆಯೆ|
ನೆನೆಯೆ ಮುಂದಿರ್ದಪೆಂ ಕರೆದೊಡೋ ಎಂದಪೆಂ
ಮನದೊಳಗೆ ಕರದೊಳಗೆ ತನುವಿನೊಳಗಿರ್ದಪೆಂ|
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಂದಪೆಂ ನಡೆದಲ್ಲಿ ನಡೆದಪೆಂ
ಬಂದಲ್ಲಿ ಬಂದಪೆಂ ನುಡಿದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಪೆಂ|
ಬಿಟ್ಟುದಂ ಬಿಟ್ಟಪೆಂ ಪಿಡಿದುದಂ ಪಿಡಿದಪೆಂ
ನಟ್ಟುದಂ ನಟ್ಟಪೆಂ ಕೇಳ್ದುದಂ ಕೇಳ್ದಪೆಂ|
ಆಡಿದುದನಾಡುವೆಂ ನೋಡಿ[4]ತಂ[4] ನೋಡುವೆಂ
ಮಾಡಿತಂ ಮಾಡುವೆಂ ಕೂಡಿತಂ ಕೂಡುವೆಂ|
ನಡೆಯಯ್ಯ ನಡೆ ಮಗನೆ ನಡೆ [5]ಕಂದ[5] ಬಸವಣ್ಣ
ಪೊಡವಿಗಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಬಾಳೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ|

---

[1] ವೆ (ಕ.), ಹ?; [2] ನ್ನಾಣೆ (ಕ.); [3] ನಿನ್ನಿ (ಖ.); [4] ದುದ (ಕ.); [5] ತಂದೆ (ಖ.)

ಎಂದಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾತು ಸಂಬಳವಾಗಿ
ಬಂದನೆಂತೆಂತಕ್ಕೆ ಅಗಲಲಾಱದೆ ರಾಗಿ |
ಸಂಗಮನ ಕರುಣವೇ ತನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ
ಸಂಗಮಧ್ಯಾನವೇ ತನಗೆ ಸಂಗಡವಾಗಿ |
ಸಂಗನಾಡಿದ ಮಾತನಾಡಿ ಹಾರೈಸುತಂ
ಸಂಗನಿರ್ದಿರವ ತಾ ನೆನೆದು ನೆಱೆ ಹಿಗ್ಗುತಂ |
ನಡೆವಾಯುಸವನಱಿಯದಾನಂದದಿಂ ಮಿಕ್ಕು
ಮೃಡನೆ ಶರಣೆನುತೆ ಮಂಗಳವಾಡಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಪಟ್ಟಣದ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಇಟ್ಟಣಿಪ ಸಂಪದಕೆ ಸಂತಸಂಬಡೆವುತಂ |
ಬಂದು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನರಮನೆಗೆ ನಡೆವುತಂ
ಸಂದಣಿಪ ರಾಜಪುತ್ರಾಳಿಯಂ ನೋಡುತಂ |
ಮತ್ತಗಜಘ[1]ಟೆ[1]ತುರಂಗಾಳಿಯಂ ನೋಡುತಂ
ಒತ್ತರಿಪ ವೀರಭಟರೊಪ್ಪವಂ ಕಾಣುತಂ |
ಭಾವರಸಪೂರಿತಕವೀಂದ್ರರಂ ನೋಡುತಂ
ನೇವುರದ ಸುಚ್ಚನಿಯ ಸತಿಯರಂ ನೋಡುತಂ |
ಕುಪ್ಪಸದ ಜೀರಣೆಯ ಬಿನ್ನಣದ ಹಸ[2][ಸಿ]ಗಂ
ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಹೊಱವೇಷದಿಹಪರದ ಲೆಕ್ಕಿಗಂ |
ನಡೆನಡೆದು ಕರಣಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಪಡಗರಿಸಿ ಬ[3]ರೆ[3]ವ ಗಣಕರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ್ದು |
ಕರಣಸಂಪ್ರತಿಯ ಸಂಪದದ ಗಣಕರ್ಕಳಂ
ಎರೆವ ಲಂಚವನೀವ ದಂಡನಾಥರ್ಕಳಂ |
ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ಪ ರಾಜಪುತ್ರರ್ಕಳಂ
ಮಿಕ್ಕು ಝಂಕಿಪ ಸಲುಗೆಯಾಳ್ಗಳೊಪ್ಪಂಗಳಂ |

---

[1] ಟ (ಖ.); [2] ರಿ (ಕ.), ಲಿ (ಖ.); [3] ರು (ಖ.)

ನೋಡುತಂ ಬೆಱಗಾಗುತಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನಿರೆ
ಕೂಡೆ ಲೆಕ್ಕದ ಸಂಭ್ರಮಂ ಸಿರಿಯಿಸುಗಳುತಿರೆ।
ಬಂದಸಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಱೆವ ಭಂಡಾರಿ ರಾಗದಿಂ
ಸಂದಣಿಸಿ ಲೆಕ್ಕಮಂ ನೋಡುವುದ್ಯೋಗದಿಂ।
ಕರ್ಮ್ಮ ಕುಲಪತಿಯೆನಿಸಿಪ ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪಂ
ಸುಮ್ಮಾನಿ ಶಿವಭಕ್ತನಚಳಿತಗುಣಾಧಿಪಂ।
ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ತನ್ನ ಲೆಕ್ಕಂಗಳಂ ಕೇಳುತಿರೆ
ಒಳ್ಳಿತೆನೆ ಗಣಕರ್ಕಳೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡುತಿರೆ।
ಆಯದೊಳು [1]ಬೀಯ[1]ಮಂ ಕಳೆದು ನಿಲವಂ ಕಂಡು
ಆಯತಿಯೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪೇಳಲ್ ಮನಂಗೊಂಡು।
ಐದು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಕವೈವತ್ತೆಂದು
ಐದೆ ಗಣಕರ್ ತಪ್ಪಿ ಪೇಳೆ ಭರದಿಂದಂದು।
ತಪ್ಪಿದುದನಱಿದನಾ ಬಸವರಾಜಂ ನೋಡ
ಒಪ್ಪುವ ಗಣೇಶ್ವರರ ಗಣಕಾಧಿಪಂ ನೋಡ।
ಭಂಡಾರಿಗಂ ಸ್ಥಿತವನೊಲಿದೊಡಂಬಡಿಸುತಿರೆ
ತಂಡತಂಡದ ಗಣಕತತಿ ತಪ್ಪದೆನುತಮಿರೆ।
ಕಂಡು ಬಸವಂ ಭಕ್ತನೊಡವೆ ಕೆಡಲಾಗದಿದು
ಕಂ[2]ಡು[2]ದಂ ಪೇ[3]ಳ್ವೆನಯ್ಯಾ[3] ಎನುತ್ತಂ ನೆನೆದು।
ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪನಸಲ್ಲಿ ಬಸವಂ ನೋಡಿ
ಬುದ್ಧಿ [4]ನಿ[4]ಮಗಿಲ್ಲ ತಪ್ಪಿದುದು ಲೆಕ್ಕಂ ನೋಡಿ।
ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿಸುತಲಿಪ್ಪನಿತಕ್ಕೆ
ಸಂದಾಯಮಂ ಜೀಯದೊಳಗೆ ಕಳೆವನಿತಕ್ಕೆ।
ಐದುಕೋಟಿ ಸ್ಥಿತವನೊಳಗೆ ಗಣಕರ್ ಕಂಡು
ಐದೆ ಬಸವಣ್ಣನುಮನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಮನಗೊಂಡು।

---

[1] ಬಿಯ್ಯ (ಖ.); [2] ದ (ಖ.); [3] ಳ್ದನಯ್ಯೋ (ಖ.); [4] ನ (ಖ.)

ಭಂಡಾರಿಯುಂ ಗಣಕರುಂ ಮತ್ತೆ ಮಿಗೆ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೆಱಗಾಗಿ ಕೌತುಕದೊಳೋಲಾಡಿ |
ಹರೆಯವಿದು ಲೆಕ್ಕವಿದು ಹರನ ಕಾರುಣ್ಯವಿದು
ಶರಣಕಾರಣಿಕನೀತಂ [1][ನ]ಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವಿದು |
ಎಮಗೆ ತಮಗೆಂದು ಬಸವನನೆಲ್ಲರುಂ ಬೇಡಿ
ನಿಮಗಲ್ಲದೆನುತೆ ಭಂಡಾರಿಗಂ ತಾಂ ಕೂಡಿ |
ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಿಜ್ಜಳನನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ದೇವ
ಕಂಡೆನಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪ ಮತಿಯನಿಂತೆಲೆ ದೇವ |
ಲಕ್ಕವೈವತ್ತನಿಂತೆನಗಾಗುವಮಾಡಿದಂ
ಲೆಕ್ಕದೊಳು ಪಡಿಯಿಲ್ಲ ಮತಿಯುಳ್ಳ ಕೋವಿದಂ |
ಎನ್ನ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿಸುವೆನೀತನಂ
ಉನ್ನತಜ್ಞಾನಯುತಗಣಕವಿಖ್ಯಾತನಂ |
ಎಂದು ಉಡಕೊಡಿಸಿ ಜೀವಿತವನಾಗಳೆ ಮಾಡಿ
ಒಂದು ವರುಷಕ್ಕೆ ನೂಱೊಂದು ಹೊನ್ನಂ ಬೇಡಿ |
ಕೊಡಿಸಿ ಭಂಡಾರಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು
ಕಡು[2]ಮೋ[2]ಹದಿಂದ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಮನ್ನಣೆಗೆಯ್ದು |
ಕುಲವೊಂದೆ ಕುಲವಾಗೆ ಗೋತ್ರವಂತನುವಾಗೆ
ನೆಲೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವೊಂದಾಗೆ |
ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪಂ ಹೆಚ್ಚುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಸಿದ್ಧಿಯಾಯ್ತೆನಗಖಿಳಪದವಿಯೆಂದುಬ್ಬುತಂ |
ಪತಿಯುಂ ಪಿತಂ ಸುತಂ ಬಸವಣ್ಣ ನೀ[3]ನೆ[3]ನಗೆ
ಗತಿ ಮತಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿ ಬಸವಣ್ಣ ನೀ[3]ನೆ[3] [4][ನ]ಗೆ |
ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆನೆನುತ್ತೆ ಹಾರೈಸುತಿರೆ
ಮುದದಿಂದ ಬಂದುದೆನ್ನಯ ಪುಣ್ಯವೆನುತಮಿರೆ |

---

[1] ಎ (ಕ.ಖ.); [2] ಹೊ (ಕ.); [3] ವೆ (ಕ.); [4] ಮ (ಕ.ಖ.)

ತನ್ನ ಧನಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಸವನೇ ಪತಿಯಾಗಿ
ತನ್ನ ಸಂಪದಭರಕೆ ಬಸವನೇ ಗತಿಯಾಗಿ।
ಬಿಜ್ಜಳಕ್ಷಿತಿಪನರಮನೆಗೆ ಸಿರಿಕ[1]ರ[1]ವಾಗಿ
ಸಜ್ಜನಂ ಬಸವವಾಕ್ಯವೆ ದೈವಕೃತವಾಗಿ।
ರತ್ನರಾಶಿಗಳೆಮ್ಮ ಬಸವಿದೇವನ ಮುಂದೆ
ಸೂತ್ನವಸ್ತುಗಳೆಮ್ಮ ಬಸವಿದೇವನ ಮುಂದೆ।
ಪಟ್ಟಾವಳಿಗಳೆಮ್ಮ ಬಸವಿದೇವನ ಮುಂದೆ
ಪಟ್ಟಣಂಗಳ ಸಲುಗೆ ಬಸವಿದೇವನ ಮುಂದೆ।
ಹೊನ್ನ ಹೊಸ ರಾಸಿಗಳ ಬಿಟ್ಟವಾತನ ಮುಂದೆ
ಚೆನ್ನ ಮಿಸುನಿಯ ಘಟ್ಟಿಯೊಟ್ಟಿಲಾತನ ಮುಂದೆ।
ಸರ್ವಾಯಮುಂ ನಮ್ಮ ಬಸವಿದೇವನ ವಶಂ
ಸರ್ವವ್ಯಯಂ ನಮ್ಮ ಬಸವರಾಜನ ವಶಂ।
ಚೋಳದೇಶದ ಹೊನ್ನ ರಾಸಿ ಬಸವನ ಮುಖಂ
ಗೌಳದೇಶದ ಭೂಷಣಾಳಿ ಬಸವನ ಮುಖಂ।
ಬಂಗಾಳ ಲಾಳದೇಶದ ಪಾವುಡಂಗಳುಂ
ವಂಗಂ ಕಳಿಂಗದೇಶದ ಮಹಾನಿಧಿಗಳುಂ।
ಚೇರ ಕೇರಳ ಪಾಂಡ್ಯ ಪಲ್ಲವದ ಪಾವುಡಂ
ಧಾರುಣಿಯೊಳುಳ್ಳರಸುಗಳ ಮಹಾ ಪಾವುಡಂ।
ಬಸವಬರವಂ ಪಾರ್ದು ನಿಂದಿರ್ಪರಂತಲ್ಲಿ
ಬಸವರಾಜಂ ಬಂದಡೊಪ್ಪಿ[2]ಸುವರಂತ[2]ಲ್ಲಿ।
ಇಂತಪ್ಪ ಸಂಪದಪ್ರಕರದೊಳು ಸುಖಮಿರ್ದು
ಚಿಂತಿಸಿದನಾ ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು।
ಅಯ್ಯಲಾ ಇಂತಪ್ಪನರ್ಘ್ಯವಮುಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ
ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಪರಮಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ।

---

[5] ರು (ಕ.); [2] ತೋಱುವ (ಕ.)

ಎಂದೋ ಮಹೇಶರ್ಗೆ ಸೇರಿಸುವೆನಿಂತಿದಂ
ಎಂದೋ ಸುಚಿತ್ತವಾರಾಧಿಸುವೆನಿಂತಿದಂ |
ಕಾಕಭಾಜನವಾಗಿ ಹೋಗುತಿರ್ದಪುದಕಟ
ಲೋಕಾಯತರ್ಗೆ ಸಾರುತ್ತಲಿರ್ದಪುದಕಟ |
ದೇವ ಸಂಗಯ್ಯ ಸಲಿಸೆನ್ನ ಮನದ[1][ರ್ತಿ]ಯಂ
ದೇವಭಕ್ತರ್ಗೀವ ಪುಣ್ಯಮಯ[2]ಭ[2]ಕ್ತಿಯಂ |
ಎಂದು ನುಡಿವುತೆ ಮನದೊಳನುತಾಪ[3][ವಾ]ಗುತಿರೆ
ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿ ಸುಖವಂ ಬೇಡಿ ಬಯಸುತಿರೆ |
ಬಂದುದಾ ಸಚಿವಸಿದ್ಧಂಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ [4]ಧಾ[4]ಳಿ
ನಿಂದು ದೇಹವನಲೆದುದಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕೇಳಿ |
ರೋಗದಿಂ ಪತ್ತೆಂಟು ದಿವಸಕನುವೊಱೆಯಾಗಿ
ಬೇಗದಿಂ ರಜತಗಿರಿಗೈದಿದಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ |
ಎಯ್ದೆ ಬಸವಂ ಕಂಡು ಬಿಜ್ಜಳಾದೇಶದಿಂ-
ದೊಯ್ದು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ನಡೆತಂದನು[5][ದ್ವೇ]ಗದಿಂ |
ಬಂದು ಬಿಜ್ಜಳಭೂಭುಜನ ಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳು
ನಿಂದು ನುಡಿದಂ ಬಸವನಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೇಗದೊಳು |
ಸಿದ್ಧದಂಡಾಧಿಪಂ ಹೊಂದಿದನಪು[6][ತ್ರ]ಕಂ
ಬುದ್ಧಿಗೊಡುವುದು ಬಾಳ್ಕೆಗೆಂದು ಸೋಪಾಧಿಕಂ |
ಎನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ನುಡಿದನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಹೊಗಳುತಿರೆ
ಘನಮಹಿಮನೊಡನಿರ್ದನೋಲಗಂ ಕೇಳುತಿರೆ |
ಸರ್ವಭಂಡಾರವೆಲ್ಲಂ ನಿನಗೆ ಬಸವಣ್ಣ
ಉರ್ವರೆಯ ಧನವೆಲ್ಲವುಂ ನಿನಗೆ ಬಸವಣ್ಣ |
ಎನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆ ನಿನ್ನದು ಬಸವ

1 ರ್ತ್ಥಿ (ಕ.ಖ.) ; 2 ಶ? ; 3 ನಾ (ಕ.ಖ.) ; 4 ಡಾ (ಕ.) ; 5 ಬ್ಬೇ (ಕ.ಖ.) ;
6 ತ್ರಿ (ಕ.ಖ.)

ಎನ್ನ ತೇ[1][ಜೋ]ಭಿಮಾನಂ ನಿನ್ನದೆಲೆ ಬಸವ।
ನಿನ್ನಂತೆ ಇನ್ನುಂಟೆ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣ
ನಿನ್ನ ಸರಿದೊರೆಯುಂಟೆ ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣ।
ನಿನ್ನ ಬರವಿಂದ ಭಂಡಾರವೊದಗಿತು ಬಸವ
ನಿನ್ನ ಬರವಿಂದ ಪ್ರತಾಪವೊದಗಿತು ಬಸವ।
ದೇಶಕ್ಕೆಯುಂ ನೀನೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕಂ ನೀನೆ
ಕೋಶಕ್ಕೆಯುಂ ನೀನೆ [2]ಸಂಪದ[2]ಕ್ಕಂ ನೀನೆ।
ಆತನಾಳ್ ಕುದುರೆ ಸಂವರಣೆ ನಿನ್ನದು ಬಸವ
ಆತನ ಸಮಸ್ತವಿತ್ತಂ ನಿನ್ನದೆಲೆ ಬಸವ।
ಎಂದು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನಲ್ಲಿ ಉಡುಗೊಱೆಯಿತ್ತು
ತಂದೊಂದು ಪಟ್ಟ[3][ಯಂ] ಬಾಳ್ಗೆಂದು ಪರಸಿತ್ತು[3]।
ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಸವನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಇಟ್ಟಣಿಪ ಕಟಕಮಕುಟಾಳಿಯಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ।
ಸಂದಣಿಪ ಕೆಲಬಲದ ಬೆಳುಗೊಡೆಗಳೊತ್ತರಿಸೆ
ಹಿಂದೆ ನಿಸ್ಸಾಳಭೇರೀರವಂ ಸಂದಣಿಸೆ।
ಮುಂ[4]ದೆ ಕಹಳಾರವಂ ಬಿರುದೆ[4]ತ್ತಿ ಕರೆವುತಿರೆ
ವಂದಿಗಳ್ ಗಾಯಕರ್ ಮಂಗಳಂ ಪಾಡುತಿರೆ।
ಪುರದ ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಮೆಱೆವುತಿರೆ
ತರತರದ ರಾಜವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಮೆಱೆವುತಿರೆ।
ತಿರಿಗಿ ತನ್ನರಮನೆಯನಾನಂದದಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಪರಮಸುಖದಿಂ ಬಸವರಾಜಂ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು।
ನಲವಿಂದ ಹರಭಕ್ತರಂ ಕರೆಯಿಸುತ್ತಂದು
ಒಲವಿಂದ ಚರಣಸರಸಿಜಮನಪ್ಪುತ್ತಂದು।

---

[1] ಜಾ (ಕ.ಖ.); [2] ಬೊಕ್ಕಸ (ಕ.); [3] ಯುಮ ಬಾಳ್ಗೆಂದು ಪಾಡಿಸುತ ಪರಸಿ (ಕ.), ಯುಮಬಾಳ್ಗೆಗೆಂದೊಲಿದಿತ್ತು (ಖ.); [4] ದಿರವೆ ಕಹಳೆಗಳು ಬಿರುತೆ (ಕ.)

ಆರಾಧನೆಯನಿತ್ತವರ ಹರಕೆಯುಂ ಹೊತ್ತು
ಮಾರಾರಿ [1]ಶರಣೆನುತೆ[1] ಪರಮಸುಖಮಂ ಹೊತ್ತು |
ಶರಣಚರಣಾಲಿಂಗನಾಸಕ್ತನೊಪ್ಪಿದಂ
ಹರಭಕ್ತಕುಲಕಲ್ಪತರುರೂಪನೊಪ್ಪಿದಂ |
ಬಸವಿದೇವಂ ಸಕಲಸಂಪದದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ
ಬಸವಣ್ಣದಂಡನಾಥಂ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ||

[1] ಪೇಳುತ[ಂ] (ಕ.)

ಆಱನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವಂ ಸಂಗವರಪ್ರಸಾದ[1]ಸು[1]ಖಸಾಗುತ್ತೈ[2]ದಿ[2] ಬಂದಾದ ಸಂ-
ತಸದಿಂ ಮಂಗಳವಾಡದೊಳ್ ಕನಕಭಂಡಾರಾಜ್ಞೆಯಿಂ ದಂಡನಾ-|
ಥಸಮಗ್ರಪ್ರಭುವೃತ್ತಿಯಿಂ ಸಕಲಸಂಪದ್ವೈಭ[3]ವಾಭಾ[3]ರ್ಯದೊಂ-
ದೆಸವಂ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನಿಂದೆ ಪಡೆದಂ ದಂಡೇಶದಿಕ್ಕುಂಜರಂ || ೧*

ಇಂತು ಪಡೆದು ಸಂಗನಬಸವಂ ಕೆಲವು ದಿನಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಸತ್ಕುಲಸಾದೃಶ್ಯಸುಶೀಲೆಯರಪ್ಪ ಗಂಗಾದೇವಿಮಾಯಿದೇವಿಯರೊಡತಣ ವಿವಾಹಸಂಪದದಿಂ ಸಂ[4]ತ[4]ಸುಖಮಿರ್ದು, ಒಂದು ದೆವಸಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯಸಮುಚಿತಪ್ರಕ್ಷಾಳನಸಕರಚರಣವದನಸರೋರುಹಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಲಂಕೃತಸರ್ವಾಂಗಂ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಶ್ರೀಪಾ[5]ದ[5]ದರ್ಶನಸ್ಪರ್ಶನನಿತ್ಯನೇಮಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬಿಜ್ಜಳನರಮನೆಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳು, ಧವಳ[6][ಚ್ಛ]ತ್ರದ ಕೆಲಬಲದೊಳು ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸುವಂಗರಕ್ಷಕರ ಶಿ[7]ಷ್ಟ[7]ರ ಸೇವ್ಯರ ಪಸಾಯ್ತರ ಸಂದಣಿಯ ನಡುವೆ, ಸಾರೆಂಬರಸಾಳ್ಗಳ ತೊಲಗೆಂಬ ಪಡಿ[8]ಯ[8]ಱರ ಮುಂಗುಡಿಯ ಕುರುಳ ಕೊಂತದ ವೀರ[9]ವ[9]ಂದದ ಕೋಳಾಹಳಂ ಬೆರಸಿಬಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು, ತನತನಗೆ ಪೊಡಮಡುವ ರಾಜಪುತ್ರದಂಡನಾಥಮಂಡಳಿಕರ್ಗಭಯಮನೀವುತ್ತೊಡ್ಡೋಲಗದ ನಡುವೆ ರಭಸದಿಂ ಬಸವರಾಜನ ಶಿವಕಳಾಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜ[ಃ]ಪ್ರತಾಪರೂಪಿಂಗೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಮನದೊಳೆಱಗುತ್ತಮಿರೆ, ತಂದಿಕ್ಕಿದ ಸಮಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ ನೃಪನನುಪಚರಿಸುತಂ ಸಂಗನಬಸವಂ ಬಸವಿದೇವಂ ಪ್ರಸನ್ನದಂಡನಾಥಂ ಗಂಭೀರಶಿರೋಮಣಿ ವಿಳಾಸನಿಧಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ;

ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪನಿಕ್ಕೆಲದೊಳಿಕ್ಕುವ ಸೀಗುರಿಯ ಜೀಸುವ ಚಾಮರದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಕಂಕಣದ ಝಣತ್ಕಾರದ ಸವಿದನಿಗಳ್ಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತೆ,

---

[1] ಮು (ಕ.); [2] ದೆ (ಖ.); [3] ವೈಶ್ವ (ಖ.); [4] ತತ (ಖ.); [5] ದಾ (ಕ.); [6] ಛ (ಕ.ಖ.); [7] ದ್ಧ (ಖ.); [8] ಯಾ (ಕ.); [9] ವ್ಯ ?

ಇತ್ತರದೊಳೊತ್ತರದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಛತ್ತೀಸ ಕುಲದ ರಾಜಪುತ್ರರ್ಕಳ ಸಚಿವರ ದಂಡನಾಥರ ಮಂಡಳೇಶ್ವರರ ಮಹಾಸಾಮಂತರ ಬಿರುದ ವಾಹಕರ ರಾಯರಾವುತರ ಗಜಾರೋಹಕರ ಮಾಮಂತರ ಮನ್ನೆಯಾಳ್ಗಳ ದಿಟ್ಟಿವಾರಿಯ ಧೀರರ ಪಾಠಕರ ಗಣಿಕೆಯರ ವೀರರ ಹರಿವಾಣದಾಯದ ಲೆಂಕರ ಬಿಂಕದಂಕಕಾಱರ [1]ಮಾ[1]ಸಾಳ್ಗಳ ಬಾರಸಂಕಲೆಯ ತೊಡರ ತೋಟಿಯ ಕಠಾರಾಯಿತರ ಬಾಣಾಯಿತರ ಮಲ್ಲಜಟ್ಟಿಗಳ ಕವಿಗಳ ಗಮಕಿಗಳ ವಾದಿಗಳ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಮುಗ್ಧೆಯರ ವಿದಗ್ಧೆಯರ ಪ್ರೌಢೆಯರ ಮಧ್ಯಮನಾಯಕಿಯರ ಗಾಯಕರ ಚಿತ್ರಕರ ನರ್ತಕರ ವರ್ತಕರ ಮೊತ್ತದೊತ್ತರದ ತಿಂತಿಣಿಯನೊತ್ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟಣಿಸಿದ ಕಟ್ಟಣಕದಾಸ್ಥಾನದೊಳು—ಮಾಳವ ಮಾತಂ ಮಾಣು, ಗೌ[2]ಳ[2] ತೆಱಹುಗೊಡು, ಲಾಳ ಮೈಯಿಕ್ಕು, ಗುರ್ಜರ ಬಿನ್ನವಿಸು, ನೇಪಾಳ ಕುಳ್ಳಿರು, ಕಳಿಂಗ ಸಂತವಿರು, ಬಂಗಾಳ ಹೋ ಹೋ—ಎಂದು ಮಕುಟವರ್ಧನರಂ ಕಟ್ಟಿಗೆಯೆತ್ತಿ ಮಟ್ಟುವಿರಿಸುವ ವೇತ್ರಹಸ್ತ[3][ರಾ]ಕ್ರಮಣೆಯ ನಡುವೆ, ದಂಡನಾಥತ್ರಿಣೇತ್ರನೆನಿಪ ಬಸವರಾಜಂ ಸಕಲದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ್ ಕಳುಹಿದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರೊಡನೆ ಬಂದ ಪಾವುಡಂಗಳ ಕನಕರತ್ನಾಭರಣಜಾಳಮನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಿಸುತ್ತಂ ರಾಜಪುತ್ರರ್ಗೆ ಪಸಾಯಮಂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಂ ವೀರಭಟರ್ಗೆ ಚಡಾಯಮಂ ಮಾಡಿಸುತಂ ಮಕುಟವರ್ಧನರಂ ಕಾಣಿಸುತಂ ಬಂದ ಚಾರರಂ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸುತಂ ಸುಖದೊಳಿಪ್ಪಲ್ಲಿ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯಸಮುದಿತದಿಂದೆ ವಾದ್ಯಧ್ವಾನಂ ನೆಗಳೆ, ಪೇರೋಲಗಮಂ ಪರೆಯವೇಳ್ದೆಲ್ಲರಂ ಕಳುಪಿ, ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನೊಡನಾಪ್ತವಚನರಚಿತಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಿಂದಿನಿತುಬೇಗಮಿರ್ದು ಅರಮನೆಯಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಹಮನೆಗೆ ಬಪ್ಪಲ್ಲಿ;

ತನತನಗೆ ಶಿವಕಾರುಣ್ಯಶೈವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದಂ ಕೈಸಾರ್ದುದೆಂಬುತ್ಸವಮಂ ಕೇಳ್ದು ದೇಶದೇಶದ ಪತ್ತೆಂಟುಗಾವುದದ ಮಾಹೇಶ್ವರರ್

[1] ಬಾ (ಖ.); [2] ಳಂಗೆ (ಕ.); [3] ದಾ (ಕ.ಖ.)

ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನೆರೆದಿರೆ, ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದಿಳಿದು, ಬದುಕಿದೆಂ ಬದುಕಿದೆನೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದು ಕೈಯಂ ಮುಗಿದು, ಕಿಂಕುರ್ವಾಣನೇತ್ರನುಂ ದೈನ್ಯವದನನುಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಕಾ[1]ಯು[1]ನುಮಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೈತಂದೆಲ್ಲರಂ ನಿಜನಿಳಯಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಭದ್ರಾಸನಂಗಳೊಳು ಜಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಚರಣಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಪಾದೋದಕಮಂ ತಳೆದು ಸಂ[2]ಗಡ[2]ದೊಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದಭರಿತಪ್ರಮೋದಹೃದಯನಾಗುತಂ; ಅಂದಿನ ದಿನದಲವರಂ ಪಿಂಗಲಾಱದೆ ಪುರಾತನರ ಗೀತಗೋ[3]ಷ್ಠಿ[3]ರಸತರಂಗಿಣಿಯೊಳು ಬೆಳಗಪ್ಪನ್ನವೀಸಾಡಿ ಪರಿಣಾಮದ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ದು ಬಸವರಾಜಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ನಿಂದಿರ್ದು—ದೇವದೇವ, ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಸುಖಮಂ ಸವಿಗಂಡೆಂ. ಜಿಡಲಾಱೆನಾಱೆಂ. ಇಂದಿನತೆಱದೊಳ್ ಬಂದೆಂದಿಂಗಂ ಕುಂದದೆ ನಿಚ್ಚಶಿವರಾತ್ರಿಯಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬ ನೇಮವಂ ಕೈಕೊಂಡೆಂ, ಕೈಕೊಂಡೆಂ—ಎಂದು ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಮಕ್ಷದೊಳು ಸತ್ಯವಚನಾಲಂಕೃತನೇಮಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಲಿಂಗಾರ್ಚನ ನಿತ್ಯಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತ ಸತ್ಯಶರಣಸಮಾರಾಧನ ತಾತ್ಪರ್ಯಚಿತ್ತಂ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪಸೀಮೋಪಚರ್ಯಭರನಪ್ಪ ಬಸವರಾಜನೋಲಗಿಸುತಿಪ್ಪಲ್ಲಿ;

ಒಂದು ದಿನವೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೆಡ್ಡಮಾಗಿ ನೃಪನ ಕೆಲದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಸವನಿರೆ, ಪಿಂತಣ ಮೈಯೊಳು ಬಿಜ್ಜಳನ ಗುರುವಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟನೊಡನೆ ಮಂಚ್ಯಣಕ್ರಮಿತಂ ಕೂಚಿಗಂ ಪೋಚಿಪೆದ್ದಿಗಂ ಮೊದಲಾದ ವೇದಜಡರ್ ಬಸವನಿರವಿಂಗೆ ಅಸೂಯೆಗೊಳುತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರೆ, ಮಕುಟಕೋಟಿವರ್ಧನರಿಂದಿಡಿದಿರ್ಪ ಸಭಾಮಧ್ಯಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಕಲಿಯುಗರಾವಣಂ ಪರನೃಪಾಳಗರ್ವಪರ್ವತಕುಲಿಶಂ ಪರಿಪಂಥಿಪನ್ನಗವೈನತೇಯನೆನಿಪ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪನೊಪ್ಪಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು; ಒರ್ವ ಮಾಲೆಗಾಱಂ [4]ಲೀಲೆಯಿಂ[4] ತನ್ನ ಕೈಯಂ ಸುತ್ತಿ ಕೈವಾರಿಸುತ್ತೆ

[1] ಯಕ (ಕ.); [2] ಗ (ಖ.); [3] ಟ್ಟಿಯೊಳು (ಕ.); [4] ಮಾಲೆಯಂ (ಕ.)

ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕುವ ಮಧುಕರನಿಕರಂ ಬೆರಸಿ ತಂದೊಂದು ಸುವರ್ಣ ಕೇತಕೀಕುಸುಮಮನರಸನ ಕೈಗೆ ನೀಡೆ ; ಈ ಹೊಸ ಕುಸುಮವೆಲ್ಲಿಯದೆ ನುತ್ತರಸಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೌರಭದ ಮುದ್ರೆಯನೊಡೆವಂತೆ ಹೂವಂ ಬಿಚ್ಚುತ್ತೊಳಗಣ ಪರಿಮಳದ ತೆನೆಯ ಮುಗ್ಗುಲೊಳೊಗ್ಗಿ ಬೆಳೆದ ಸಣ್ಣ ಮಪ್ಪ ನುಣ್ಣಿಸಳನೊಂದಂ ತೆಗೆದು ಬಸವರಾಜನ ಕೈಯೊಳು ಕುಡೆ, ಲೇಸೆನುತ್ತೀಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಕ್ಷಪುಟದೊಳಗಣ ರನ್ನದ ಸಜ್ಜೆಯಂ ತೆಗೆದು ಒಳಗಣ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂಗದಿರ್ಪಲ್ಲಿ ; ಶೈವಾಗಮಂಗಳೊಳು ಕೇತಕೀಕುಸುಮಮಂ ಭೂತೇಶ್ವರಂಗೇಱಿಸಲಾಗ ದೆಂಬುದಂ ಮಾಣ್ದು ಆಗಮಮಂ ಮೀಱಿ ದಂಡನಾಯಕರ್ ಕುಡುವುದ ರಿದೆಂದು ಕಟಕಿಯಿಂ ಪೇ[1][ಳ್ದು] ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟಂ ಹೊ[2]ದ್ದಿ[2] ನುಡಿಯೆ, ಬಸವರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು ನಸುನಗುತ್ತೆ—ಎಲೆ ಮರುಳು ವಿಪ್ರ, ಎಲೆ ದ್ವಿಜಾ ಧಮಾ, ಎಲೆ ಕರ್ಮದ ಕಡುಜಡನೆ, ಕೇಳು. ದೇವಂ ಭಕ್ತರ್ ಕೊಟ್ಟಡೆ ಕೈಕೊಳ್ವಂ—ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂ ಬಸವನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—ದೇವರ್ ಕೈಕೊಂಬ[3]ನೆ[3]ಂಬುದಕ್ಕೆ ಕುಱು ಹೇನೆಂದು ಕೇಳಲೊಡಂ ; ದೇವ, ಅಮ್ಮಮ್ಮ ! ಪರಸಮಯಮೇಘ ಮಹಾಬಲಂ ದುರ್ಜನಗಿರಿವಜ್ರಘಾತಂ ಭಕ್ತಕುಲಚಕ್ಷುವೆನಿಪ ಬಸವ ರಾಜಂ ತನ್ನ ಕೆಲಬಲದ ಸಹಸ್ರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕಕ್ಷಪುಟದ ಸಜ್ಜೆಗಳ ನುಪ್ಪರಿ[4][ಸೆ], ಸರ್ವಶಿವಲಿಂಗಂಗಳುತ್ತಮಾಂಗದೊಳು ಮಂಗಳವಾಡದ ಮಹಾಶಿವಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಗಳೊಳಂ ಬಸವಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟ ಕೇತಕಿಗಳ ಸದೃಶ ಮಪ್ಪ [5]ನು[5]ಣ್ಣಿಸಳ್ಗಳು ತಿಣ್ಣಮಾಗಿ ತೀವಿರೆ ; ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕಂಡು ಕೇಳ್ದು ದಣ್ಣಾಯಕರ ಪದತಳಕ್ಕೆಱಗಿ ತಪ್ಪುದಂಡಕ್ಕೆ ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ನರಮನೆಯ ಭಂಡಾರಿಗಳೆಂಬುದಂ ಮಱೆದು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂದೆ ಕಂಡು ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಸಂ[6]ತ[6]ಸುಖದಿಂ ಪಲಕೆಲವು ದಿವಸಮಿಾ ತೆಱದೊಳಿರೆ ;

---

[1] ಳ್ದ (ಕ.ಖ.) ; [2] ಡಿ (ಖ.) ; [3] ರೆ (ಕ.) ; [4] ಸಿ (ಕ.ಖ.) ; [5] ಸ (ಖ.) ; [6] ದ (ಖ.)

ಭಂಡಾರಿ ಬಸವಂ ದಂಡನಾಥತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ಕಟಕದೊಳು ಸಜ್ಜನಸ್ನೇಹದಿಂ ಶರಣರ್ಗೆರಡಿಲ್ಲದೆ ಬೆಸಕಯ್ವುತಿರ್ದಪನೆಂಬ ಸುಕೃತಾಲಂಕೃತ ಸರ್ವರಚನವಾರ್ತಾವಿಶೇಷ[ಂ] ಜಗದ್ಭರಿತಮಾಗೆ; ಕೇಳ್ದು ಸಕಲದೇಶದ ಶರಣಾವಳಿ ಕರುಣದಿಂ ಹರಭಕ್ತಿಸರೋನಿಧಿ ತೆರೆ ಮಸಗಿ ಮಿಾಱಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ಮಂಗಳವಾಡದ ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯೊಳು ಮೃದುಮೃದಂಗಪಟಹಶಂಖಭೇರೀನಿನಾದಗಳೊಡನೆ ಎತ್ತಿದ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳ ಸತ್ಯಶರಣರ ಕೇಳಿ[1]ಕೆ[1] ಸಹಿತಂ ಸಂದಣಿಸಿ ನಡೆತಂದ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರಕುಲಮನತಿಸ್ನೇಹದಿಂದತಿಹರುಷದಿಂದತಿಭಯದಿಂದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದತಿಶಯಮಾಗಿದಿರ್ಗೊಂಡು—ಬಾಪು ಭಾಗ್ಯವೆ! ನರಜನ್ಮದೊಳು ಬಂದು ಗುರುಕರುಣಮಂ ಹೊತ್ತು ಹರಕಿಂಕರನಾಗಿ ಶರಣರ ಬರವಂ ಪಡೆದೆಂ—ಎಂದುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಮುಗುಳೊತ್ತಿ ಬಿರಿಬಿರಿದರಳ್ದು ಸಕಲ ಶರಣರಂ ನಿಜನಿಳಯದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಸೈಗೆಡೆದು ನಿಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು—ದೇವದೇವ, ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡವನಾವಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾಗ? ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೆರ್ಪಂ ಪಿಡಿದವನ ಚರಣವಾರ ಮಕುಟದೊಳು ಬೀಳದು? ದೇವ, ನಿಮ್ಮನಾರಾಧಿಸಿದ ಮನುಜನ ಕೈ ಆರ ಕೈಯಂ ಕೀಳ್ಮಾಡದು? ದೇವ, ನಿಮ್ಮ ಪದಪದ್ಮಪರಾಗಮಂ ತಾಳ್ದನ ಭುಜಂ ಆರ ಭೂಮಿಯುಂ ಧರಿಯಿಸದು? ದೇವ, ನಿಮಗೆ ತೊತ್ತಾದಂಗೆ ತೊತ್ತಾಗದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾವಳು? ದೇವ, ನಿಮ್ಮಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದ ನಾಲಗೆಗೆ ಮರುಳಾಗದ ಸರಸ್ವತಿಯಾವಳು? ದೇವ, ನಿಮ್ಮಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದಂಗಾಳಾಗದ ಚೆಲುವಾವುದು? ನಿಮ್ಮಂ ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ. ದೇವ, ನಿಮ್ಮೊಳಂ ಸಂಗನೊಳವಿಭೇದಂ. ನಿಮ್ಮಂ ನೆನೆವುದೆ ಶಿವಚಿಂತೆ, ನೋಡುವುದೆ ದರುಶನಂ, ಮುಟ್ಟಿದುದೆ ಸ್ಪರ್ಶನಂ, ನೀವೆ ಗತಿ, ನೀವೆ ಮತಿ, ನೀವೆ ಪ್ರಾಣಂ—ಎನುತೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆವರುತ್ತಂ ಆನಂದಜಳಮಂ ಸೂಸುತಂ ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರುತಂ ಗದುಗದಿಸುತಂ ಕಳೇಯೇಱುತಂ ಕರ

---

1 ಗೆ (ಖ.)

ಗುತಂ ಕಂಪಿಸುತಂ ಪುಳಕಿಸುತ್ತಂ, ಶಿವಭಕ್ತಿಸಾ[1]ರಾಯಂ[1] ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗನಬಸವಂ ಶರಣರ ಸಮೀಪಕಿದಿರ್ವಂದು ಹರುಷದಿಂ ಪರಮಸುಖಿಯಾಗಿರ್ದಂ. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ||

[1] ರ್ವಭೌಮಂ (ಖ.)

ಏಳನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಶರಣಸರೋಜಸಂಕುಳಸಹಸ್ರಕರಂ ಶರಣಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮಂ
ಶರಣಸಮಾಜಚಾತಕಸುಧಾವರುಷಂ ಶರ[1][ಣಾರ್ಧಿ][1]ಶಾಸನಂ |
ಶರಣಮಯೂರಮೇಘನಿನದಂ ಮಝರೇ ಶರಣ್ಯೈಕಬಾಂಧವಂ
ಶರಣಸುಖಾಕರಂ ಶರಣಸನ್ನಿಹಿತಂ ಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ || ೧*

ಇಂತು ಶರಣರ ಮುಂದೆ ಬಸವನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ದು
ಸಂತ[2]ಮಾ[2]ಹೇಶ್ವರರ ಘನಕರುಣವೊದಗಿರ್ದು |
ಎಸೆವ ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರೊಡೆಯರಂ ನೋಡುತಂ
ಬಸವಣ್ಣನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮರಸಿಯರ ನೋಡುತಂ |
ಬೋನಮಂ ಸವೆವುದೊಡೆಯರ್ಗೆಂದು ಪೇಳುತಿರೆ
ನಾನಾವಿಧಾನ್ನರಸಪಕ್ವಾನ್ನವಾಗುತಿರೆ |
[3]ಕರವೊ[3]ಪ್ಪೆ ಸಮೆದ ಓಗರದ ರಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ
ಹರವರಿಯ ಮಂ[4]ಡ[4]ಗೆಗಳೊಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಗಾರಿಗೆಯ ಅಳಸುಗಳ ಕುತ್ತಜಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹೂರಿಗೆಯ ಲಡ್ಡಿಗೆಯ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಹಾಲುಂಡೆ ಘೃತಪೂರದಾಲಯುವದಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹಾ[5]ಲೋಗರೊ[5]ಡೆ ಸಣ್ಣ ಸೇವಗೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಸರವಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸರವಳಿಗೆ ಮಣಿಸರವಳಿಗೆ
ವರಮಧುರ ಪೂಸಣಂಬಂ ಸಮೆದವಂತೊಳಗೆ |
ಮೇಲೋಗರದ ಹಿರಿಯ ರಾಸಿ ಮಸಗಿದವಲ್ಲಿ
ಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಕೋಟಿ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂತಲ್ಲಿ |
ಸಮೆದು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಂಪಿ[6]ಡು[6]ತ್ತಿರೆ ಕಂಡು
ಅಮಮ ಭಕ್ತೈಕನಿಧಿ ಬಸವಂ ಮಸಂಗೊಂಡು |

---

[1] ಣಾರ್ತ್ಥಿ (ಕ.), ಣಾರ್ದಿ (ಖ.); [2] ತಮ (ಖ.); [3] ಹರನೊ (ಖ.);
[4] ಡಿ (ಖ.); [5] ಲವುಗುವೊ (ಕ.); [6] ಸು (ಕ.)

ಶರಣರ ಪದಂಗಳಂ ಹರುಷದಿಂ ತೊಳೆವುತಂ
ಕರವೊಸೆದು ಪಾದೋದಕಂಗಳಂ ತಳಿವುತಂ|
ಒದುಕಿದೆನೆಸುತ್ತವರ್ಜಸೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡುತಂ
ಸದಮಳರಸಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬೇಡುತಂ|
ಬೇಱುಬೇಱಗ್ಘವಣಿ ಬೇಱು ಪುಷ್ಪದ ಪಂತಿ
ಬೇಱಲ್ಲಿ ಬೇಱು ಶಿವಸಿಂಹಾಸನದ ಕಾಂತಿ|
ಒಪ್ಪಿ ತಂಡದಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳನಿಕ್ಕಿ
ತಪ್ಪದೆಲ್ಲರ್ಗೆ ತರತರದಿಂದ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ|
ಪಲ್ಗಿರಿದು ತಗ್ಗಿ ತಲೆಗರೆದು ಬೆರಳಂ ಕಚ್ಚಿ
ಕಾಲ್ಗೆಱಗಿ ಕುಗ್ಗಿ ಕಿಂಕರತೆಯಿಂ ನೆಱೆ ಪೆಚ್ಚಿ|
ಕೈಗೊಟ್ಟು ತಂದು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಮೈಗರೆದು ಹರುಷದಿಂ ನಲವಿಂದ ಹಾರೈಸಿ|
ಎಡೆಮಾಡಿದೆಡೆಗಳೊಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ
ಮೃಡಪೂಜೆಯುತ್ಸಾಹವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಡಗರಿಸೆ|
    ಬಿಲ್ಲವತ್ತದ ಪತ್ರೆಯುಂ ಸಮಗೆ ನೀಡೆಂಬ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯುನಿಲ್ಲಿ ತಾ ಸುರಗಿಯುಂ ಸುರಿಯೆಂಬ|
ಮರುಗಮುಂ ತಂದಿರಿಸಿರೆಮ್ಮ ದೇವಂಗೆಂಬ
ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳಿರವಂತಿಯುಂ ಮೆಲ್ಲನಿಳುಪೆಂಬ|
ಆಗಮವದೇಕೆ ಕೇತಕಿಯುನೆಮಗೀಯೆಂಬ
ರಾಗದಿಂ ರಾಜಿಸುವೆಸಳ್ಗಳಂ ತೋಱೆಂಬ|
ಸಂಪಗೆಯ ಕುಸುಮಮುಂ ತಂದು ಸೈತಿರಿಸೆಂಬ
ಕಂಪುಳ್ಳ ಸೇವಂತಿಯುಂ ತಂದು ತುಱು[1]ಗೆ[1]ಂಬ|
ಜಾದಿಯುಂ ಮೊಲ್ಲೆಯುಂ ಬೆರಸಿ ನೀಡೆಮಗೆಂಬ
ಹೂದುಱುಗಲೇಕೆ ಪಡ್ಡಳಿಯುನೆಮಗೀಯೆಂಬ|

---
1 ಬಿ (ಕ.)

ಅಳಿಗಳೆಱಗಿದ ಹೂವನಾವೊಲ್ಲೆವೆಂದೆಂಬ
ಕಳೆ ರವಿಕರಂ ಮುಟ್ಟಿದರಳ್ಗಳಿವು ಬೇಡೆಂಬ।
ಭಸಿತಮಂ ಮೈಯೊಳೊಲಿದುದ್ಧೂಳಿಸೆಂದೆಂಬ
ಎಸೆವಂತಲಂಕರಿಸು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೆಂಬ।
ತಣ್ಣಿತಪ್ಪಗ್ಘ[1]ವಣಿಯಂ[1] ಶೋಧಿಸೆಂದೆಂಬ
ಸಣ್ಣೀರಮಪ್ಪ ಸಿರಿಗಂಧಮಂ ಬೆರಸೆಂಬ।
ಹಿಮಜಲಕೆ ಸಂಪಗೆಯ ಮುಗುಳ್ಗಳಂ ಕೂಡೆಂಬ
ವಿಮಲವಪ್ಪಗ್ಘಣಿಯನೊಲಿದು ಬಾಸಣಿಸೆಂಬ।
ಬಾವನ್ನವೇ ಸಾಲ್ವುದೆಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆಂಬ
ಆವಗಂ ಬೇಳ್ಪ ಪಚ್ಚೆಯನೀವುದೆಮಗೆಂಬ।
ನಂದವರ್ತಿಯನೊಲಿವನೆಮ್ಮ ಶಂಕರನೆಂಬ
ಮಂದ್ಯೈಪ ಕಂಪೆ ಸಾಲ್ವುದು ಶಶಿಧರಂಗೆಂಬ।
ಧೂಪಮಂ ತಮ್ಮ ದೇವಂಗೆ ಮುನ್ನೀಯೆಂಬ
ದೀಪಮಂ ಬಳಿಕೆತ್ತಿರೇ ದಶಭುಜಂಗೆಂಬ।
ಶರಣರಂ ನೋಡುತಂ ಹರುಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ
ಪರಿಪರಿಯ ಹೊಸಪರಿಯ ಪುಳಕದಿಂದರಳುತಂ।
ಬಸವರಾಜಂ ನೋಡಿ ಬದುಕಿದೆನೆನುತ್ತಲ್ಲಿ
ಬಸವಿದೇವಂ ಕಂಡು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಾಳುತ್ತಲ್ಲಿ।
ಜಲಚರಂ ನೋಂಕದಗ್ಘವಣಿ ಬೇಕೆಂದಡಂ
ಸಲೆ ವತ್ಸನುಣ್ಣದ ಪಯಂ ನೇಮವೆಂದಡಂ।
ದೇವಲೋಕದ ಕಮಲವೆಮಗೆ ಬೇಕೆಂದಡಂ
ದೇವಲೋಕದ ಮರುಗವಂ ಕುಡುವುದೆಂದಡಂ।
ಕರಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನೆವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂಗೆಂದಡಂ
ಕರವೀರದರಳೆಮಗೆ ನೇಮ ತಾನೆಂದಡಂ।

[1] ಣಿಗಳಂ (ಕ.)

ಕಾಮದಹನದ ವಿಭೂತಿಯು ನೇಮವೆಂದಡಂ
ಹೇಮದಕ್ಷತೆ ನೇಮವೆಮಗೆ ಸಲಿಸೆಂದಡಂ |
ಆರತಿಗೆ ಪಚ್ಚಕರ್ಪುರವನೀಯೆಂದಡಂ
ವಾರಿಜದ ತಂತುವಿನ ಬತ್ತಿ ಬೇಕೆಂದಡಂ |
ಏಕಮುಖರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಜಪಕೆ ಬೇಕೆಂದಡಂ
ಕೈಕೊಳಿಸುವಡೆ ರನ್ನದಿಂಡೆ ಬೇಕೆಂದಡಂ |
ಗಜಮಸ್ತಕದ ಮುತ್ತು ರಂಗವಲಿಗೆಂದಡಂ
ಭುಜಗನ ಫಣಾಮಣಿ ನಿವಾಳಿ ಬೇಕೆಂದಡಂ |
ಕೋಡಿದನೆ ಕೊಂಕಿದನೆ ಕಂದಿದನೆ ಕುಂದಿದನೆ
ಬಾಡಿದನೆ ಬಳ್ಕಿದನೆ ಬೆದಱಿದನೆ ಬೆಚ್ಚಿದನೆ |
ಸಂಗಸಂ ನೆನೆದು ಸುಖದಿಂದವೀವುತ್ತಿರ್ದ
ಅಂಗಜಾರಿಯ ಕರುಣದಿಂದಲೀವುತ್ತಿರ್ದ |
ಇಲ್ಲೆನ್ನದಚಳನಪ್ರತಿಮನೀವುತ್ತಿರ್ದ
ಎಲ್ಲಾ ಗಣಂಗಳ್ಗೆ ಛಲದೊಳೀವುತ್ತಿರ್ದ |
ಈ ತೆಱದೊಳೀವುತಿರೆ ಶರಣತತಿ ಹೆಚ್ಚುತಂ
ಓತು ಕೊಂಡಾಡುತಂ [1]ಹಾ[1]ಡುತಂ ಹರಸುತಂ |
ಹೊಸ ಹೊಸ ಪರಿಯ ಸಿರಿಯ ನೇಮದಚಲರ್ ಕೆಲರು
ಕುಸುಮವಂ ಕೊಡದೆ ಪರಿಮಳವನೀವರ್ ಕೆಲರು |
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆವುತಂ ಕರಗುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ಉಜ್ಜ್ವಳಿಪ ಲಿಂಗಮಂ ನೋಡುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು |
ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪು[2]ಟ[2]ವೆದ್ದಾಡುವರ್ ಕೆಲರು
ಪೂಜಿಸುತೆ ಕಂಪಿಸುತೆ ಕೈಮಱೆವವರ್ ಕೆಲರು |
ಹೂವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಹೊರೆಯೇಱುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ದೇವನಂ ನೋಡಿ ದಳವೇಱುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು |

[1] ಆ (ಖ.); [2] ರು (ಖ.)

ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟಿ [1]ಮಱೆವುತಿಪ್ಪರ್[1] ಕೆಲರು
ತವಕದಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸುತೆ ಗದಗದಿಸುವರ್ ಕೆಲರು |
ಹಾಡಲೆಂದನುಗೆಯ್ದು ನೋಡುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ನೋಡಲೆಂದನುಗೆಯ್ದು ಹಾಡುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು |
ಆಡುತಾಡುತೆ ಮೀಱು ಮಸಗಿ ಕುಣಿವರ್ ಕೆಲರು
ನೋಡಿನೋಡುತ್ತಲೆವೆಯಿಕ್ಕದಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು |
ಶಿವಶಬ್ದಮಂ ಕೇಳ್ದು ಪುಳಕಿಸುವವರ್ ಕೆಲರು
ಶಿವನೊಡನೆ ಮುನಿಮುನಿದು ಜಿನುಗುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು |
ಧೂಪಮಂ ಮಱೆದಾರತಿಯನೆತ್ತುವರ್ ಕೆಲರು
ದೀಪಮಂ ಧೂಪಮೆಂದರ್ಚಿಸುವವರ್ ಕೆಲರು |
ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾಸಂಭ್ರಮಂ ನೆಗಳೆ
ಸಂತತಂ ಬಸವರಾಜಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಹೊಗಳೆ |
ಆಗಳೊಗೆದವು ಘಂಟೆಗಳ ಢಣಢಣತ್ಕಾರ
ಆಗಳುಣ್ಮಿದವು [2]ಕಾ[2]ಸಾಳದ ಘಳತ್ಕಾರ |
ಅಲ್ಲಿ ಮುರಜದ ಮದದ ಕಹಳೆಗಳ ದನಿಯೊಳಗೆ
ಅಲ್ಲಿ [3][ಅ]ವುಜದ ಶಂಖದ ಘನಧ್ವನಿಯೊಳಗೆ |
ಭಕ್ತಿಸ್ವಯಂವರದ ಪುಣ್ಯವೀಥಿಯ ತೆಱದಿ
ಮುಕ್ತಿಸ್ವಯಂವರದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ತೆಱದಿ |
ಇರೆ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಯಾಣದಿಂ
ಸರಸಪಕ್ವಾನ್ನಘೃತಮಂ ಬಡಿಸಿ ರಾಗದಿಂ |
ನವಸುಧಾಕಿರಣಚಯವೆನಿಸುವೋಗರವಿಕ್ಕಿ
ಸವಿಗೆ ಸವಿಯೆನಿಪ ಮೇಲೋಗರಂಗಳನಿಕ್ಕಿ |
ರಾಗದಿಂದಣ್ಣೆವಾಲ್ ಸಕ್ಕರೆಗಳಂ ಬಡಿಸಿ
ಬೇಗದಿಂ ಕೆನೆಮೊಸರುಮಜ್ಜಿಗೆಗಳಂ ಬಡಿಸಿ |

---

[1] ಮುಟ್ಟ ಮೆಱೆವರ್ (ಖ.); [2] ಕೈ (ಖ.); [3] ವಾ (ಕ.ಖ.)

ಚಂದ್ರಮಂಡಲದೊಳಮೃತವಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಡುವಂತೆ
ಸಾಂದ್ರರುಚಿಗೊಡುವ ಪರಿಯಾಣಂಗಳುಮಸಿಂತೆ।
ನೀಡುತಿರೆ ಪರಿಚಾರಕಪ್ರಕರವಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕೂಡೆ ಶರಣವ್ರಜಂ [1]ಹಾರೈಸಲಲ್ಲ[1]ಲ್ಲಿ।
ಬಸವರಾಜಂ ಸಲಿದು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನೀಯೆ
ಎಸೆಯೆ ಶಿವಭಕ್ತಕುಲವೆಲ್ಲ ಪರಕೆಯನೀಯೆ।
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕುತ್ತಘೇ ಚಾಂಗು [2]ಬೊಲ್ಲೆ[2]ಂದು
ಮಾರಾರಿಯಂ ಶಂಭುವಂ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಂದು।
ತಮತಮಗೆ ಸೇಮದಿಂದರ್ಪಿಸಲ್ ತೊಡಗಿದರು
ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ ಬೋಳೈಸತೊಡಗಿದರು।
    ಹಾಲುಂಡೆ ಮೃದುವಾದವೆಲೆ ಲಿಂಗ ಕೊಳ್ಳೆಂದು
ಹಾಲನಾರೈಸು ಮತ್ತಾವುದುಂ ಬೇಡೆಂದು।
ದೇವ ಬೀಸುಂಬೂರಿಗೆಯನೊಮ್ಮೆ ಸವಿಯಯ್ಯ
ದೇವ ಪರಡಿಯ ಪಾಯಸವನುಣ್ಣು ದಮ್ಮಯ್ಯ।
ದೇವ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಳಲ್ದಿರಲೆ ತಂದೆ ಎಂದೆನುತೆ
ದೇವ ಇನ್ನೊಂದೆ ತುತ್ತಿನ್ನಾಣೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತೆ।
ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ವಾನ್ನಮಂ ಮೆಲಲೊಲ್ಲೆಯೇಕೆಂಬ
ದೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತೆಲೆಲೆ ಉಪ್ಕಾರತಿಯನೆತ್ತೆಂಬ।
ಪಸಿದನೈ ಶಿವಲಿಂಗನುಣಲಾಱನೆಂದೆಂಬ
ಮೊಸರೋಗರವೆ ಸಾಲ್ಪುದೆಮ್ಮ ದೇವಂಗೆಂಬ।
ಕೆನೆಮೊಸರ್ ನಿನಗರ್ತಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳಯ್ಯ
ಮನವಾರೆ ಪೇಳ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂ ಪೇಳಯ್ಯ।
ಒಂದೆ ಮೇಲೋಗರವನೊಮ್ಮೆ ಸವಿನೋಡೆನುತೆ
ಮುಂದಗಿವೆ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನವಧರಿಸು ಶಿವ ಎನುತೆ।

---

[1] ಆರೈಸುತಿರಲ (ಖ.); [2] ಭೋಳೆ (ಖ.)

ಎನ್ನ ರಸ ಮೊಸರೋಗರಲ್ಲವಂ ನೀ ಕೊಳ್ಳ
ಚೆನ್ನನ ಮಹಾನಿಧಿಯೆ ಕರುಣದಿಂ ಕೈಕೊಳ್ಳ|
ಎಂದೆಂದು ತೂಪಿಱಿದು ಭಸಿತದಿಂ [1]ಕಾ[1]ಪಿಟ್ಟು
ಸಂದಣಿಪ ಭಯಭಕ್ತಿಯಂ ಮನದ ಮುಂದಿಟ್ಟು|
ಆರೈಸಲಿಕ್ಕುವ ಶರಣರಿಚ್ಚೆಗವತರಿಸಿ
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಗಿರಿಜೆದೇವ ಗಣತತಿವೆರಸಿ|
ಉಂಡನೆಲ್ಲರ್ಗಿಷ್ಟವರನಾಗಿ ಶಂಕರಂ
ತಂಡತಂಡದ ಕರುಣದಿಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ|
ಆಗಳೊಲವಿಂ ಹಸ್ತಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂ ಮಾಡಿ
ರಾಗದಿಂ ಚಂದನದ ಕೈಘಟ್ಟಿಯಂ ನೀಡಿ|
ಕತ್ತುರಿಯ ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು
ಚಿತ್ತರಿಸಿ ಚಮರಸೀಗುರಿದರ್ಪಣಮನಿತ್ತು|
ಬಿಜಯಂಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ
ವಿಜಯರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಸುಖದರ್ತಿಯಿಂ|
ತೊಡಗಿದರ್ ತಮತಮಗೆ ಕೂಡೆ ಶರಣೆಂದೆಸುತೆ
ಮೃಡನ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹರುಷದಿಂ ಪೊಡಮಡುತೆ|
ಏನೆಂಬೆನವರ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾನಂದಮಂ
ನಾನಾವಿಧದೊಳಿಪ್ಪ ಗಣನಿವಹದಂದಮಂ|
ಸವಿಸವಿದು ರುಚಿಯನರ್ಪಿಸುತಿರ್ಪವರ್ ಕೆಲರು
ಸವಿಸವಿದು ಬಸವನಂ ಹರಸುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು|
ಭಕ್ತಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೇಳುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಮಱೆದಿಕ್ಕಲಮ್ಮದಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು|
ಹರಿಹರಿದು [2]ತು[2]ತ್ತಿಟ್ಟು ಕುಣಿವುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ಶರಣರಂ ನೋಡಿ ಬೆಱಗಾಗುತಿರ್ಪರ್ ಕೆಲರು|

---

[1] ಕೋ (ಖ.); [2] ಸು (ಖ.)

ತುಪ್ಪಮಂ ಸುಱಿಸುಱಿದು ಬಸವಣ್ಣ ಬಾಳ್ಗೆಂದು
ಒಪ್ಪಿ ಹಾಲಂ ಸವಿದು ಬಸವಣ್ಣ ಶರಣೆಂದು|
ಸರಸಪಕ್ವಾನ್ನಮಂ ಸವಿದೆಸಗೆ ತನಗೆಂಬ
ಅರರೆ ಹಾಲುಂಡೆಯಂ ತವಕದಿಂ ಸುರಿಯೆಂಬ|
ಪರಿಣಾಮದಿಂ ತೇಗಿ ಬಸವನಂ ಹರಸುತಂ
ಪರವಶೀಭೂತರಾಗುತೆ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪುತಂ|
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಶರಣಪ್ರಸಾದಿಗಳು
ಸಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಶಬ್ದಪ್ರಸಾದಿಗಳು|
ಗೀತಪ್ರಸಾದಿಗಳು ನೋಟಪ್ರಸಾದಿಗಳು
ಮಾತೇನೊ ಶರಣದರುಶನದ ಪ್ರಸಾದಿಗಳು|
ವೀರಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಶಾಂತಪ್ರಸಾದಿಗಳು
ಸಾರಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಧೀರಪ್ರಸಾದಿಗಳು|
ಅಜ್ಜಪ್ರಸಾದಿಗಳು ನಿಜ್ಜಪ್ರಸಾದಿಗಳು
ನಿಜ್ಜಟದ ಸಮಸುಖದ ಸರ್ವಪ್ರಸಾದಿಗಳು|
ಎಸೆವ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪುಣ್ಯೋದರಂ ತಣಿಯೆ
ಬಸವಕೀರ್ತಿಗಳಿಂದ ಕಿವಿಗಳೆಲ್ಲಂ ತಣಿಯೆ|
ಬಸವನ ನೆನಹಿನಿಂದವೆಲ್ಲರ ಮನಂ ತಣಿಯೆ
ಬಸವನಾಲೋಕದಿಂ ಲೋಚನಂಗಳ್ ತಣಿಯೆ|
ಬಸವನ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂ ನಾಲಗೆಗಳುಂ ತಣಿಯೆ
ಬಸವ[1]ಸ್ಪ[1]ರುಶನದಿಂದಲೆಲ್ಲರಂಗಂ ತಣಿಯೆ|
ಸಕಲಗಣವೃಂದಂ ಪ್ರಸಾದದೋಕುಳಿಯಾಡಿ
ಸಕಲ ಗಣಸಂಕುಳಂ ತ[2]ಣು[2]ವಿನೋಕುಳಿಯಾಡಿ|
ಅಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನಂ ಶರಣತತಿ ಪರಸುತಿರೆ
ಎಲ್ಲ ತೆಱದಿಂ ಬಸವನಂ ಪೊಗಳುತಿರೆಯಿರೆ||

---

[1] ಪ (ಕ.); [2] ನು (ಖ.)

ಎಂಟನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವನ ಮಾತೆ ಮಾತು ಬಸವಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಯ ಓಜೆಯೋಜೆ ಕೇಳ್
ಬಸವನ ರೀತಿ ರೀತಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಕಿಂಕರವೃತ್ತಿ ವೃತ್ತಿ [1]ಮೇಣ್[1] |
ಬಸವನ ಬಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಬಿಂಕದ ಭಾಷೆ ಭಾಷೆ [1]ಹೋ[1]
ಬಸವನ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಷ್ಠೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಸೇಮವೆ ಸೇಮವುರ್ವಿಯೊಳ್ || ೧*

ಬಸವನ [2]ಗೀ[2]ತಿ [2]ಗೀ[2]ತಿ ಬಸವಣ್ಣನ ನಿರ್ಮಲರೂಪು ರೂಪು ಕೇಳ್
ಬಸವನ ಗಾಡಿ ಗಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣನ [3][ಬಂಧುರ]ಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿ [ಮೇ]ಣ್[3] |
ಬಸವನ ಬುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಪುಣ್ಯದ ಲೀಲೆ ಲೀಲೆ ಹೋ
ಬಸವನ ರಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಶಿಕ್ಷೆಯೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಲೋಕದೊಳ್ || ೨*

ಬಸವನ ಪೆರ್ಮೆ ಪೆರ್ಮೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಸಚ್ಚನ ಕೂರ್ಮೆ ಕೂರ್ಮೆ ಕೇಳ್
ಬಸವನ ಸೀಮೆ ಸೀಮೆ ಬಸವಣ್ಣನ ಶೀತಳಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಮೇಣ್ |
ಬಸವನ ಜಾಣು ಜಾಣ್ ಬಸವಿದೇವನ ಭಾವದ ಕಾಣ್ಕೆ ಕಾಣ್ಕೆ ಹೋ
ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಯುಕ್ತಿಯೆ ಯುಕ್ತಿ ಲೋಕದೊಳ್ || ೩*

ಎಂದಿಂತು ಪೊಗಳೆ ಶರಣರ
ಮುಂದೆ ಮನಂಗುಂದಿ ಕಂದಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕರಂ |
ಸೊಂದು ಶಿವಭಕ್ತಿಭಯರಸ-
ದಿಂದಂ ನೆಱೆ ತಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗಿ ನುಡಿದಂ ಬಸವಂ || ೪*

ದೇವರ್ ನೀವೇ ಪ್ರಾಣಂ
ನೀವೇ ಕಣ್ ನೀವೆ ಮಾತೆ ನೀವೇ ಜನಕಂ |
ನೀವೇ ಗತಿ ನೀವೇ ಮತಿ
ನೀವೇ ಪತಿ ನೀವೆ ಗುರುವೆನಗೆ ಬೇಱುಂಟೇ || ೫*

---

[1] ಯಾ (ಖ.); [2] ರೀ (ಖ.); [3] ಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿ ಮಾಣ್ (ಕ.), ಕೀರ್ತಿಯೆ ಕೀರ್ತಿ ಮಾಣು ಮಾಣ್ (ಖ.)

ಮಾಣದೆ ಪಾದವೆ ತೊಟ್ಟಿಲ್
ರೇಣುವೆ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆ ನಖರುಚಿಯೆ ಮೊಲೆವಾಲ್ ಮ-|
ತ್ಪ್ರಾಣವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣಂ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೆನಗಾಗೆ ಬಸವನಾದೆಂ ಬಳಿಕಂ || ೬*

ಶರಣರ ಬಂಟರ ಬಂಟಂ
ಶರಣರ ಕಿಂಕರರ ಕಿಂಕರರ ಕಿಂಕರನಾಂ |
ಶರಣರ ಲೆಂಕರ ಲೆಂಕಂ
ಶರಣರ ತೊತ್ತಿನಗೆ ಬೇಱೆ [1]ಗತಿಮತಿಯು[1]ಂಟೇ || ೭*

ಎಂದು ಶರಣಸಂಕುಳಕ್ಕೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಯಭಕ್ತಿಭರಿತ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣ ವಾಕ್ಯಮಂಡಿತವದನಮಂಡಲನಾಗಿ, ದಂಡನಾಥಚೂಡಾಮಣಿ ಭಕ್ತ ಕುಲತಿಲಕಂ ಸತ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಸೂಱೆಗಾಱಂ ಮುಕ್ತಿ[2]ದಳವುಳ[2]ಕಾಱನೆನಿಪ ಬಸವರಾಜಂ ಭಕ್ತರಂ ಕಂಡು ಕಡು ನೇಹವೆಡೆಗೊಂಡು, ನಡೆತಂದೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೇಱೆ ಬೇಱೆ ದಿವ್ಯಚಂದನಮನು ದ್ವರ್ತನಂಗೆಯ್ದು ಮೃಗಮದಮನಲಂಪಿಕ್ಕಿ ಸಾದಿನ ಕಂಪಂ ಕಕ್ಷ ಪುಟದೊಳು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಭಸಿತದೊಳು ಬೆರಸಿದ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಮಂ ನೊಸಲೊಳು ಮೇಳೈಸಿ ಪರಿಮಳದಲರ್ಗಳಂ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಕಣ್ಗಳಿಂದಪ್ಪಿ ಮನದ ನೊಸ[3]ಲೊ[3]ಳು ಮುಂಡಾಡಿ ತಣಿವಿಲ್ಲದ ತವಕಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಸತ್ತ್ವಗುಣಂ ಮತ್ತಂ ವೆಗ್ಗಳಮಾಗೆ ಮಿಕ್ಕು ಮಿಾಱಿ, ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರದ [4]ಚಿ[4]ನಿ ಮಹಾ[4]ಚಿ[4]ನಿ ದೇವಾಂಗ ಲತಾವಳಿ ಹಂಸಾವಳಿ ಗಜಾವಳಿ ಮೊದಲಾದ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳಂ ತರಿಸಿ [5][ಚೆ]ಂದದೊಳಿರಿಸಿ ತರತರದಿಂ ಬಿಡಿಸಿ ಪರಿಪರಿಯ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಪಿಡಿದು ಶರಣರ ಮೈಯೊಳು ಬುರಬುರನೆ ನೆಗೆನೆಗೆದೇಳ್ವ ಪುಳಕದ ಸಾಲ್ಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾದಪುದೆಂದು ಗವಸಣಿಗೆಯಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮೈತೀವಿ ಪೊದೆಯಿಸಿ

1 ಮತಿಯೊಂದು (ಕ.); 2 ಯ ದಳಳಿ (ಖ.); 3 ಲ್ಗಳೊ (ಕ.); 4 ಚೀ ?; 5 ಛ (ಕ.ಖ.)

ದಿಗಂಬರನ ಶರಣರ್ಗು[1]ಡುಗೆಗೊ[1]ಟ್ಟು, ಸಿಂಗರದತ್ತ ಮನಂ ಸೇಸೆದಾಭರಣಂಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯುಂ ತರಿಸಿ ರತ್ನಮಂ[2]ಜು[2]ಳಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುಚ್ಚುಳಂ ತೆಗೆದು ಮಾಣಿಕದ ಕರ್ಣಾವತಂಸಮಂ ಕಿವಿಗಳಿಗಳವಡಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಮಂ ಪೇರುರಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಚಿ ಬಾಹುಪೂರಯಮುಂ ತೋಳ್ಗೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಕಂಕಣಮಂ ತಿರುಂಪಿ ನೂಂಕಿ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಂ ಭದ್ರಾಂಗುಲಿಗಿತ್ತು, ಆರಾಧನೆಗೆ ಚಿತ್ತವುರವಣಿಸಿ [3]ಜಾ[3]ಳಿಗೆಗಳಂ ತರಿಸುತಂ ಮುದ್ರೆಗಳನೊಡೆದು ಕುಡಿತೆವೊಂಗಳಂ ಮೃಡಭಕ್ತರ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳೊಳು ಸುರಿಸುರಿದು, ಕಣ್ತೀವಿ ನೋಡಿ ಮೈತೀವಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಾಲಗೆತೀವಿ ಹೊಗಳಿ ಮನಂತೀವಿ ನೆನೆದು ಬುದ್ಧಿತೀವಿ ಬೆಚ್ಚು ಅಹಂಕಾರತೀವಿ ಪೆಚ್ಚಿ ಚಿತ್ತತೀವಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿ, ಮತ್ತೆ ಇತ್ತಿತ್ತು ತಣಿಯದೆ, ಪುಣ್ಯಲೋಭಿ ಭಕ್ತರ ಬಾಕುಳಿ ಶರಣರ ಸೂಱೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಲೆಮಾಱು ಶರಣರ ಸಂಗದ ಶಾಶ್ವತನೆನಿಪ ಬಸವರಾಜಂ ಲಿಂಗಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಹೃದಯನಾಗಿ ಶರಣರೊಳು ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಿರ್ದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ—

ದೇವದೇವ, ನಿಮ್ಮರ್ಥಮುಂ ನಿಮಗೆ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವಂ ಮಾಡಿ ಬೇಡಿತಂ ನೀಡುವ ಕಿಂಕರನೆಂದು ನೀವೆ ಕೊಂಡುಕೊನೆದಾಡಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮೊದಲ ಕಪ್ಪಡದ ಹಾಹೆ ಆನೆಂಬುದು. ಹಲವಂ ನುಡಿವುದೆಲ್ಲಂ ಪುಸಿ, ನಡೆವುದೆಲ್ಲಂ ತಪ್ಪು. ನೇಮವಱಿಯದ ನೀರಸಂ ಪೂಜೆಯಱಿಯದ ಪುಣ್ಯದೂರಂ ಹಾಡಲಱಿಯದ ಹಸುಳೆಯಪ್ಪೆನ್ನೊಳು ಲೇಸನಱಸದೆ ತಪ್ಪಂ ನೋಡದೆ ಕರುಣಿಪುದು—ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಬಸವಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಕುಲಂ ಭೋರನೆ ಪರಸಿ ಹಾರೈಸಿ ಹಿಗ್ಗಿ ತಣಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಂತೀವಿದಾನಂದದಿಂ ಮಿಕ್ಕುಮೀಱು—

ಎಲೆ ಬಸವ ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಯ್ಯ ಬಸವರಸ ಬಸವರಾಜ ಬಸವಿದೇವ, ಕೇಳಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ನೇಮವಿದಾರ್ಗುಂಟು! ಗುರುಲಿಂಗದೊಳೆರಡಿಲ್ಲದಿಪ್ಪೆ. ಶರಣರಂ ಸಂಗನೆಂದೆ ಕಾಣ್ಬೆ. ಬಂದ ಭಕ್ತರನತ್ಯಾದರಿಪೆ.

[1] ಡುಕೊ (ಕ.), ಡಿಗೆಗೊ (ಖ.); [2] ಜ (ಕ.); [3] ಜೋ (ಖ.)

ಒಪ್ಪ ಭಕ್ತರಂ ಹರುಷದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಬೆ. ಬೇಡಿದುದ ಶರಣರ್ಗಿಲ್ಲೆನ್ನದೀವೆ. ಬೇಡಲೊಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆ[1]ರಾಧಿ[1]ಪೆ. ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳೊಳು ಶರಣರಂ ಸಂಗಸೆಂದಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆ. ನಿಚ್ಚ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನಚ್ಚರಿಯಿಂ ಮಾಳ್ಪೆ. ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿಪ್ಪೆ. ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದುದನಾಘ್ರಾಣಿಸೆ, ನೋಡೆ, ನುಡಿಯೆ, ಮುಟ್ಟೆ, ಕೇಳೆ. ಶಿವಸಮಯವನುದ್ಧರಿಸುವೆ. ಪರಸಮಯವಂ ಸಂಹರಿಸುವೆ. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕಠಿನಮಂ ಕೇಳೆ. ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯನಱಸೆ. ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಅಪವಿತ್ರತೆಯನಱಿಯೆ. ಪರಾಂಗನೆಯರಂ ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ಗಳೆಂಬೆ. ಪರದ್ರವ್ಯಮಂ ಕಿಲ್ಬಿಷವೆಂದು ಮುಟ್ಟೆ. ನಡೆದು ತಪ್ಪೆ, ನುಡಿದು ಹುಸಿಯೆ, ಹಿಡಿದು ಬಿಡೆ, ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗಲೀಯೆ, ಕೊಟ್ಟು ನೆನೆಯೆ, ನಟ್ಟು ಕೀಳೆ, ಮುಟ್ಟಿ ಪೇಱಿಪಿಂಗೆ, ಕೂಡಿ ತಪ್ಪೆ, ನೋಡಿ ನಿರಾಕರಿಸೆ, ನೆನೆದು ಮಱೆಯೆ. ಮನದೊಳೋವರಿಯಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಯೊಳು ವಿಸಂ[2]ಚವಿ[2]ಲ್ಲ, ಅಹಂಕಾರದೊಳು ಗರ್ವವಿಲ್ಲ, ಚಿತ್ತದೊಳು ಹೊಱೆಯಿಲ್ಲ, ಕಾಮವಿಲ್ಲ, ಕೋಪದ ಮಾತೇಕೆ ? ಲೋಭದ ಗಾಳಿ ತೀಡದು, ಮೋಹಕೆ ತೆಱಹಿಲ್ಲ, ಮದದ ಸೊಗಡು ಪೊದ್ದದು, ಮತ್ಸರಕ್ಕೆಂಬಿಲ್ಲ. ಬಸವರಾಜ, ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳಂ ಬಣ್ಣಿಸಲೆಮ್ಮಳವಲ್ಲ. ಈಶನ ಮೀಸಲಪ್ಪ ಭಕ್ತ, ನಿನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ಪಡಿಯಿಲ್ಲ ಪಾಸಟಿಯಾವಂ ? ಪಾಷಂಡಿಭೂಮಿಯೊಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯನಾರಂಭಿಸಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಗಳಂ ಬೆಳೆದು ಗಣಪರ್ವಂಗಳಂ [3]ಸು[3]ಫಲಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಬಂದ ಕಾರಣಿಕ ಬಸವ, ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಬಣ್ಣವೇಱಿತು—ಎಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತೂಗಾಡುವ ಗಣಂಗಳ ಚರಣಂಗಳಂ ಬಗಿಯುಪ್ಪಿ ಬಸವರಾಜಂ ಪೊಗಳ್ತೆಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಗ್ಗಿ ಮಲ್ಲಣಿಗೊಂಡಾಗಳಾಗಳಿನ ಸಂಗತಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಗೀತಮಂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರ್ದ ಸಮಯದೊಳು ;

ನೆರೆದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೆ

---

[1] ದರಿ (ಖ.) ; [2] ಚಯಿ (ಖ.) ; [3] ಸ (ಖ.)

ನವಯೌವನಸಮಾದಂತೆ ಅರ್ಚನೆಗರಳಲಿರ್ದ ಪರಿಮಳದ ಮೊಗ್ಗೆಯಂತೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೊಬಗಾದಂತೆ ಉನ್ಮತ್ತಪಂಚವಿಂಶತಿಪ್ರಾಯಂ ಕವಿದು ಅರಮನೆಯುಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು, ಹೊ[1]ದ್ದ[1] ದೇವಾಂಗದಿಂ ಉಟ್ಟ ಪಟ್ಟಾವಳಿಯಿಂ ತೊಟ್ಟ ದಿವ್ಯಾಭರಣದಿಂ, ರುದ್ರಲೋಕದ ರಾಜಪುತ್ರರಂತೆ ಕೈಲಾಸದ ಕಮನೀಯರಂತೆ ರಜತಗಿರಿಯ ವಿಜಯರಂತೆ ಮೇರುವಿನ ಧೀರರಂತೆ, ಮಹಾದೇವನ ಮಕುಟವರ್ಧನರು ಮದನಹರನ ಮದಕರಿಗಳು ಹರನ ಶರಭಂಗಳು ನರಲೋಕದೇವೇಂದ್ರರು ನೆರೆದು ಪರೆದು ಬಿಜ್ಜಳನ ಪುರದ ಪಲವು ರಾಜವೀಥಿಗಳೊಳು ಸುಳಿತಪ್ಪಾಗಳು, ಪುರಜನಮುಂ ಪರಸಮಯಿಗಳುಂ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯುಂ ಕೌತುಕಮನಾಳ್ದು ನೋಡುತಂ ಬರೆವರೆ ;

ಬಿಜ್ಜಳನ ಗುರುವಪ್ಪ ನಾರಣಕ್ರಮಿತಂ ಸೌರಿಭಟ್ಟಂ ವಿಷ್ಣುಪೆದ್ದಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ವೈಷ್ಣವರೆಲ್ಲಂ ಕಂಡು[2]ಕಂ[2]ಡು ಅಸೂಯೆಯೊಳು ನಡೆದು ಅಹಂಕಾರದೊಳುಬ್ಬಿ ಮತ್ಸರದೊಳು ಬಿರಿದು ಹರಭಕ್ತರ ಸಂಪದಮಂ ನೋಡಲಾಱದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ಕುದಿಕುದಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಡು ಅನುತಾಪದೊಳುರಿದು ಮನಂ ಕರಿಮುರಿವೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಬಱಿದಾಗಿ, ನಿಲಲಾಱದೆ ಗಳಗಳನೆ ಪರಿತಂದು—ಎಲೆ ಎಲೆ ಮರುಳರಸ, ಪುರದೊಳು ಸುಳಿವ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಿರಿಯುನೇನಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆವು ! ನಿನ್ನ ಭಂಡಾರದೊಳು ನೀನಿಕ್ಕಲಮ್ಮದ ಪದಕಂ ಶರಣರ ಪೇರುರದೊಳು, ನೀಂ ಮುಟ್ಟಲಂಜುವ [3]ತಾ[3]ರಹಾರಂ ಭಕ್ತರ ಕೊರಳ್ಗಳೊಳು, ನೀಂ ಕೈಕೊಳಿಸಲಮ್ಮದ ವಜ್ರದ ಕಂಕಣಂ ಶರಣರ ಕರದೊಳು, ನೀಂ ನೋಡಲಮ್ಮದ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಗಳು ಶರಣರ ಕೋಮಲಾಂಗುಲಿಯೊಳು, ನೀಂ ತೊಡಲಮ್ಮದಾರಾಧಿಪ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ಶರಣರ ಮೈಯೊಳು, ನೀನುಡಲಮ್ಮದೆ ಪೊಡಮಡುವ ನವವಸ್ತ್ರಂ ಶರಣರಂಗದೊಳು, ನೀಂ ಪೂಸಲಮ್ಮದ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಂ ಭಕ್ತರ ಕಕ್ಷವಕ್ಷಂಗಳೊಳು, ನೀನೇ

---

1 ದೆದ ? ; 2 ಕ (ಕ.) ; 3 ತೋ (ಕ.)

ಜಲಮ್ಮದ ದಿವ್ಯವಾಹನಂ ಭಕ್ತರ [1]ರಾ[1]ಘೆಯೊಳು ಕಾಣಬಂದಪವು. ಬಸವಂಗೆ ಮರುಳಾದೆ. ಭಂಡಾರಂ ಸೂಱೆವೋದುದು. ರಾಜ್ಯದೆಲ್ಲರಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಬಱಿದಾಯಿತ್ತು. ಭಕ್ತರುರವಣೆ ಪಿರಿದಾಯಿತ್ತು, ಭಕ್ತರ ತೇಜಂ ಬಲುಹಾಯಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ, ವಿಷ್ಣುವಂ ಬಯ್ವರೆಂದಡೆ ವೈಷ್ಣವರಂ ಕಂಡರಾರು? ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಬಗೆಯರೆಂದಡೆ ಬ್ರಾಹ್ಮರಂ ಬಲ್ಲರಾರು? ಜಿನನಂ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವರೆಂದಡೆ ಜೈನರ ಸುದ್ದಿಯೆಲ್ಲಿಯದು? ಬೊಮ್ಮರಂ ಬೆಳ್ಮಾಡುವರೆಂದಡೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂ ಸರಕುಮಾಡುವರಾರು? ಇಂತು ಷಡ್ದರ್ಶನಂ ಕೀಳಾದವು, ಮೃಡದರ್ಶನಂ ಮೇಲಾದುದು. ಇದಂ ದಿ[2]ಟಂ[2] ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮವಂ ಕೆಡಿಸುವರೆ? ಈ ರಾಜ್ಯವನುದಾಸೀನಂಮಾಳ್ಪರೆ? ಆಗಲಿದಂ ಸೈರಿಸಿರ್ಪೊಡೆ ಎ[3]ಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ[3] ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ನೀನುಂ ಬಸವನುಂ ಸುಖದೊಳಿಪ್ಪುದು—ಎನಲು ;

ಎಲ್ಲಾ ಕರಣಂಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಭಂಡಾರದ ಲೆಕ್ಕಮಂ ನೋಡಿ ಸ್ಥಿತವಂ ಬಸವನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಂಡುಬಿಡುವುದೆಂದು, ಕಾಗೆಗಳಂತಱಚಿ ಗೂಗೆಗಳಂತೆ ಪಲುಂಬಿ ಕತ್ತೆಗಳಂತೊಱಲಿ ಕೋಡಗಗಳಂತೆ ಪಲುಗಿರಿದು ನರಿಗಳಂತೆ ಜಿನುಗಿ ಕಾಳ್ಗೆಡೆವ ಕರ್ಮಿಗಳ ಮಾತಿಂಗುಮ್ಮಳಿಸಿ, ನಿರ್ದೈವರ ಬೋ[4]ಧೆ[4] ನೆಲೆಗೊಂಡು ಚಿತ್ತಂ ಕಲಂಕಿ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಮರುಳಾಗಿ ಬಸವರಾಜನನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಂದು ಚಾರರಂ ಕಳುಪಲು, ಅವರೊಡನೆ ವಿಭೂತಿಯ ಸುಭಟಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರುದ್ರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪಂಚಮುಖನೆನಿಪ ಬಸವರಾಜಂ ಬಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು,† ಕತ್ತಲೆಯ ಕೊ[5]ರ್ಬು[5] ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದ[ಣ]ರುಣೋದಯ[6][ದಿ] ಪರಿ[ಯಿ][6]ತೆಂಬಂತೆ ಹಿಂದೆಗಳಪಿದ ಮಂ[7][ದಿವಾ]ಳದ ಮಂದಿ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಡುಗುತಿರೆ, ಬಂದು ಸಮಗದ್ದುಗೆಯೊಳು† ಸಂಗನ ಬಸವಂ ಬಸವಿದೇವಂ ದಂಡನಾಥ ಚೂಡಾಮಣಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂ ;

---

[1] ವಾ (ಖ.) ; [2] ರ (ಕ.) ; [3] ಮಗೆಲ್ಲಂ (ಕ.) ; [4] ಧೆಗೆ (ಕ.) ; [5] ಬ್ಬುಂ (ಕ.) ; [6] ದಪರಿಯುಂ (ಕ.) ; [7] ದ್ಯ (ಕ.) ; †† ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳೊಳಗಿನ ಭಾಗವು (ಖ.) ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತುಮಾತಿಂ ಲೆಕ್ಕದ ಮಾತಂ ತೆಗೆದು, ಕರಣಿಕರಂ ಝುಂಕಿಸಿ ಭಂಡಾರದ ಆದಾಯಬೀಯಮಂ ನೋಡೆ ಬಸವನ ಮೇಲೆ ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯಂ ಸ್ಥಿತಮಾಗೆ, ಬಿಜ್ಜಳಂ ಮಱುಗಿ ದಣ್ಣಾಯಕರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತಾಕ್ಷೇಪದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು—ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿ ಭಂಡಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟಡೆನ್ನನಿಂತು ಕೆಡಿಸುವರೆ? ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯಮಂ ನೀರೊಳದ್ದುವರೆ? ಹಲವು ಮಾತೇಸು? ಸಿಂದ ಹೊನ್ನಿಂಗೆ ನಿರ್ಣಯಮಂ ಕೊಡುವುದು—ಎಂದು ನಿರೋಧಮಂ ನುಡಿಯೆ ಬಸವಂ ಕೇಳ್ದು, ಪರಸಮಯಿಗಳ ನುಡಿ ಎಮ್ಮರಸನಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿತ್ತೆಂದು ಮನದೊಳಱಿದು—ಕೇಳಲೆ ಸಜ್ಜನರನಱಿಯದ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪ, ಉದಧಿ ನದಿಯ ನೀರಂ ಸೀವುದೆ? ಭಾಸ್ಕರಂ ಕನ್ನಡಿಯ ಬೆಳಗಂ ಪಾರ್ವನೆ? ಶಿವಭಕ್ತರು ನಿನ್ನೊಡವೆಗಾಸೆಯ ಮಾಳ್ಪರೆ? ತಮ್ಮೊಡವೆಯಂ ತಾವು ಕೊಂಡರು. ನಡೆನಡೆ—ಎಂದರಸನುಂ ಪರಸಮಯಿಗಳುಂ ಕರಣಂಗಳುಂ ಬೆರಸಿ ಭಂಡಾರದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಕೋ[1][ಟ್ಯ]ನುಕೋಟಿಯುಂ ತೆಗೆದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ನೋಳ್ಪಾಗಳು;

ನಿಲವಿನ ಪ[2]ದಿನೆ[2]ಂಟು ಕೋಟಿಗೆ ಛತ್ತೀಸಕೋಟಿ ಬಾಹತ್ತರ ಕೋಟಿಗಳಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಇಮ್ಮಡಿ ನೂರ್ಮಡಿ ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ ಲಕ್ಷಮಡಿ ಕೋಟಿಮಡಿಯಾಗಿ ಪೆರ್ಚುತ್ತಿರೆ, ಗಣಕರು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾಱದೆ ಬೆಱಗಾಗೆ ಪರಸಮಯಿಗಳ ಮೊಗಂ ಬೆಳ್ಪೇಱೆ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮೊಗಂ ಲಜ್ಜೆಯೇಱೆ ಶರಣರ ಮೊಗಂಗಳು ಹರುಷವೇಱೆ, ಭೂಪನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿನೋಡಿ ಜಡಿದು ನುಡಿದು—ಕೇಳೆಲೆ, ನಿ[3][ನ್ನದೊ]ಂದರ್ಥವೆಂದು ನಿನ್ನದೊಂದು ರೂಪೆಂದು ಮುಂದಱಿಯದೆ ಮರುಳ್ಗೆ[4]ಡೆ[4]ವರೆ? ಮುಗ್ಧಭೂಪ, ಕೇಳು. ಸರ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸಾರ್ವಭೌಮನೆನಿಪ ಶ್ರೀಸಂಗಮೇಶ್ವರಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಯಂ ಮಹಾಪದವಿಗಳು ಬಂದು ಬಿಡದೋ[5]ಲಗಿ[5]ಸುತಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಸಂಪದ

---

[1] ಟಾ (ಕ.ಖ.); [2] ತ್ತೆ (ಖ.); [3] ನಗೊ (ಕ.ಖ.); [4] ಡು (ಕ.); [5] ಲೈ (ಖ.)

ದೊಳೆಳ್ಳನಿತಂ ಕುಡೆ ಕುಬೇರನಾದಂ, ಕಾಂತಿಯೊಳಗಿನಿತನೀಯೆ ಭಾಸ್ಕರನಾದಂ, ವೀರದೊಳೊಂ[1]ದಂ ಲೇ[1]ಸನೀಯೆ ವೀರಭದ್ರನಾದಂ, ಚೆಲುವಿನೊಳಿನಿತುಂ ಸಿಡಿಯೆ ಕಾಮನಾದಂ, ನಿತ್ಯದ ಕಡೆಸೆಱಗಿನ ಸೋಂಕಂ ಕುಡೆರೋಮಜನಾದನೆಂದಡೆ ನೀನೆತ್ತಣಪರಮಾಣು, ಕ್ಷುದ್ರಜಂತು, ಶಿವನ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಿನ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಪ್ಪ ಮಾಯೆಯಾಡಿಸುವ ಮಣ್ಣರೂಪು, ಕಪ್ಪಡದ ಪಾಹೆ, ಕಲ್ಲ ಜಂತ್ರ, ಹುಲ್ಲ ಬೊಂಬೆ? ತೆಗೆತೆಗೆ, ಸಡಿಫಡ, ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನೀನಾರು?—ಎಂದು ಬಸವರಾಜಂ ರುದ್ರಾವತಾರನಿಂ[2]ತಾಸ್ಫೋಟಿ[2]ಸೆ ;

ಬಿಜ್ಜಳಂ ಧರೆಗಿಳಿದು ಜೀವನ್ಮೃತಕನಾಗಿ ಬಸವನ ಚರಣದೊಳು ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿಳ್ದು—ಮುಂದಱಿಯದ ಮೂರ್ಖಂಗೆ, ಶರಣರನಱಿಯದ ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗೆ ಕರುಣಿಸುವುದು—ಎಂದು ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರಲಕ್ಷವಸ್ತುವಂ ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದು ದಣ್ಣಾಯಕರಿಂ ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ಅವರಂ ಮಹಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು, ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪಂ ವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತಂ ಕೌತುಕಹೃದಯನುಮಾಗಿ ಅದ್ಭುತರಸದೊಳಾಳುತ್ತೆ ತನ್ನರಮನೆಯೊಳಿರಲು ; ಇತ್ತಲು ಬಸವರಾಜನಂ ರಾಜಶೇಖರಚರಣಸರಸೀರುಹಮಕರಂದಮಧುಕರಾಯಮಾಣನಂ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯಂ ಶರಣಪರಿಸ್ತೋಮಮಂ ತಮ್ಮ ನಡುವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಸವನ ಸತ್ಯಗುಣಮಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ತೇಜದುನ್ನತಿಯಂ ದಾನದತಿಶಯಮುಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆಯಿರೆ ||

---

[1] ದಳಿ (ಖ.) ; [2] ತೊಪ್ಪಡಿ (ಕ.)

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಎಲೆ ಬಸವ ನಿನ್ನ ದಾನೋ-
ಜ್ಜ್ವಲಜಳಧಾರೆಗಳೊಳದ್ದು ವೈಗರೆದು ಕರಂ |
ಬಲವಳಿದು ಕುಂದಿ ಸೆಡೆದರ್
ಬಲಿ ಶಿಬಿ ಜೀಮೂತವಾಹ[1]ನಂ ಕರ್ಣ[1]ರ್ಕಳ್ || ೧*

ಗುರುಬಸವ ನಿನ್ನ ಕೋಡಿಂ
ಸುರಭಿ ಕರಂ ಮೂಗುವಟ್ಟುದದು ಕಲ್ಲಾಯ್ತಾ |
ಪರುಷಂ ಮರನಾದುದು ಸುರ-
ತರು ಚಿಂತೆಯು ಸಾರ್ದುದಮುಮ ಚಿಂತಾರತ್ನಂ || ೨*

ಶಿವಸೇವೆಯನುರುಶಿವನನು-
ಭವಭಕ್ತಿಯನಱಿವ ಬಸವವಿಭು ನಿನ್ನ [2]ಱಿ[2]ವಂ |
ಭವನಱಿವಂ ಶಿವನಱಿವಂ
ಶಿವನ ಗಣಾಧೀಶರಱಿವರಱಿವವರೊಳರೇ || ೩*

ಎಂದು ಗಣಸಂತಾನವೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ
ನಿಂದು ಬಸವಣ್ಣನಂ ನೇಹದಿಂ ಹರಸುತಿರೆ |
ಬಸವರಾಜಂ ಕೇಳಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೊರಗುತಂ
ಶಿಶುವನಿಂತಗ್ಗಿಸುವರೇ ಎಂದು ಕರಗುತಂ |
ಇಪ್ಪಾಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವನ ಬಲದ ಕಣ್ ಕೆತ್ತೆ
ಕೂರ್ಪ ದಕ್ಷಿಣಭುಜಂ ಭರದಿಂದ ಮಿಗೆ ಕೆತ್ತೆ |
ಇಂದೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ಶರಣರ ಬರವು ನಿಶ್ಚಯಂ
ಇಂದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಫಲವಾಯ್ತು ನಿಸ್ಸಂಶಯಂ |
ಎನುತಮಿರೆ ಬರುತಿರ್ದುದಮ್ಮಮ್ಮ ಗಣಕುಲಂ
ಮನಸಿಜಸ್ತಂಬೇರಮೋಗ್ರಸಿಂಹನ ಬಲಂ |

[1] ನರ್ ಕರ್ಣ (ಖ.), ನಾರ್ಕಸುತ ? ;   [2] ನು (ಕ.)

ಬರೆ ದೂರದಿಂ ಕಂಡು ಬಸವರಾಜಂ ನೋಡಿ
ಶರಣರ್ಗೆ ಕೈನೀಡಿ ತೋಱಿದ ಮನಂಗೂಡಿ|
ಈಬಂದುದಿದೆ ಚೋಳದೇಶದ ಮಹಾಗಣಂ
ಆಬಂದುದೇ ಪಾಂಡ್ಯ ಕೇರಳದಿಶಾಗಣಂ|
ಇದು ಗೌಳದೇಶದ ಗಣಾವಳಿಯ ಸಂಭ್ರಮಂ
ಆದು ಮಾಳವದ ಮಹಾಗಣಕುಲದ ವಿಭ್ರಮಂ|
ಇದು ವಂಗ ಬಂಗಾಳ ಲಾಳದೇಶದ ಗಣಂ
ಇದು ಕಳಿಂಗಂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದ ಗಣಂ|
ಇದು ತುಳುವ ಮಲೆಯಾಳದೇಶಗಣದೊತ್ತೊತ್ತಿ
ಇದು ತೆಲುಗು ತಿಗುಳು ಬರ್ಬರಗಣದ ಸಂಪತ್ತಿ|
ಇತ್ತಲಿದೆ ಸಿಂಗಣದ್ವೀಪದ ಗಣವ್ರಾತ
ಇತ್ತಲಿದೆ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದ ಶರಣಜಾತ|
ಎಂದೆಂದು ತೋಱುತ್ತವಾರುತ್ತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆ
ಮುಂದ್ಮೈಪ ಪುಳಕದಿಂ ಕಳೆಯೇಱಿ ಕೂಗಿಡುತೆ|
ಒಲಿದೊಲಿದು ಮಲೆಮಲೆದು ನಲಿನಲಿದು ಕೆಲೆಕೆಲೆದು
ಒ[1][ಲೆ]ದು ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಗೆ ಕೊಣಕಿಟ್ಟು ಕುಕಿಲಿಱಿದು|
ಪಬ್ಬಿ ಹಾರೈಸಿ ತೇರೈಸಿ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ
ಉಬ್ಬಿ ಪು[2]ಟ[2]ವೆದ್ದು ನೆಱೆ ಕೊರ್ಬಿ ಗರ್ಬಿಸುತೋವಿ|
ಸಂತೈಸಿಕೊಳಲಾಱದಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿದಾಡಿ
ಮುಂತೆ ಬಾಹುಸ್ಥಳಸಂಗೆಯ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿ|
ಬಸವನಿರೆ ಕಂಡು ಗಣಸಂಕುಳಂ ಮುಂಡಾಡಿ
ಹೊಸಪರಿಯ ಕೌತುಕದ ಪರಕೆಯಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ|
ಭಕ್ತರ ಬಳಲ್ಕೆ ಕಂಡಾಗಳೇ ನೆಱೆ ಹೋಯ್ತು
ಭಕ್ತ ಬಸವಣ್ಣನಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮಿಗೆ ತಣಿವಾಯ್ತು|

1 ಲಿ (ಕ.ಖ.); 2 ರ (ಖ.)

ಆಗಳಾ ಬಸವನೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಗದ್ದುಗೆಯಿತ್ತು
ರಾಗದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ಕಿಂಕರತೆಯಂ ಹೊತ್ತು |
ಶರಣರ ಶ್ರೀಪದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಂಮಾಡಿ
ಹರುಷದಿಂ ಚರಣಜಲಮಂ ಕರಣದೊಳು ಕೂಡಿ |
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೇಱೆ ಸಿಂಹಾಸನವನೊಲಿದೀವ
ಎಲ್ಲರ್ಗೆ ಬಸವನಗ್ಘಣಿಗಳಂ [1]ತಾನೀ[1]ವ |
ಸಮಯದೊಳಗಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರ್ [2]ಡಂಬ[2]ಕರ್ ಬಂದು
ಅಮರ್ದು ಬಸವಣ್ಣನಂ ಬಂದಿವಿಡಿಯಲ್ಕೆಂದು |
ಬಱಿಮಸದ ಹೊಱವಿಭೂತಿಯನಲ್ಲಿ ತೀವಿಟ್ಟು
ತುಱುಗಿ ಮೈಯೊಳಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ನೆಱೆ ತೊಟ್ಟು |
ವೃಂತಫಲಮಂ ಸಮಂತಂದು ಕಕ್ಷದೊಳಿರಿಸಿ
ಅಂತವರ್ಗೆ ಬಸವ ಹೂವಗ್ಘಣಿಯ ತಂದಿರಿಸಿ |
ಪಿಡಿದುಕೊಂಡಿರೆ ಕಂಡು [3]ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ನೋಡು[3]ತಂ
ನಡುಗುತೊಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೊಗಂಗಳಂ ನೋಡುತಂ |
ಸಂಚಳಿಸುತಿರೆ ಮಿಕ್ಕುವಿಾಱಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ
ಮುಂಚಿ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಬಂದಿವಿಡಿಯಲ್ ಕರಂ |
ಬೆಳಗಾಗುತಿರೆ ಬಸವನಱಿದಿದೇನೆಲೆ ದೇವ
ಆಳೊಡನೆ ಸರಸವೇನೆಲೆಲೆ ಸಂಗಮದೇವ |
ಅಂಜುವರೆ ದೇವ ನೆಜ್ಜೆಯನು ಉಪ್ಪರಿಸಿಮೆನೆ
ಅಂಜದಳುಕದೆ ಬಸವನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆ |
ಬಸವಭಾವಂ ಬಲಿದು ಮುನ್ನವೇ ಸಜ್ಜೆಯೊಳು
ಎಸೆವ ಲಿಂಗಂಗಳಾಗುತ್ತಮಿರೆ ಸೆಜ್ಜೆಯೊಳು |
ತೊಟ್ಟು [4]ಪಿಂಡಿಗೆ[4]ಯಾಗೆ ಫಲಮೆ ಲಿಂಗಮದಾಗೆ
ಇಟ್ಟಣಿಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಾಂತಿ ನೆಲೆಯಾಗೆ |

---

[1] ತಂದೀ (ಖ.); [2] ವಂಚ (ಖ.); [3] ಕಂಡು ಬೆಬ್ಬಳಿಸು (ಕ.); [4] ಪಿಡಿಕೆ (ಖ.)

ನೋ[1]ಡೆ ವೇದಾ[1]ದೀಕ್ಷೆಯಾದುದಾ ಡಂಬರಿಗೆ
ನೋಡೆ ಬಸವನ ಕರುಣವೊದಗಿತ್ತು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ|
ಮುನಿಪುಂಗವರ್ ಬಸವಕರುಣಮಂ ಪಡೆವರೇ
ಮನುಕುಲಂಗಳ್ ಬಸವದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪಡೆವರೇ|
ಬಂದಿ ಶಿವಬಂದಿ [2]ಸಂಬಂಧಿ[2]ಯಾದುದು ನಿಮಗೆ
ಬಂದಿಯಂ ಹರಭಕ್ತಿ ಬಂದಿವಿಡಿದುದು ಧರೆಗೆ|
ಎನುತೆ ಗಣನಾಯಕರ್ ಕೌತುಕಂಬಡುತವಿರೆ
ತನತನಗೆ ತಲೆದೂಗಿ ಬೆಱಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರೆ|
ಭವಿತನಂ ತೊಲಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಬಾಗಿ ಇರೆ
ಶಿವಕರುಣದಿಂ ಜನನಮರಣಮಂ ನೀಗುತಿರೆ|
ಇಂತು ಬದಣೆಯ ಕಾಯಿ ಲಿಂಗವಾಗುತ್ತವಿರೆ
ಸಂತತಂ ಬಂದಿಕಾಱರ್ ಭಕ್ತರಾಗುತಿರೆ|
ಇದೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆಯಿರೇ ಸಂಗಮಂಗೆಂದು
ಹರನ ಕರುಣಂಬಡೆದು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಡೆಂದು|
ಅಂದಿಂದ ಬಸವನಾ ಹೆಸರ ಫಲಮಂ ಮುಟ್ಟೆ
ಎಂದುವುಂ ಡಂಬಕರ [3]ಹೋದ[3] ದೆಸೆಯಂ ಮೆಟ್ಟೆ|
ಆಗಳಾ ಭಕ್ತತತಿ ಬಸವನಂ ನೆಱೆ ನೋಡಿ
ರಾಗದಿಂದಪ್ಪಿ ಮತ್ತಪ್ಪಿ ತಣಿಯದೆ ನೋಡಿ|
ನೀನೊಲಿದು ನೋಡಿ[4]ತ್ತೆ[4] ಶಿವಲಿಂಗವೆಲೆ ಬಸವ
ನೀನೊಲಿದು ನೋಂಕಿದವನೇ ಭಕ್ತನೆಲೆ ಬಸವ|
ನಿನ್ನ ಮನದಿಂದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯುದಾಯಿತ್ತು
ನಿನ್ನ ಕರಮಂ ಕಂಡು ಕಲ್ಪತರುವಾಯಿತ್ತು|
ನಿನ್ನ ಪದರಜದಿಂದೆ ಪರುಷವದು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು
ನಿನ್ನ ಶೀಲಂಗಂಡು ಸುರಭಿ ಪಯನಾಯಿತ್ತು|

---

[1] ಡಿ ವೇದಾದಿ (ಖ.); [2] ಸರ್ಬಂದಿ (ಕ.); [3] ಹೊದ್ದ (ಕ.); [4] ತೇ (ಕ.)

ಚಾಗಿಗಳ ನಡುವೆ ಕಡುಚಾಗಿ ಸಂಗನಬಸವ
ಭೋಗಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಿಗೆ ಭೋಗಿ ಸಂಗನಬಸವ|
ಚೆಲುವ ಸಂಗನಬಸವ ಒಲಿವ ಸಂಗನಬಸವ
ಗೆಲುವ ಸಂಗನಬಸವ ಸೋಲ್ವ ಸಂಗನಬಸವ|
ಕಾವ ಸಂಗನಬಸವ ಈವ ಸಂಗನಬಸವ
ದೇವ ಸಂಗನಬಸವ ತುಂಬಿ ತುಳುಕದ ಬಸವ|
ತಾಗಿ ಮರಳದ ಬಸವ ಬೀಗಿ ಬಿದಱದ ಬಸವ
.... |
ಎಂದು ಶಿವಶರಣಸಂಜಾತ ಹೊಗಳುತ್ತಮಿರೆ
ಅಂದು ಕುಗುಗುಗುಗುಕೂ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಮಿರೆ|
ಸಂದಣಿಸುತೆಲ್ಲರ್ಗಳೇಸೆಂಬನಿತಱೊಳಗೆ
ಸಂದ ಪುಯ್ಯಲ್ ಪುಟ್ಟಿದೇಸೆಂಬ ನುಡಿಯೊಳಗೆ|
ಹೆಗಲ ಕಂಬಳಿ ಕೈಯ ಕಲ್ಲಿಯೋಗರದಿಂದೆ
ಮೊಗ ಬೆಮರೆ ತೇಕುತಂ ಪರಿತಂದು ಕಡುಪಿಂದೆ|
ಪಿಡಿದ ಗೋವಳಿಗೋಲ ಮಾಲೆಗಳ ಹಾಹೆಯಿಂ
ತೊಡರ ಬಾ[1]ವು[1]ಲಿಯೊಳಗೆ ಜವಿ ಹಲವು ದಂಡೆಯಿಂ|
ಗುರುಗಂಜಿಯಿಂ ಸಮೆದ ದಂಡೆ ಮುಂಡೆಯೊಳೊಪ್ಪೆ
ಕರಮೆಸೆವ ಚೆನ್ನಗುಳ್ಳೆಯ ಚೀರದಿಂದೊಪ್ಪೆ|
ಕಿವಿಯಲಿಕ್ಕಿದ ಬಳಹದೋಲೆ ಹಳದಿಯ ಉಡುಗೆ
ಸವೆಯದೂದುವ ಕೊಳಲು ಮೈಯ ತವರದ ತೊಡಿಗೆ|
ಎಸೆವುತಿರೆ ಬಂದು ಮಹಮನೆಯ ಗೋವಳನಲ್ಲಿ
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಂಪಿಸುತೆ [2]ಕ[2]ಂಠಣೆಸುತಂತಲ್ಲಿ|
ನಿಂದು ಬಸವಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ತಾನಂದು
ಇಂದು ಭಕ್ತರ ವೇಷದಿಂದ ಕಳ್ಳರ್ ಬಂದು|

---

[1] ಹು (ಕ.); [2] ಟ (ಕ.)

ಕೀಲಾರವಮಂ ಕೊಂಡುಹೋದರಿಂದೆಲೆ ದೇವ
ಮೇಲಪ್ಪ ಗೋಕುಲವನ್ನೈದೆ ಕೊಂಡರು ದೇವ।
ಎನೆ ಮರುಳುಗೋವಳಾ ಭಕ್ತರೇಂ ಕಳ್ಳರೇ
ನಿನಗೇನು ತಮ್ಮೊಡವೆಯುಂ ತಾವೆ ಕೊಳ್ಳರೇ।
ಶಿವವೇಷಮುಂ ಕಳವುವೊಂದೆಡೆಯೊಳಿಪ್ಪುದೇ
ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲದಾರುಂ ಕೊಳಲ್ ಬಪ್ಪುದೇ।
ಸಂಗನೇ ಕೊಂಬವಂ ಸಂಗನೇ ಕೊಡುವವಂ
ಸಂಗನೇ ಉಂಬವಂ ಸಂಗನೇ ಉಡುವವಂ।
ತಾಯ್ಗಳುಮ್ಮಳಿಸಲಾಗದು ಕಱುಗಳಂ ಬಿಡಿರೆ
ಬೇಗ ಮೊಲೆತೊರೆದು ಮಱುಗುವ[1]ವು ಕಱುವಂ[1] ಬಿಡಿರೆ।
ಮಕ್ಕಳುಗಳವ್ವೆಗಳು ಸೋಯಲಾಗದು ಬಿಡಿರೆ
ಮಿಕ್ಕ ಸೆಸಪಿಂ ಮಲಮಲಂಮಱುಗುವವು ಬಿಡಿರೆ।
ಎಲೆಲೆ ತಾಯ್‌ಕಱುಗೂಡಿರೇ ಬೇಗದೊಳು ಬಿಟ್ಟು
ಎಲೆಲೆ ಅಗಲಿರಲಾರ್ಪವೇ ಮಕ್ಕಳಂ ಬಿಟ್ಟು।
ಎಂದು ಕಱುಗಳಸಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸುತೆ ದಯಾಪರಂ
ಹೆಂದದಾನಂದಾಶ್ರುಜಲಪೂರ್ಣನಿರ್ಭರಂ।
ಶರಣರೊಡಸೊಲುಮೆಯಿಂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಂಗೆಯ್ದು
[2]ತರತರ[2]ದೊಳವರನಾರಾಧಿಸುತೆ ಬೆಸಕಯ್ದು।
ಹರುಷದಿಂದಂ ಮೃಡಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಪರಮಸುಖಿಯಾಗಿ ಶರಣರ ನೇಹವೆಡೆಗೊಂಡು।
ಶರಣರೆಲ್ಲಂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಾನಂದದಿಂ ಪೋಗೆ
ವರಭಕ್ತ ಬಸವಂಗೆ ಸಸುನಿದ್ರೆಗೆಡೆಯಾಗೆ।
ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳಗೆ ಮೃದುವೆನಿಪ ತಳ್ಪದ ಮೇಲೆ
ಸೆಜ್ಜಸಂ ನೆಲಸಿ ತೂಕಡಿಕೆ ಮಸವಂ ಜೋಲೆ।

[1] ಕಱುಗಳಂ (ಖ.) ; [2] ಕರತಳ (ಖ.)

ಜಂಗಮಸಮಾಧಿ ತನಗೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ
ಲಿಂಗದಂಘ್ರಿಯ ಸೋಂಕ[1]ಲ[1]ಂಗುಲಿ ಕರಂ ಸಚ್ಚಿ |
ಉಸಿರಲ್ಲಿ ಶರಣಾರ್ಥಿ [2]ಎಂದೆಂದು[2] ಸುಳಿವುತಿರೆ
ಅಸುವಿನೊಳು ಸಂಗನುಂ ಶರಣರುಂ ನೆಲಸುತಿರೆ |
ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರ್ದನಾ ಬಸವನನುರಾಗದಿಂ
ಚಿದ್ರೂಪದಿಂ ಶಿವನನರ್ಚಿಪುದ್ಯೋಗದಿಂ |
ಇರೆ ದೂರ[3]ದೇಶಾಂತರಪ್ರವಾಸ[3]ದೊಳಂದು
ಶರಣರೈತಂದರಾ ಬಸವದರುಶನಕೆಂದು |
ಬಂದು ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದ ಪಡಿಯಱರನಾದರಿಸೆ
ಸಂದ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದನೆಂದವರು ಬಿನ್ನೈಸೆ |
ಸಮಯವಿಲ್ಲೆನಲಮ್ಮೆವಿರ್ದ ಪರಿಯಿದು ದೇವ
ಸಮಯವಂ ಬಸವನಂ ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ದೇವ |
ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆ ಬಂದು ತಿರಿಗಿದರ್ [4]ಕಯಿ[4]ಯೊಡನೆ
ತಿರಿಗೆ ತಿರಿಗಿದುದು ಬಸವನ ಜೀವವರೊಡನೆ |
ಶರಣಾರ್ಥಿಯೆಂಬ ನುಡಿ ಶರಣರೊಳು ಸೇರಿತ್ತು
ಪುರದೊಳಗೆ ನಡೆ[5]ಯೆ ಬಳಿವಳಿ[5]ಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತ್ತು |
ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜನ ಸತಿಯರೆಯ್ತಂದು
ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತ್ತೇಳಿರೇ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆಂದು |
ತೊಡೆವೊಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆಬ್ಬಿಸೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತಮಿರೆ
ನಿಡುಮುಸುಕನೋಸರಿಸೆ ದೇಹದುಸಿರಿಲ್ಲದಿರೆ |
ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯುಂ ಸಂಗನೊಳಗೆ ಸಂದಂ ಬಸವ
ನಿಷ್ಠೈಕಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪೇಳದೊಲವಿಂ ಬಸವ |
ಎನೆ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ್ ಬಂದು
ತನತನಗೆ ಬಸವನಂ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಂದು |

---

[1] ನ (ಕ.) ; [2] ಯೊಂದಲ್ಲಿ (ಖ.) ; [3] ದಂತರ ಪ್ರವಾಸ (ಕ.), ದೇಶಾಂತರಪ್ರವೇಶ (ಖ.) ; [4] ಕೈ (ಕ.) ; [5] ಯೆಂಬ ಬಳಿ (ಖ.)

ಇರ್ದವರೊಳೊರ್ಬ ಭಕ್ತಂಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ
ಸಾರ್ದು ದಯೆಯಿಂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಶಶಿಧರಂ|
ಅಱಿದು ಶರಣರು ಹೋ ವಿಚಾರವುಂಟೆಂದಲ್ಲಿ
ಹೊಱಗೆ ಬಾಗಿಲ ಕಾವನಂ ಕರೆಯಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ|
ಶಿವಭಕ್ತರಱಸಿ ಹೋದವರುಂಟೆ ಬಸವನಂ
[1]ಶಿವಶರಣರೇ[1] ಹರಣವಾಗಿ ಧರೆಗೆಸೆವನಂ|
ಎಂದಡುಂಟುಂಟು ಭಕ್ತರ್ ಬಂದರೆಲೆ ದೇವ
ಬಂದಲ್ಲಿ ಸಮಯವಿಲ್ಲೆನೆ ಹೋದರೆಲೆ ದೇವ|
ಎಂಬ ಸುಡಿಗೇಳ್ದು ತಪ್ಪದು ಬಸವನಿರ್ದಪಂ
ಅಂಬಕತ್ರಯನಣುಗರೊಡನೆ ವೋಗಿರ್ದಪಂ|
ಅಂತವರ್ ಬರೆ ಬಂದಪಂ ಬಸವನೆಂದೆನುತೆ
ಮುಂತೆ ಪರಿದರು ಕೇರಿಕೇರಿಗಿದು ಪೊಸತೆನುತೆ|
ಬಸವನ ಪ್ರಾಣಮಂ ಪರಿದಱಸುವಂದದಿಂ
ಬಸವನಸುವಂ ಪುರದೊಳಾರೈವ [2][ಚೆ]ಂದದಿಂ|
ಬಂದು ಕಂಡರು ಪುರಕೆ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಭಕ್ತರಂ
ಸಿಂದು ಕಂಡರು ಬಸವನ ಪ್ರಾಣಯುಕ್ತರಂ|
ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೆ ಬರಲಿಲ್ಲಿ ಚೇತನವಾಯ್ತು
ಅಲ್ಲಿ ನಡೆತರುತಮಿರಲಿಲ್ಲಿ ಉಸಿರುಂಟಾಯ್ತು|
ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಿ ಮೈಮುರಿದೆದ್ದು
ಮೆಲ್ಲನೈತಂದು ಮುಂಗೆದಱ ನೆಱೆ ಕಣ್ದೆಱೆದು|
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕಣ್ದೆಱೆವಂತೆ
ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಕಡುನಿಷ್ಠೆ ಕಣ್ದೆಱೆವಂತೆ|
ಇರೆ ಶರಣರೆಲ್ಲ ಬೆಱಗಾಗಿ ಕೌತುಕವೇಱ
ಧರೆಗೆ ಹೊಸತೆಂದೆನುತೆ ನುಡಿದರಾಗಳ್ ಮಿಱಿ|

---

[1] ಭವನ ಶರಣರ (ಕ.); [2] ಛ (ಕ.ಖ.)

ಎಲೆ ಬಸವರಾಜ ಶರಣರು ಪೋಗೆ ಪೋಪರೇ
ನೆಲದೊಳಿದು ಚೋದ್ಯವಿಂತುಸಿರಿಲ್ಲದಿಪ್ಪರೇ।
ಎನೆ ಬಂಜೆ ಬೇಸೆಯುಱುಯುದವೊಲೀ ನುಡಿಯುಂಟೆ
ಎನಗೆ ಆಯುಂ ಶ್ರೀಯುವೊಡೆಯರೇ ಬೇಱುಂಟೆ।
ಶರಣತತಿ ಹೋಹುದೇ ಎನ್ನ ಹರಣದ ಹೋಗು
ಶರಣಬರವೇ ಎನ್ನ ಹರಣದ ಬರವಿನಾಗು।
ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತವಾ ಭಕ್ತರಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ನಿಂದು ನೆಱೆ ತನ್ನ ಹರಣಂಗಳಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ।
ತಂದು ದೇವಾರ್ಚಸೆಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಸಂದ ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರೊಡೆಯರಂ ಸೈತಿರಿಸಿ।
ನಡುವೆ ಸಂಗಮದೇವರರ್ಚನೆಗೆ ತಾನಿರ್ದು
ಎಡಬಲದ ಶರಣರಂ ನೋಡಿ ಪುಳಕಿಸುತಿರ್ದು।
ಕೂಡಗ್ಘವಣೆ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪಂಗಳಂ
ಕೂಡೆ ಆರೋಗಣೆಗೆ ದಿವ್ಯಾನ್ನತತಿಗಳಂ।
ಕೊಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಕಟ್ಟಧಿಕರೆನಿಪ ಶರಣರ ಕರುಣಮಂ [1]ಕೊಂ[1]ಡು।
ನೆನೆನೆನೆದು ಪುಳಕಿಸುತೆ ಗೀತಮಂ ಪಾಡುತಂ
ಮುನಿದು ಸಂಗಂಗೆ ಹೊಸ ಗೀತಮಂ ಪಾಡುತಂ।
ಮೂದಲಿಸಿ ಹಾಡುತಂ ಮುದ್ದಿಸುತೆ ಹಾಡುತಂ
ಆದರಿಸಿ ಹಾಡುತಂ ಮೇರೆಗೆಡೆ ಹಾಡುತಂ।
ಗೀತಂಗಳೊಳಗೇಕನಿಷ್ಠೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವುತಿರೆ
ಗೀತಂಗಳೊಳಗಭವಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಬೆಳೆವುತಿರೆ।
ಗೀತದೊಳು ಸಂಗನಾಧಿಕ್ಯಮೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಗೀತದೊಳು ಶರಣರ ಸಮಗ್ರವೇ ಜಗಿಲುತಿರೆ।

---

[1] ಕಂ (ಖ.)

ಗೀತದೊಳು ಪರದೈವಶೋಷಣಂ ತೋಱುತಿರೆ
ಗೀತದೊಳು ಪರಸಮಯಭೀಷಣಂ ಪೊಣ್ಮುತಿರೆ|
ಗೀತಂ ಶಿವಂಗೆ ಕರ್ಣಾಭರಣವಾಗುತಿರೆ
ಗೀತವೀಶನ ದಯಾಕರುಷಣವದಾಗುತಿರೆ|
ಹಾಡುತಂ ಶರಣರೊಳು ಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ
ಆಡುತಂ ಭಕ್ತನಿಧಿ ಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ|
ಅಮಮ ದಂಡಾಧಿಪಕಿರೀಟಪದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ [1]ಚಲಿ[1]ನಾಯಕರ ದೇವನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ|| ೨೧೦

[1] ಛವಿ (ಖ.)

ಹತ್ತನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವನ ಗೀತವಂಬುಧಿಪರೀತಧರಾತಳದಲ್ಲಿ ಸಂದುದೆಂ-
ದುಸಿರ್ವುದಿದಾವುದೊಂದರಿದು ಪನ್ನಗಲೋಕದ ದಾರವಟ್ಟದೊಳ್ |
ದೆಸೆಗಳ ಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ದಿಗಿಭದಂಗದೊಳಿಂದ್ರನ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳ್ ಶಿವಾ-
ವಸಥದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಪ್ಪುದದೆಂದೆನಲೊಪ್ಪದಿಪ್ಪುದೇ || ೧*

ಗೀತಂ ಸಂಗಸ್ತುತಿಸಂ-
ಗೀತಂ [ಗೀತಂ] ವಿಶಾಲವಸುಧಾ[1]ಪೂ[1]ತಂ |
ಗೀತಂ ಶರಣರ ಗಣವಿ-
ಖ್ಯಾತಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಾದ [2]ಗೀ[2]ತಂ ಸೂತಂ || ೨*

ಗೀತಂ ವೇದಾಂತಾರ್ಥ-
ವ್ರಾತಂ ಗೀತಂ ಸಮಸ್ತ[3]ಶಾಸ್ತ್ರೋ[3]ಪೇತಂ |
ಗೀತಂ ಸಕಳಾಗಮಕುಳ-
ಜಾತಂ ಗೀತಂ ಪರಾಪರೈಕಸಮೇತಂ || ೩*

ಎಂದಿಂತು ಗೀತಮಂ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೊಂಡಾಡುತಿಪ್ಪ ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕರುಣಮಂ ಕೈಕೊಂಡು, ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರ ಮನ್ನಣೆಯ ಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಬಸವಿದೇವಂ ಸುಖದಿಂದಮಿರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ಶರಣಕುಲಮಂ ಪಾರ್ದಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳು ; ಬರುತಿರ್ದಪರೆಂಬ ಭಾವದೊಡನೆ ಪುಳಕಂ ಪುಟವೇಱೆ ಭೋಂಕನೆದ್ದುನ್ನತಾಸನವೇಱಿ, ಪಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಸಗೆ ಕೆಲಬಲನ ಪರಿಜನಂ ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸೆ ಚಾಮರಸೀಗುರಿಗಳಿಕ್ಕೆಲದೊಳಲ್ಲಾಡೆ ಶಂಖಧ್ವನಿಯುಣ್ಮೆ, ಶಿವಭಕ್ತಿಪಾದಶೇಖರನೆಂಬ ಶರಣಜನವನವಸಂತನೆಂಬ ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳಾರವಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸೆ, ಪುರಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು

---

[1] ಸೂ (ಖ.) ; [2] ನೀ (ಖ.) ; [3] ತಂತ್ರೋ (ಖ.)

ಹಿರಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕೇರಿಗಳ ಕೆಲದೊಳು ನಡೆತಪ್ಪಾಗಳು—ಓಪಿಲಯ್ಯಂಗೆ ಹಿತಾರ್ಥ, ಉದ್ಭಟಯ್ಯಂಗೆ ಹಿತಾರ್ಥ, ಬಸವರಾಜಂಗೆ ಹಿತಾರ್ಥ, ಆರೋಗಿಸು—ಎಂದೆಂಬ ಶಿವಲಿಂಗಾರೋಗಣೆಯ ಸಮಯ ಸರ್ವಮಂಗಳರಚಿತಪರಿಣಾಮಪೂರಿತದಿವ್ಯವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ಘಂಟಾನಾದದೊಡನೆ ಕೇಳ್ದು, ಕರಣಂ ಕಳೆಯೇಱೆ ಸಿರಿಮೊಗಂ ಸಂಪದವೇಱೆ ದಂಡಿಗೆಯಿಂ ಘಳಿಲನಿಳಿದು, ಕಂಬಳಿಯ ನಾಗಿದೇವನೆಂಬ ಹಿರಿಯಮಾಹೇಶ್ವರನ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು, ಸಂಗಪ್ರಸಾದವನವರ ಪ್ರಸಾದವೆರಸಿ ಕೈಕೊಳುತ್ತಿರೆ ;

ಇತ್ತಲೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರ್ಪ ವೈಷ್ಣವರ ಬೇಹಿನ ಸಾಹಸಿಗನೊರ್ವಂ ಪುರಕೆ ಪರಿತಂದು ಬಸವನ ಚರಿತ್ರಮನಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪ ವಿಪ್ರಕುಲಕ್ಕೆ ಪೇಳೆ; ಕೇಳ್ದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ನಡಗರಿಸುತ್ತಂ, ನಾರಣಕ್ರಮಿತಂ ಕೃಷ್ಣಪೆದ್ದಿ ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟಂ ಕೇಶವಭಟ್ಟಂ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಭಟ್ಟಂ ಮುರಾರಿಕ್ರಮಿತಂ ಸೌರಿಪೆದ್ದಿ ಮುಕುಂದಭಟ್ಟಂ ಪದ್ಮನಾಭಕ್ರಮಿತಂ ಗೋವಿಂದಪಂಡಿತಂ ಧರಣೀಧರಭಟ್ಟಂ ವೈಕುಂಠಪೆದ್ದಿ ಜಲಶಯನಕ್ರಮಿತಂ ದಶಾವತಾರಭಟ್ಟಂ ಜನಾರ್ದನಪೆದ್ದಿ ವಾಸುದೇವಘೈಸಂ ಅಚ್ಯುತಕ್ರಮಿತಂ ದಾಮೋದರಭಟ್ಟಂ ಮೊದಲಾದ ಛಾಂದಸರು ವೇದಜಡರು ಮಟ್ಟಿಯ ಮರುಳ್ಗಳು ಪೃ[1]ಥೋ[1]ತ್ಸಾಹಿಗಳು ಹೆಬ್ಬೇಳಿಗಳು ದರ್ಭೆಯ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದರಮನೆಗೆ ಬಂದು—ದೇವದೇವ, ಎಲೆ ಭೂಪ, ಎಲೆಲೆಲೆ ಬಿಜ್ಜಳ, ಬಸವನ ನಡೆವಳಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತಮಾಗಿರ್ದಪುದು. ಹಿರಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂದು ಬೆರಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದಂತಲ್ಲದೆ, ಇಂದೀ ಗ[2]ಳಿಗೆಯೊ[2]ಳು ಹೊಲಗೇರಿಯೊಳೊರ್ವಂ—ಪೊಲೆಯನೆಂದಡೆ ಕೋಪಂ—ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯೊಳಗುಂಡುದಲ್ಲದೆ ನಿಸ್ಸೋಲಗದೊಳು ಪೊಲೆಗಲಸಲುಂ ಬಂದಪಂ. ಇಂತಾದಡೆಮಗಿರಲ್ಬಾರದು—ಎಂದು ಪೇಳ್ವರಂ ಸಂತೈಸಿ, ಬಸವನಂ ಕರೆಯಿಮೆಂದರಸಾಳ್ಗಳಂ ಕಳುಪುತ್ತಂ; ಬಸವರಾಜಂ ಬಂದೋಲಗದ

---

[1] ತ್ತೋ (ಖ.); [2] ಳೀಗ (ಕ.)

ಮನೆಯಂ ಪೊಗುವನೆಂದು ರಾಜಾಂಗಣದ ಬಯಲೊಳು ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಲು ;

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜಂಗಮುದಶಾವಸ್ಥಂ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯೆನಿಪ ಸಂಗನಬಸವಂ ಬಂದು ನಿಂದಿರೆ, ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕಂಡು—ಎಲೆ ಬಸವಣ್ಣ, ಸುವರ್ಣಂ [1]ಕ[ಮ್ಮಿ]ತಾ[1]ದಂತೆ ವಿಪ್ರಕುಲಕಸುಕೂಲಮಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪೊದ್ದಿರ್ದುಸದಾಚಾರದಿಂ ಸುಖಿಯಾಗಿರ್ಪುದನೊಲ್ಲದೆ, ಅತಿಭಕ್ತಿ ತಲೆಗೇಱಿ ಹಿರಿಯಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂದು ಪೊಲೆಗಲಸಿ ಅವರ ಮನೆಯೊಳುಂಡುದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಬಂದು ಎಲ್ಲರಂ ಗೋಜಾಗತಂ ಮಾಳ್ಪುದು ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ—ಎಂದರಸನುಂ ವಿಪ್ರಕಪ್ರಕರಂ ನುಡಿಯೆ, ಬಸವರಾಜಂ ಕೇಳ್ದು—ಎಲೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಭೂಪ, ಎರಗಿವಿಯ ಮರುಳೆ, ನಾರಣಕ್ರಮಿತರ ಕೇರಿಯಂಪೊಕ್ಕೆನೆ? ಮುಕುಂದಭಟ್ಟರ ಮನೆಯೊಳುಂಡೆನೆ? ಸೌರಿಪೆದ್ದಿಗಳ ಸಾರಿನಿಂದೆನೆ? ದಾಮೋದರಭಟ್ಟರಂ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸೋಂಕಿದೆನೆ? ಕೇಶವಪ್ಪೈಸರ ವಾಸನೆಯುಂಟೆ? ಹರನನಱಿಯದ ಹೊಲೆಯರ ಮನೆಯಂ ಹೊಕ್ಕುಂಡುದಿಲ್ಲ—ಎಂದು ಶಿವಪ್ರೇರಕಂ ನುಡಿದ ಮಾತಿನೊಡನೆ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕೋಪದೊ[2]ಳು[2]ರಿದು—ಇಂತು ನುಡಿವರೆ, ಭಂಡಾರಿಬಸವ? ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಾಗಮಯಜ್ಞವಿಧಿಯಿಂ ನಡೆವ ವಿಪ್ರರಂ ಹೊಲೆಯರೆಂದು ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಹೊಲೆಯನಂ ಉತ್ತಮನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣೇನು? ವಿಪ್ರರಮೈಯಂ ಕೊಯ್ಯೆ ನೆತ್ತರ್ ಸುರಿದು, ಭಕ್ತರ ಮೈಯೊಳು ಪಾಲ್ ಸುರಿದಪುದೆ? ಬೇಡ ಬೇಡ, ಸಮಯಪಕ್ಷದೊಳಪ್ಪುದೆಲ್ಲತಿರೇಕವೇಕೆ? ಪದುಳಮಿರ್ದಡೆ ಸಾಲ್ವುದು—ಎಂದರಸಂ ನುಡಿಯೆ, ಬಸವಣ್ಣಂ ಕೇಳ್ದುನಸುನಗುತ್ತೆ ಆ ಮಾತಿಂಗೊಡಂಬಟ್ಟು—ತಪ್ಪದು ತಪ್ಪದೆಲೆ ಅರಸ, ನೀಂತಪ್ಪಿ ನುಡಿಯೆ. ನೀನೆಂದಂತೆ ವಿಪ್ರರ ಮೈಯೊಳು ನೆತ್ತರು ಭಕ್ತರ ಮೈಯೊಳು ಪಾಲ್ ಸುರಿಯದಿರ್ದಡೆ, ಸಂಗಂಗೆ ದೂರಂ, ಶರಣರ್ಗೆ ದೂರಂ, ನೋಡು ನೋಡರಸ, ನೀಂ ನೋಡಿನಿತು ಬೇಗಂ ಸೈರಿಸು—ಎಂದು ;

[1] ಕಂಪಿತಾ (ಕ.), ಕಂಪಿತವಾ (ಖ.) ; [2] ಳಿ (ಖ.)

ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು, ಕಂಬಳಿಯ ನಾಗಿದೇವನಸಂದಣದಲುಂ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ತಾಂ ಕೆಲದೊಳು ಬರುತ್ತಂ—ದೇವ, ಭಕ್ತದೇಹಿಕದೇವ, ನೀಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕವರೊಕ್ಕುದಂ ಕೊಂಡೆ. ನೀನಿರ್ದ ಕುಲವೆ ಸತ್ಕುಲಂ. ನಿನ್ನಿಂದ ನಾಂ ಕುಲಜನೆ. ಕೂಡಲಸಂಗ, ಕರುಣಿಸು—ಎಂದು ಗೀತಮಂ ಪಾಡುತಂ ನಡೆತಂದು, ಬಿಜ್ಜಳನುಂ ಪರವಾದಿಗಳುಂ ಕೌತುಕಂಬಡುತ್ತಿರಲು, ದಂಡಿಗೆಯಿಂದುಪಮನ್ಯುದೇವರನಿಳುಪುವಂತಿಳುಪಿ ತಾನೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಬಂದಾಸ್ಥಾನದ ನಡುವೆ ನಿಂದಿರ್ದು, ಕರೆ ಕರೆ ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಜಡರನೆಂದು, ಬಂದ ವಿಪ್ರರ ಮೈಯಯಂ ಸೀಳೆ ಕೆನ್ನೆತ್ತರುಂ ಪುಳುವುಂ ಸುರಿಯಲರಸಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಳುತ್ತಿರೆ; ಬಸವರಾಜನೆದ್ದು, ಇತ್ತ ನೋಡು ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲ ಎಂದು, ರಜತಾದ್ರಿಯರಸನಂ ಗೌರೀಪತಿಯುಂ ಗಂಗಾಧರನಂ ವಿಭೂತಿಭೂಷಣನಂ ಚಂದ್ರಧರನಂ ಪುಣ್ಯಾಮಯನಂ ಶಿವನಂ ನೆನೆದು, ಸುಧಾಕರಧರನ ಪಾದದಂತಿರ್ದ ಶರಣನ ಪಾದಮಂ ಪಿಡಿದು, ಸುರಧೇನುವಿನ ಪಯೋಧರಮನಿಸುವಂತೆ ಉಂಗುಟದ ಮೊನೆಯನಿಸಲೊಡಂ, ಶ್ವೇತಪರ್ವತದ ಪಾದತಟದ ಸರಿವುದರಿವಿನ ಹಾಲೊಱತೆ ಸುರಿತಪ್ಪಂತೆ ಹಾಲ ಪಳ್ಳವೋಲಗದ ನಡುವೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ಪರಿದು ಪೊಱಸೂಸೆ, ಕಂಡು+ ಬಿಜ್ಜಳಂ ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು ಭಯರಸವೇಱಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರೆ, ಪುರಜನಂ ಬೆಱಗಾಗೆ, ಶರಣರ್ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ, ಪರವಾದಿಗಳ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿಯೆ ;

ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾಯಕಂ ನಾಯಕರ ದೇವಂ ಬಸವರಾಜಂ ನಿಂದು—ಎಲೆ ಧರಿತ್ರೀನಾಥ, ಸೂರ್ಯನ ಮೈಯೊಳು ಕಳಂಕುಂಟೆ? ಅಮೃತರಸದೊಳು ಕ್ರಿ[1]ಪೆಯು[1]ಂಟೆ? ಶಿವಭಕ್ತರ ಮೈಯೊಳು ಸುಧಾರಸವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದುಂಟೆ? ಶರಣಕುಲದುನ್ನತಿಯನಱಿಯದೆ ನಿನ್ನ ವೇದಜಡರ ಮಾತು ಮೇರೆಗೆಡಿಸಿತ್ತು, ನಿರ್ದೈವರ ನುಡಿ ಬುದ್ಧಿಗೆಡಿಸಿತ್ತು, ಕರ್ಮಿಗಳ ಸಂಗಂ ಪೆರ್ಮೆಗೆಡಿಸಿತ್ತು, ಇದಂ ಕಂಡಾದಡಂ ಶರಣರಂ ನಂಬು. ಮರು

+ಕಂಡು (ಕ.) ; [1] ಪು (ಕ.)

ಳಾಗದಿರು—ಎಂದು ಬಿಜ್ಜಳಂಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು, ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯ ಶರಣರ ಬೆಂಬಳಿಯಲ್ಲದೆ ಭವಿಗಳಂ ಮುಟ್ಟ[1]ನೆಂ[ಬ][1] ಕಂಬಳಿಯ ನಾಗಿ ದೇವನಂ ಗಜಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ಪುರದೊಳು ಮೆಱೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಮಹಮನೆಗೆ ತಂದಾನೆಯಿಂದಿಳಿಪಿ ಗದ್ದುಗೆಯನಿತ್ತು ಮೈತೀವಲುಡ ಕೊಟ್ಟು ಮನಂತೀವಲಾರಾಧಿಸುತ್ತವರಂ ಕಳುಪಿ ; ಸಂಗನಬಸವಂ ಬಸವಿ ದೇವಂ ಹಾರದ ನಡುವಣ ನಾಯಕರತ್ನದಂತೆ, ಅವಯವದ ನಡುವಣ ಉತ್ತಮಾಂಗದಂತೆ, ನವರತ್ನದ ನಡುವಣ ಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆ, ಗೋಕುಲ ದೊಳಗಣ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ, ತರುಕುಲದ ನಡುವಣ ಸುರಕುಜದಂತೆ, ಗಿರಿಗಳ ನಡುವಣ ಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆ, ಸುವರ್ಣದ ನಡುವಣ ಪರುಷದಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳ ನಡುವಣ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ನವಗ್ರಹದ ನಡುವಣ ಭಾಸ್ಕರ ನಂತೆ, ಅನುಲೇಪನಂಗಳ ನಡುವಣ ಭಸಿತಮಂಡನದಂತೆ, ಕಾಂತಿಗಳ ನಡುವಣ ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ, ಸಮಸ್ತಶರಣಮಧ್ಯಸ್ಥಿತ ಮನೋ ಹರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಲ್ಲಿ—

ಸುರನದಿಯೊಳನರ್ಘ್ಯರತ್ನವುದಯಿಸುವಂತೆ ತನ್ನರಸಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ಯರ್ಗೆ ಗರ್ಭವುದಯಿಸಿ ಬಹಿರಂಗಭಾವರಸಂಮಿಕ್ಕು ಸೌಕುಮಾರ್ಯವೇ ಱಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳು ರಾಘೆಯಿಂದೆ....(?), ಕಿಳ್ಪೊಡೆ ತ್ರಿವಳಿಗಳಂ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ, ತಿಳಿಗರ್ಭಂ ತೆಳುವಸಿಱಿನೊತ್ತರಿಸೆ, ಪುಣ್ಯೋದರಂ ನಾಭಿಯಂ ಪೊಱ ಗಿಕ್ಕೆ, ತನುಚ್ಛಾಯೆ ಬಾಸೆಯಂ ಬಣ್ಣವಿಡೆ, ಕಕ್ಷಪುಟಂ ಕರ್ಬೊಗರನು ಗುಳೆ, ವಕ್ಷಃಶ್ರೀ ನೆಲೆಮೊಲೆಗೆ ತಿಲಕವಿಕ್ಕೆ, ಮುಖಂ ಲಾವಣ್ಯದ ಬಿಬ್ಬು ವೊಯ್ಯೆ, ನುಡಿಗಳು ದಟ್ಟಡಿಯಿಡೆ, ಅಲರ್ಗಣ್ಣು ನಯಮೇಱೆ, ನೋಟಂ ಬಳಲೆ, ಕಚಭರಂ ಕುಡಿಯಿಡೆ, ಸರ್ವಾಂಗಂ ಸಡಿಲೆ, ನವಮಾಸಂ ತೀವಿದ ಪಕ್ಷಮುಖಸಮಯದೊಳು, ಬೇನೆ ಬೆರಸದೆ ನೋವು ನೆರೆಯದೆ ಗರ್ಭವೆಂಬ ಕಾಸಾರದಿಂ ಬಾಲಹಂಸಂ ಪೊಱಮಡುವಂತೆ ಸುಮುಹೂ ರ್ತದೊಳು ಸುಪುತ್ರನುದ್ಭವಿಸೆ ; ಜಾತಕರ್ಮವನಲಂಕರಿಸಿ ನಾಮಕರಣ

[1] ನೆಂಮ (ಕ.), ನೆಮ್ಮ (ಖ.)

ಮಂ ಸಿದ್ಧರಸನೆಂದಿಟ್ಟು, ಲಿಂಗಮುಖದೊಳು ಕಣ್ದೆಱೆದ ಕಂದನಂ ಗಂ
ಗಾದೇವಿಯರ್ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ, ಪಾದೋದಕದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱೆದು
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿ ಭಕ್ತಿರಸದ ಮೊಲೆವಾಲನೂಡಿ
ಮಂಗಳಾರತಿಯ ಕುಡಿಗಪ್ಪಿನ ಕಾಂತಿಯಿಂದಂಜನಮನೆಚ್ಚಿ ಭಸಿತದ
ತಿಲಕಮನಿಟ್ಟು ನೇಹದ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಪ್ರಸಾದದ ತುಂತುಱಿಂ ತೂಪಿಟ್ಟು
ಶರಣರ ಚರಣದ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ಪುರಾತನರ ಗೀತದಿಂ ಜೋ
ಗುಳಂ ಬಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಮಱಿಯಂ ಸಲಹುವಂತೆ ನಿಷ್ಠೆಯ ಶಿಶುವಂ
ಸಾಗಿಪಂತೆ ಮೋಹದಿಂದೋವುತ್ತಿರಲು ;

ಒಂದೆರ[1][ಳ್ಬ]ರಿಸಂ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆವುತಿಪ್ಪ ಅರಳೆಲೆಯರಸಂ ಮಾಗಾ
ಯ್ಗಳ ಮಲ್ಲಳಿಗಾಱಿಂ ಹೊಂಗಡಗದ ಲಿಂಗವಂತಂ ಉಡೆವಣಿಯ ದಿಗಂ
ಬರಂ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಸಜ್ಜನನೆನಿಪ ಸಿದ್ಧರಸಂ ಬಸವಣ್ಣನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿ
ರ್ದು ಭೋಂಕನೆದ್ದು ಮಹಮನೆಯಂಗಣದೊಳಂ ತವೆ ಪರಿದು ಗೆಜ್ಜೆಯ
ದನಿಯನಾಲಿಸಿ ನಿಂದು ಕೆಲಬಲನಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿದು
ಮತ್ತೆ ನಿಂದು, ಅಂಜಿದಂತೆ ಬೆದಱುತಂ ಜಾನಿಸುವಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತಂ
ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನಗುತ್ತಂ ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಪರಿತಂದು ತಾಯುಸಪ್ಪುತ್ತೆ ಮೊಲೆಗೆ
ಲಲ್ಲೈಸಿ ನಿಱುವಿಡಿದು ಮೊಗಮಂ ನೋಡುವ ತೂಗಾಡುವ ಮಗನ
ಮುದ್ದುತನವಂ ಬಸವರಾಜಂ ಕಂಡು, ಮನಂ ತಣಿದು ಕುಳಿರ್ಕೋಡಿ
ಹಾರೈಸಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಶರಣರ್ ಪರಕೆಗಳನೀಯೆ ಸುಖಮುಖದಿಂದಂ ಶಿವಭಕ್ತ
ಸಂಗ ಸಮರಸಚಿತ್ತ[ಂ] ಸಂಗಪ್ರಸಾದ ಹೃದಯಕಾಯ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ
ರುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ ||

---
[1] ಡ್ಬ (ಕ.ಖ.)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಸವರಾಜನ ದಾಸವಿನೋದವೃತ್ತಿಯಂ
ಬಸವನ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ಬಸವಿದೇವನ ಸನ್ನುತಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಯಂ|
ಬಸವನ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ನಲಿದು ಕೇಳುತೆ ಕಿನ್ನರಬೊಮ್ಮತಂದೆಗಳ್
ಬಸವನಿರೀಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊಲವಿಂ ಬರುತಿರ್ದರಸೂನಸಾತ್ತ್ವಿಕರ್ || ೧*

ಇಂತು ಬಸವಣ್ಣನಂ ನೋಡುವುದ್ಯೋಗದಿಂ
ಸಂತಸದಿ ಬರುತಿರ್ದರಂತಲ್ಲಿ ಬೇಗದಿಂ|
ಎಸೆವ ಕಿನ್ನರಬೊಮ್ಮತಂದೆಗಳು ಬರುತಮಿರೆ
ಅಸಮನಯನನ ಗಣಾವಳಿ ನೋಡಿ ನಲಿವುತಿರೆ|
ಮುಂತೆ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ ಗಗನದೊಳು ಕುಣಿವುತಿರೆ
[1][ಪಿ]ಂತೆ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕೇಳಿಕೆ[2]ಗ[ಳೊ][2]ಪ್ಪಿಬರೆ|
ನಡೆತಂದು ಪುರವೀಥಿಯಂ ಪುಗುತ್ತಿರಲಿತ್ತ
ಕಡುನೇಹಿ ಬಸವಂಗೆ ಬಲದ ಕಣ್ ಕೆತ್ತುತ್ತ-|
ವಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಪುಳಕಂಗಳೊಮ್ಮೆಗೊಮ್ಮೆಗೆ ನೆಗೆಯೆ
ನೂರ್ಮಡಿಸಿ ಮೈವೆಚ್ಚುತಾನಂದವಂದೊಗೆಯೆ|
ಪರಮ ಹರುಷಂದೋಱುತಿರೆ ಸಂತಸಂಬಡುತೆ
ಹರನ ಭಕ್ತರ್ ಬರ್ಪರಿಂದೆನ್ನ ಮನೆಗೆನುತೆ|
ಶಶಿಯ ಬರವಂ ಚಕೋರಂ ಬಯಸಿ ನಿಂದಂತೆ
ಎಸೆವ ಮುಂಗಾರಂ ಬಯಸುವ ಚಾದಗೆಯಂತೆ|
ಮುಂದೆ ಮಿಗೆ ಮೆಱೆವ ನಂದಿಯ ಪತಾಕೆಯ ನಡುವೆ
ಸಂದಣಿಪ ಗಣನಾಯಕರ ಸಂಭ್ರಮದ ನಡುವೆ|
ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ ಬರುತ್ತಿರೆ ದೂರದಿಂ ಕಂಡು
ತನ್ನ ಪುಳಕದೊಳೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟುತೆ ಮನಂಗೊಂಡು|

---

[1] ಮು (ಕ.ಖ.); [2] ಗಳ (ಕ.), ಳಗೊ (ಖ.)

ಬಸವಸಿದಿಗೊರ್ಗಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಒಸೆದು ಕಿನ್ನರತಂದೆಯಿದಿರಾಗಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ |
ಇರ್ಬರೊಂದಾಗಿ ನಲಿನಲಿದು ತಕ್ಕೈಸುತಂ
ಸರ್ಬನ ಗಣಂಗಳೊಳು ಪರಮಸುಖವೊಂದುತಂ |
ಬಂದು ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಯ ನಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ತಂದುನ್ನತಾಸನದೊಳಿರಿಸುತೆ ಮನಂ ಮಿಕ್ಕು |
ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ತೀರ್ಥಜಲಮಂ ತಳೆದು
ಆದರಂ ಮಿಗೆ ಕಿಂಕರಾಕಾರದೊಳು ಸೆರೆದು |
ಪನ್ನೆರಡು ಸಾ[1]ವಿ[1]ರೊಡೆಯರ ನಡುವೆಯಾಡುತಂ
ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ನೀಡುತಂ |
ಸಂಗಂಗೆ ಸಂಗಡದೊಳಾರೈಸಲಿಕ್ಕುತಂ
ಹಿಂಗದೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದಂಗಳಿಂ ಪೆಚ್ಚುತಂ |
ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗೆ ಆದರದಿಂದೆ ಉಡಲಿತ್ತು
ಮನ್ನಿಸುತ್ತವರ ಪದಮಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳು ಹೊತ್ತು |
ಕಿನ್ನರಯ್ಯನ ಹರುಷವೇ ಹರುಷವಾಗುತಂ
ಕಿನ್ನರಯ್ಯನ ನೇಹವೇ ನೇಹವಾಗುತಂ |
ನಲಿನಲಿದು ಕೆಲದೆವಸವೀ ತೆಱದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಒಲವು ದಳವೇಱಿ ಇರ್ಬರ ನಡುವೆ ಬೆಳೆವುತಿರೆ |
ಒಂದು ದೆವಸಂ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗಳೊಲುಮೆಯಿಂ
ಇಂದುಧರನಾರೋಗಣೆಗೆ ಚಿತ್ತದರ್ತಿಯಿಂ |
ತನ್ನ ಸೊಗಸೇ ಶಿವಂಗತಿಸೊಗಸು ತಾನೆಂದು
ಚೆನ್ನವಪ್ಪುಳ್ಳಿಗಳ ಮೇಲೋಗರಕ್ಕೆಂದು |
ತರಿಸಿ ಸುಖಮುಖದಿಂದ ನೋದಿಸುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ
ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಮಿಗೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ |

1 ಸಿ?

ಹೆಂಪಿಂದೆ ಶರಣರ ನಡುವೆ ಉಳ್ಳಿ ಮೆಱೆವುತಿರೆ
ಕಂಪು ಬಸವನ ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ತೀಡುತ್ತಮಿರೆ |
ತಂದರಾರೀಯಭೋಜ್ಯವನೆನುತ್ತುಳ್ಳಿಯಂ
ನಿಂದಿಸುತೆ ಪೋದನರಮನೆಗೆ ಅಭವಪ್ರಿಯಂ |
ಆ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತೆ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗಳಿರೆ
ಏನೆಂದ ಬಸವಣ್ಣನೆನುತೆ ಕಾಯ್ಪಿಡಿದಡರೆ |
ಕಂಗಳರೆಕೆಂಪಾಗೆ ಮೀಸೆಗಳು ಕೆತ್ತುತ್ತೆ
ಹಿಂಗದಿರ್ಪುದು ತನ್ನ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ [1]ಮ[1]ತ್ತೆ |
ಹರಹರ ಇದೇನೆಂದು ಕಣ್ಣ ನೀ[2]ರಿ[2]ಕ್ಕುತಂ
ಪಿರಿದುಂ ನಿರೋಧದಿಂ ಶರಣನತಿ ನೋವುತಂ |
ಬರಲಾಗದಿಲ್ಲಿಗಾಂ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸೈರಿಪುದು
ಶರಣರಂ ದೂರದಿಂ ಕೇಳುತಾದರಿಸುವುದು |
ಅಮೃತಮಂ ಬಿಸುಟು [3]ಮಲ್ಲ[3]ಯ್ಯನಾರೋಗಿಸುವ
ಅಮೃತಮಯಶಾಕಮನಿದಂ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಸುವ |
ನುಡಿಗೇಳ್ದು ನಿಲಲಾಗದೆಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸುತಂ
ಕಡುಕೋಪದಿಂದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ದಡದಡಿಸುತಂ |
ಗಾವುದಳವಿಯ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದೂರ್ಗೆ ನಡೆತಂದು
ದೇವಾರ್ಚನೆಯ ನಿತ್ಯನೇಮಕ್ಕೆ ಮನದಂದು |
ಅತ್ತಲಾ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ ಹೋಗಿಯಿರಲಿತ್ತ
ನಿತ್ಯನೇಮಕ್ಕೆ ಶರಣರ್ ಕೂಡುತಿರಲಿತ್ತ |
ಅಂದು ಬಸವಂ ಬಂದು ಶರಣಪಾದೋದಕದಿ
ಮಿಂದು ಮಡಿವರ್ಗಮಂ ಪೊದೆದು ಮಿಗೆ ಸಂತಸದಿ |
ಕಿನ್ನರಯ್ಯನನಱಸಿ ಕಾಣದೆ ಭಯಂಗೊಂಡು
ಎನ್ನೊಡೆಯನೆಲ್ಲಿರ್ದನೆಂದು ನೇಹಂಗೊಂಡು |

---

[1] ಸು (ಕ.); [2] ರು (ಖ.); [3] ಮೇಲ (ಖ.)

ಬೆಸಗೊಳಲು ಶರಣರೆಂದರು ಬಸವರಾಜಂಗೆ
ಶಶಿಧರನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾಚಾರರಾಜಂಗೆ|
ಎಲೆ ಬಸವ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ [1]ತಮ್ಮ[1] ದೇವಂಗೆ
ಸಲೆ ಸೊಗಸಿನುಳ್ಳಿಯಂ ತರೆ ಮಲ್ಲಿನಾಥಂಗೆ|
ಕಂಡದಂ ಸಿಂದಿಸಿದರೆಂದು ಘನಕೋಪದಿಂ
ಕೆಂಡವಂ ಮೆಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಸಂತಾಪದಿಂ|
ಮುಳಿದು ಪೋದರ್ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗಳಂತದಕೆ
ಕಳಿದು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಹೋಗಿ ಬೇಳ್ಪ[2][ದು ಇ][2]ದಕೆ|
ಗುಣವಂತನಭಿಮಾನಿ ಮುಳಿದು ಹೋದಂ ದೇವ
ತ್ರಿಣಯನವತಾರ ಶರಣಂ ಪೋದನೆಲೆ ದೇವ|
ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದಂಜಿ ಬಸವಣ್ಣ ಮರವಟ್ಟು
ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬಿ ಘನತಾಪ ಮನಮಂ ಸಟ್ಟು|
ನೊಂದು ಮನಗುಂದಿ ತನು ಕಂದಿ ಮಿಗೆ ಮಿಗೆ [3]ಕೋ[3]ಡಿ
ಬಂದ ಸುಕೃತಂ ತಿರಿಗಿ ಹೋಯ್ತೆಂದು ನೆಱೆ ಬಾಡಿ|
ಇನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವಂ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ ಮುಳಿದ-
ನಿನ್ನೆಂತುಟಪ್ಪುದೋ ಭಕ್ತರೇ ಬಲ್ಲರಿದ-|
ನೆಂದು ಗಣವೃಂದಕ್ಕೆ ಭಯದಿಂದ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಅಂದು ಬಸವಣ್ಣನುಬ್ಬುಡುಗುತಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ|
ಅಱಿದೆನಱಿದೆಂ ದೇವ ಇನ್ನೆನ್ನ ನಾಲಗೆಗೆ
ಮಱಿದೆನುಂಟುಂಟೆನ್ನ ಅಪರಾಧ ನಾಲಗೆಗೆ|
ಬಂದುದೀ ವುಳ್ಳಿಯಂ ಸಿಂದಿಸಿದ [4]ದಂಡ[4]ಕ್ಕೆ
ಇಂದು ನಾನಪರಾಧಿಯೈ ಶರಣವೃಂದಕ್ಕೆ|
ದೇವ ಒಂದಂ ಬೆಸಸಿರೇ ಇದಕ್ಕೆನುತಮಿರೆ
ದೇವಶರಣರ್ ನುಡಿದರಾ ಬಸವ ನಲಿವುತಿರೆ|

[1] ತಂದು (ಕ.); [2] ದನಿ (ಕ.), ದನ (ಖ.); [3] ನೋ (ಖ.ಕ.); [4] ಡಂತ (ಖ.)

ಬಸವ ಕೇಳಿಂದಾದ ಸಮೆದ ಬೋನಸವನಿಂತೆ
ಎಸೆವಣ್ಣಾಸಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ನಾವಿನ್ನಂತೆ |
ಉಳ್ಳಿಯಿಂ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗಾದ ಮುಳಿಸುವಂ
ಉಳ್ಳಿಯಿಂದವೆ ತೀರ್ಚಿ ಕಳೆವುದು ನಿರೋಧವಂ |
ಎನೆ ಬಸವರಾಜಂ ಹಸಾದವೆಸುತಂ ನಿಂದು
ಘನಮಹಿಮನಾಕ್ಷಣಂ ತರಿಸುತಿರ್ದಂ ನಲಿದು |
ಒಸೆದು ತರುತಿರ್ದರಾ ಲೇಸಪ್ಪ ಉಳ್ಳಿಯಂ
ಮಸಗಿ ತರುತಿರ್ದರಾ ಶಿವಭಕ್ತರೊಲ್ಮೆಯಿಂ |
ತೀವಿ ಬಂಡಿಯೊಳು ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಿಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಏವೇಳ್ವೆನಾ ಭಕ್ತರುತ್ಸವಮೊಪ್ಪುತಿರೆ |
ಕಹಳೆ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖನಾದವುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ
ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಸಂತಾನವುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ |
ಹಾಡುವರ್ ಪರಸುವರ್ ಕುಣಿವರುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ
ಆಡುವರ್ ನೋಡುವರ್ ನಲಿವರುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ |
ಚಿತ್ತರಿಪ ವೃಷಭಧ್ವಜಂಗಳುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ
ಒತ್ತರಿಪ ಶರಣರ ಸಮೂಹವುಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆ |
ಇಂತು ಬರಲುಳ್ಳಿಯಂ ಬಸವಣ್ಣನಿದಿರ್ಗೊಂಡು
ಸಂತಸದೊಳಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂ ಕೈಕೊಂಡು |
ಆನೆಗೆ ಗುಳಂ ಕುದುರೆವಕ್ಕರಿಕೆಯುಳ್ಳಿಯಿಂ
ನಾನಾಭರಣವೆಸೆವಲಂಕರಣವುಳ್ಳಿಯಿಂ |
ತೊಡುವುಡುವ ಪೊದೆವ ಸುತ್ತುವವೆಲ್ಲವುಳ್ಳಿಯಿಂ
ಪಿಡಿದಿಡುವ ಮುಡಿವ ಮಾಡುವವೆಲ್ಲವುಳ್ಳಿಯಿಂ |
ಇಂತು ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲವುಳ್ಳಿಗಳ ಮಯವಾಗೆ
ಸಂತಸಂ ಮಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣನುನ್ನತವಾಗೆ |
ಅವರಿದಿರ್ ಗಾವುದರೆದಾರಿಯೊಳಗಂದುಕ್ಕಿ
ತವಕದಿಂದೊಪ್ಪುವುಳ್ಳಿಯ ಚಪ್ಪರವನಿಕ್ಕಿ |

ಲಕ್ಕಲಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೆರೆದಭವಭಕ್ತರ ನಡುವೆ
ಉಕ್ಕಂದದುರವಣೆಯ ವೀರಶರಣರ ನಡುವೆ |
ನೆರೆದು ನೆಗಹಿದ ಕೋಟಿವೃಷಭಧ್ವಜದ ನಡುವೆ
ಬರುತಿರ್ದನಾ ಬಸವನೆಸೆವ ಸಿಂಧದ ನಡುವೆ |
ಉಳ್ಳಿಗಳ ಜ[1]ಂಪ[1]ಂ ಶಿರೋಮಾಲೆಗಳನಿಕ್ಕಿ
ಉಳ್ಳಿಗಳ ಬಾಹುಬಳೆ ಕಂಠಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿ |
ಉಳ್ಳಿಗಳ ಮುಡಿದು ಉಳ್ಳಿಗಳ ಕೈಯೊಳ್ ಪಿಡಿದು
ಒಳ್ಳಿತೆನಿಸುವ ಮನದ ಬಸವರಾಜಂ ನಡೆದು |
ಬರುತಮಿರೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿವಿ ಮುಸುಕಿದವು
ನೆರೆದು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯವಡಸಿ ನೆಱೆ ಮೊಳಗಿದವು |
ಧಿಮಿಧಿಮಿಕು ದುಮುಕುತತ್ರೊಂಗೆಂಬ ಮದ್ದಳೆಯ
ಚಮಕ ತಕನಕ ತಕನವೆಂಬ ಕಹಳೆಯ ದನಿಯ |
ನಟಟಿಹಕು ಫಣಫಣ ಚ್ಛಿಳಿಲೆಂಬ [2]ಆ[2]ವುಜೆಯ
ನಟವಿಕಟ ಕಟಕ ಬಿಜ್ಜೆಂಬ ಕರಡೆಯ ದನಿಯ |
ನಡುವೆ ಕೇಳಿಸುವ ಕೇಳಿಕೆಯವರ ಸಂಗಡದ
ಗಡಣ ವಿಡಿದೊಪ್ಪದಿಂ ಬರುತಿರ್ದ ಜಂಗಮದ |
ಕೋಳಾಹಳದ ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮಂ ನೆಗಳುತಿರೆ
ಮೇಳೈಪ ಪೌರಜನವರ್ತಿಯಿಂ ಬರುತಮಿರೆ |
ಎಡಬಲದ ವೀರತತಿ ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸುತಿರೆ
ಬಿಡದೆ ಪರಸಮಯಿಗಳು ನಡನಡುಗಿ ಸರಿವುತಿರೆ |
ಭಕ್ತಜನಚರಣಸರಸಿರುಹಷಟ್ಪದನೆಂಬ
ಭಕ್ತಜನಕುಮುದವನಕಮನೀಯಶಶಿಯೆಂಬ |
ಜಂಗಮದ ವೇಳೆ ಜಂಗಮದ ಕಿಂಕರನೆಂಬ
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣ ಜಂಗಮದ ಸಂಪದನೆಂಬ |

[1] ಪ್ಪ (ಖ.) ; [2] ವಾ (ಕ.)

ಬಿರುದೆತ್ತಿ ಕಹಳೆಗಳು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕರೆವುತಿರೆ
ಧರೆ ನಡುಗೆ ನಿಸ್ಸಾಳನಾದವುಣ್ಮುತ್ತಮಿರೆ|
ನಡೆದು ಬಂದುದು ರಜತಗಿರಿಯ ಹಾದಿಯ ತೆಱದಿ
ನಡೆತಂದುದಿಂದುಮೌಳಿಯ ನಿಬ್ಬಣದ ತೆಱದಿ|
ಇಂತು ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ ನಿಂದು
ಚಿಂತಿಸಿದನೆಲ್ಲಿಯದಿದೇನು ಕೌತುಕವೆಂದು|
ತನ್ನ ಮುನಿಸಂ ತಿಳುಪಲೆಂದು ಬಸವಂ ಬಪ್ಪ
ಉನ್ನತಿಯಿದೆಂದಱಿದು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗಿಪ್ಪ|
ಮುನಿಸು ನೇಹದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಡುದಾ ಭಕ್ತಂಗೆ
ನೆನಹು ಬಸವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದಾ ಭಕ್ತಂಗೆ|
ಚಿತ್ತಂ ಬಸವನತ್ತ ತಿರಿಗಿತ್ತು ಭಕ್ತನಂ
ಒತ್ತರಿಸಿ ಪುಳಕಂಗಳೆತ್ತಿದವು [1]ಶರಣ[1]ನಂ|
ಇದಿರೆದ್ದು ಬಿರಿಸಿದವು ಕರಣಂಗಳಾತನಂ
ಸದಮಳ ಶಿವಧ್ಯಾನಪರಿಪೂರ್ಣಹೃದಯನಂ|
ಇಂತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಸದರಸನಾಗಿ ಬರುತಿರ್ಪ
ಕಂತುಮದಹರನ ಸುಖದವತಾರನೆನಿಸಿರ್ಪ|
ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಸಕ್ಕಱಿಂದೆ ನೋಡುತೆ ಬಂದು
ಎನ್ನ ಸಂಗಮನೀತನೀತನೆನುತ್ತೈತಂದು|
ಇಳಿಪಿದಂ ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ಕಿನ್ನರನ ಪದಕೆ
ಗಳಗಳನೆ ಸುರಿದನಾನಂದಜಳವಂ ತಳಕೆ|
ಎತ್ತಿದಂ ಕಿನ್ನರಯ್ಯಂ ಬಸವರಾಜನಂ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಭಕ್ತಿಯಾಚಾರತೇಜನಂ|
ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸುತಂ ತಣಿಯ[2]ದೋರೊರ್ವ[2]ರೊಳು
ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಪುಗಲೆಳಸುತಿರ್ದ[3]ರೋರೊರ್ವ[3]ರೊಳು|

---

[1] ಭಕ್ತ (ಖ.); [2] ದೊಬ್ಬೊಬ್ಬ (ಕ.ಖ.); [3] ದೊಬ್ಬೊಬ್ಬ (ಕ.)

ಆಲಿಕಲ್ಲಾಲಿಕಲ್ಲಂ ತಾಗಿದಂತಾಗೆ
ಹಾಲೊಳಗೆ ಹಾಲಂ ಕರಂ ಬೆರಸಿದಂತಾಗೆ|
ಬೆಳಗು ಥಳಥಳಿಪ ಬೆಳಗಂ ಕೂಡಿದಂತಾಗೆ
ತಿಳಿದಮೃತವಮೃತವಂ ಬಿಡದಪ್ಪಿದಂತಾಗೆ|
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರ್ದರಿನಿತುಂ ಬೇಗವಿರ್ಬರುಂ
ಒಪ್ಪಂಬಡೆದರಘವನಾದಿ[1]ಯೊಳಗಿರ್ಬರುಂ|
ಆಗ[2]ಳುಣ್ಮಿ[2]ದವು ದುಂದುಭಿಶಂಖಕಹಳೆಗಳು
ಚಾಗು ಜೊಲ್ಲೆನುತೆ ನೆಗೆದವು ಭಕ್ತಹರಕೆಗಳು|
ಭೋರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ ಬಸವರಾಜನಂ
ಹಾರೈಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ ಕಿನ್ನರಯ್ಯನಂ|
ಒಡಗೊಂಡು ಬಸವರಾಜನ ಮಹಮನೆಗೆ ಬರುತೆ
ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದುಳ್ಳಿಗಳ ಗುಡಿಯುಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆ|
ಹಾಡುವ ಗಣಂಗಳಂ ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತಂ|
ಆಡುವ ಗಣಂಗಳಂ ಗುರ್ಜಿಸಿಂ ನೋಡುತಂ|
ಬಂದು ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಯ ಸಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು
ಸಂದಣಿಪ ಕೋಟಿಗ[3]ಣ[3]ಸಂಚಯಕೆ ಕೈಮಿಕ್ಕು|
ಇರೆ ಸವೆದವಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಿಗಳ ಮೇಲೋಗರಂ
ಸರಸವೆನಿಪುಳ್ಳಿಗಳ ಪಕ್ವಾನ್ನ[4]ದಾ[4]ಗರಂ|
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಣ್ಣಮಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಸವಿಗಳಂ
ಅಲ್ಲಿಯಂಕುರಿಪ ತಾರಾಗಣದ ರುಚಿಗಳಂ|
ಕವರ್ದುಕೊಂಡಂತೆ ನೆಱೆ ಥಳಥಳಿಸುವುಳ್ಳಿಯಂ
ಶಿವಭಕ್ತ ಕಿನ್ನರಯ್ಯನ ಸವಿಯ ಉಳ್ಳಿಯಂ|
ಸಕಳ ಪಕ್ವಾನ್ನದೋಗರತತಿಗಳಂ ಸವೆಯೆ
ಸಕಳ ಶರಣರ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆಯೆ|

---

[1] ಲಿ ?; [2] ಳೂಳಿ (ಖ.); [3] ಳ (ಖ.); [4] ದೋ (ಖ.)

ಆರೈಸಲಿಕ್ಕುತಂ ಸಕಳಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಹಾರೈಸಿ ಪೊಡಮಡುತೆ ಪರಮಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ।
ಕೈಕೊಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಪ್ರಸಾದಮಂ
ಮೈ ಕೊನರೆ ತಾಳಿದರ್ ಸುಕೃತಪ್ರಸಾದಮಂ।
ಉಳ್ಳಿಯಂ ಕಚ್ಚಿ ಪರಿದಾಡುತಿಪ್ಪರ್ ಕೆಲರು
ಉಳ್ಳಿಯಂ ಕಿನ್ನರನುಮಂ ಪರಸುವರ್ ಪಲರು।
ಇಂತು ನಲವಿಂ ಪ್ರಸಾದಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಸಂತತಂ ಪರಸಿದರು ಬಸವನಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು।
ಅಮಮ ಶರಣರ ಬಂಧು ಶರಣರೊಲುಮೆಯ ಬಸವ
ಅಮಮ ಶರಣೈಕಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಲೆಲೆ ಬಸವ।
ಅರರೆ ಶರಣರ ಮುಖದ ರತ್ನದರ್ಪಣ ಬಸವ
ಅರರೆ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಪರುಷಪುರುಷನೆ ಬಸವ।
ಬಸವಯ್ಯ ಬಸವಣ್ಣ ದಂಡನಾಥನೆ ಬಸವ
ಬಸವ ಗಣವಿಸರದೊಳಗೆಸೆದ ಸಂಗನಬಸವ।
ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುವ ಶರಣರ ಸ್ತುತಿಗೆ ನಡನಡುಗಿ
ಒಂದುಮಂ ಹೊಗಳದಿರಿ ಎಂದು ಚರಣದೊಳೆಱಗಿ।
ನುಡಿದನಾ ಬಸವಣ್ಣನರರೆ ಶರಣರ ಮುಂತೆ
ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವೆನಿಂದು ಮಾಡಿದ ತೆಱದೊಳಿಂತೆ।
ಅತಿಶಯದೊಳೊಪ್ಪುವುಳ್ಳಿಯ ಪರ್ಬಮಂ ಕರಂ
ಪ್ರತಿವತ್ಸರಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪೆನಿಂತಿದು ಭರಂ।
ನೇಮವೆನಗೆಂದು ನೆಱೆ ಬಸವರಾಜಂ ನುಡಿದು
ಸೋಮಧರನೆನಿಪ ಕಿನ್ನರನ ಕರುಣಂಬಡೆದು।
ಕಿನ್ನರನ ಮುನಿಸನಾ ಪರ್ಬದಿಂದಂ ತಿಳಿಪಿ
ಮನ್ನಿಸುತಲವರ ಪದದೊಳು ಚಿತ್ತಮಂ ನಿಲುಪಿ।

ಭಕ್ತಜನವನಧಿವರ್ಧನಸುಧಾಕರನೆನಿಪ
ಭಕ್ತಜನವನಜವಿಕಸಿತತರಣಿಯೆಂದೆನಿಪ |
ಪರಸಮಯತಿಮಿರಕಮನೀಯಭಾಸ್ಕರನೆನಿಪ
ಪರಸಮಯಸುಮನಕೋದಂಡಪುರಹರನೆನಿಪ |
ಮಝುರೆ ಶರಣರ ನಡುವೆ ಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದಂ
ಮಝು ಬಾಪು ಬಾಪು ಸಂಗನ ಬಸವನೊಪ್ಪಿದಂ ||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸ್ಥಲ

ಬಸವನ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಲತೆ ಬೇರ್ವರಿಯಿತ್ತುರಗೇಂದ್ರಲೋಕದೊಳ್
ದೆಸೆಗಳನಗ್ಗಳಂ ಮುಸುಕಿ ಪರ್ವಿಗೆ[1][ಯಾಯ್ತು ಸ][1]ರೇಂದ್ರಲೋಕದೊಳ್ |
ಕುಸುಮಿತವಾಗಿ ಸೌರಭದಿ ಹೊಂಪುಳಿಯಾ[2][ಯ್ತು ಮ]ರೇ[2]ಂದ್ರಲೋಕದೊಳ್
ಪಸರಿಸಿ ಪೂರಿತಾಮಳಸುಧಾಫಳಮಾದುದು ರುದ್ರಲೋಕದೊಳ್ || ೧*

ಇಂತು ಬಸವರಾಜಂ ಜಗದ್ಭರಿತವಾದಗಣ್ಯಾಪುಣ್ಯಾಮಯಕೀರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು, ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಪಾದಪಂಕಜ ನಿರಂತರಸೇವನಾಜನಿತ ಸುಖರಸಭರಿತ ಶುದ್ಧಶೈವಸರೋನಿಧಿ ತರಂಗಮಾಲಾನಿಮಗ್ನಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ದಂ;

ಅತ್ತಲು ಕಳಿಂಗದೇಶದ ಮಹಾಭಕ್ತನಪ್ಪ ಮಹದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರೊಂದುದಿನಂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತತ್ಪರ[ಂ] ಅಮೃತನೈವೇದಿತಪ್ರಸಾದಸ್ವೀಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಸುಖದೊಳಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು; ಒರ್ವ ಮಾಹೇಶ್ವರಂ ಪುರಾತನವಿರಚಿತಗದ್ಯಪದ್ಯಂಗಳಂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಂ, ಬಸವರಾಜನ ಗೀತದೊಳು—ಬೇಡಿಬೇಡಿದ ಶರಣಂಗೆ ನೀಡದಿರ್ದಡೆ ತಲೆ ದಂಡ ಕೂಡಲಸಂಗ, ಅವಧಾರು—ಎಂಬ ಗೀತಮಂ ಪಾಡೆ, ಕೇಳ್ದು ಮಹಾದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರು ಕಂಪಿಸಿ ಕಂಡು ಕೌತುಕಂಗೊಂಡು ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ—ಓಹಿಲಯ್ಯ ಉದ್ಭಟಯ್ಯ ಮಳೆಯರಾಜದೇವರ್ ಮೊದಲಾದರೀತೆಱದಿಂ ನುಡಿಯಲಮ್ಮರ್. ಇಂತು ನುಡಿವುದರಿದೆ. ಗೀತಾರ್ಥಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಪಂ. ಪತ್ತೆತ್ತಿನೊಳು ಮಾಣಿಕಂ ಪತ್ತೆತ್ತಿನೊಳು ಮುತ್ತು ಪತ್ತೆತ್ತಿನೊಳು ಹೊಸಹೊಂಗಳಂ ಬೇಡಿ ಬಸವನಂ ಮುಂದುಗೆಡಿಸುವೆಂ—ಎಂಬ ಮನದಿ ಸತ್ಯಶರಣರ ಸಂಕುಳಂ ಬೆರಸಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕೆಲವೆಡೆಗೆಯ್ದು ಪಲವೂರ್ಗಳಂ ಕಳಿದು ನಡೆತಂದು ಮಂಗಳವಾಡದ ಪೊಱವೊಳಲ ಶಿವಪುರದೊಳು ಬಿಟ್ಟಿರಲು;

[1] ವಾಯಿತುಸು (ಕ.), ವಾಯಿತ್ತುಸು (ಖ.); [2] ಯಿತುವರೇ (ಕ.), ಯಿತುರಗೇ (ಖ.)

ಇತ್ತಲು ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ ಬಸವನ ಚಿತ್ತಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದು, ಕೆಂಜೆಡೆ ಕುಂಡಲಂ ಬೆಳಪ ಕಣ್ಣು ಪೊಳೆವ ಕಪೋಳಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸುಧಾವದನಂ ಪುಲಿದೊವಲು [1]ಸಿ[1]ತಾಂಗಂ ಸಮುದಾಯಮಾಗಿ, ಗಳಗಳನೆ ನಡೆತಂದು ಜಂಗಮಧ್ಯಾನನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದ ಬಸವನಂ ಪೊಡೆದೆಬ್ಬಿಸಿ—ಏಳೇಳು ಬಸವ. ಮುಂದಱಿಯದೆ ಗೀತಮಂ ಪಾಡಿ ತೊಡಕಂ ತಂದುಕೊಂಡೆ. ಕಳಿಂಗದೇಶದ ಮಹದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯೆಂಬ ನಿಚ್ಚಳಭಕ್ತಂ ಕನಕರ[2]ತ್ನ[2]ರಾಶಿಗಳಂ ಮನವಾರೆ ಬೇಡಲೆಂದು ಬಂದಿರ್ದಪಂ. ಎಂತು ಮಾಡಿದಪೆ? ಇನ್ನೆಂತು ಕೊಟ್ಟಪೆ—ಎಂದು ಸಂಗಂ ಬೆಸಸಿದ ಮಾತಿಂಗೆ ಬಸವಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ನಗುತ್ತೆ—ಅಂಜದಿರಂಜದಿರ್, ದೇವ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತೆಱಹಿಲ್ಲಂ. ಕಟ್ಟಿದೆಸೊರೆಯು, ಬಿಟ್ಟೆಜನ್ನಿಗೆಯುಂ. ಓಡದಿರೋಡದಿರು. ಶರಣರ ಮನೆಯು ಬಿರುದಿನಂತಕ್ಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಿರೆಲೆ ದೇವ, ಎಲೆ ತಂದೆ ಎಲೆಲೆ ಹಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗ, [3]ಸ್ವ[3]ಯವಾಗು ಸ್ವಯವಾಗು—ಎಂಬ ಗೀತದ ಪರಿಚ್ಛೇದದುರವಣೆಗೆ ಸಂಗಂ ನಿಲಲಮ್ಮದೆ ಮಗನ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಂತರ್ಧಾನಕ್ಕೆ ಸಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು—ಬಸವಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಮಾಣಂ. ಕೊಡುವ ಸಮಯಕ್ಕನುವಾಗಿರವೇಳ್ಕು—ಎಂದು, ಮೇರುವಿನೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿ ಬೆಟ್ಟದ ಹೊಚ್ಚಹೊಸಹೊಂಗಳಂ ಪದ್ಮರಾಗಂಗಳಂ ಮೌಕ್ತಿಕವ್ರಜಮನನುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಗಳವಾಡದ ಬಸವನ ಮಹಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಪೋಗಿರೆಂದು ಕುಬೇರನಂ ಕಳುಪುತ್ತಿರ್ದಂ;

ಇತ್ತಲು ಬಸವರಾಜಂ ದಂಡನಾಥಪಂಚಾನನಂ ಶಿವಶರ[4]ಣಂ[4] ನಿತ್ಯನೇಮಸಂಪನ್ನಂ ಪನ್ನಿಚ್ಛಾಸಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ನಡುವೆ ಸೀಚಾಸನನಾಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಿಪ್ಪಲ್ಲಿ, ಶರಣಕುಲದ ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಿಂ ಮಹದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರು ಬಂದರೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮಮಂ ಕಂಡಿದಿರೆದ್ದು ಪಾದದೊಳು ಬಿದ್ದು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ನಡೆತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ಪಾದಪದ್ಮಪ್ರಕ್ಷಾಳನಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕಭರಿತ

---

[1] ಭಸಿ (ಖ.); [2] ತ್ನದ (ಕ.) [3] ಸ್ಥ (ಖ.); [4] ಭ (ಖ.)

ಸರ್ವಾಂಗನಾಗಿ ಸಕಲಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಂಗೆ[1]ಯ್ದಾ[1]ರೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಪಂತಿಯೊಳ್ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೈಕೊಂಬಲ್ಲಿ, ಮಹಾದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರಿದೆ ಸಮಯವೆಂದು—ಎಲೆ ಬಸವ, ಬೇಡಿದುದ ಶರಣರ್ಗಿಲ್ಲೆನ್ನದೀವೆ[2][ನೆ]ಂಬ ಗೀತದೊಳಗಣ ಬಿಂಕದ ಬಿರುದಂ ಕೇಳ್ದು ನಿನ್ನೊಳೊಂದಂ ಬೇಡಿ ಬಂದೆಂ—ಎನುತ್ತಂ ಮತ್ತಂ ಬೇಡಲಮ್ಮದೆ ಗದುಗದಿಸಿ ಬೆಮರ್ತು, ಮೂವತ್ತೆತ್ತಿನೊಳು ತೊಗರಿ ಜೋಳದಕ್ಕಿ ಕಡಲೆಗಳನೊಡತೀವಿ ಕೊಡುವುದೆ[3]ನುತ್ತಂ[3]ದು ಶಿವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ನುಡಿಯೆ; ಕೇಳ್ದು ಬಸವರಾಜಂ ಲಿಂಗಸದರ್ಥಂ ಜಂಗಮಸುರತರು ಸಾರಹೃದಯಂ ಧೀರೋದಾ[4]ತ್ತ[4]ಂ ಸತ್ಯಸಂ[5]ಧ[5]ಂ ದಯಾನಿಧಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂ[6]ಪೂರ್ಣ[6]ಂ ದರಹಸಿತವದನಸರಸಿರುಹನಾಗುತ್ತೆ—ಭಯಂ ಬೇಡ. ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ. ಕಳಿಂಗದೇಶದಿಂ ಪೊಱಮಡುವಾಗಳೆನ್ನಂ ಬೇಡಲೆಂದುದ್ಯೋಗಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಬೇಡುವುದು. ಕುಡುವವಂ ಸಂಗಂ, ಬೇಡುವವಂ ಸಂಗಮದೇವಂ. ಎನಗೊಂದುಂ ಭಾರವಿಲ್ಲ. ಅಂಜಬೇಡಂಜಬೇಡ—ಎನೆ, ಮಹಾದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರು ನಾಂಚಿ ತಲೆವಾಗಿರ್ದುದನಱಿದು, ಬಸವರಾಜಂ ದಂಡನಾಥಚೂಡಾಮಣಿ ಭಕ್ತಜನಬಾಂಧವಂ ಸಂಗನಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಶಿವಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತವನಿಟ್ಟು ಆಚಾರದ ಮೇಲಹಂಕಾರಮನಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿಯನಿಟ್ಟು ಕಠಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನಿಟ್ಟು, ಮುನ್ನ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳಂಗೆ ಕಱೆದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊನ್ನ ಪಿಂಡಿಗೆಯೊಡನೆ ಮಾಣಿಕದ ಮಳೆ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಮೊದಲಾದ ನವರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕಱೆದನೆಂಬಂತೆ, ರೋಹಣಾಚಲದ ಮಾಣಿಕಂಗಳಂ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಮುತ್ತುಗಳಂ ನಂದಿಯುಂಡಿಗೆಯ ಮಿಸುನಿಯ ಪೊಂಗಳಂ ಪುರದೊಳ್ ತೀವಿ, ಶರಣರ್ಗೆ ನಿರ್ಮಳಸ್ಥಾನಮಾದ ಬಸವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸುರಿದು ರಾಸಿಯಾಗಿರೆ, ಕಂಡು ಬಸವರಾಜಂ ಪುಳಕದ ಹಿಂಡನಿಂಡೆಗೊಳಿಸುತಂ ನಡೆತಂದೆತ್ತು

---

[1] ಯ್ಸಾ ಆ (ಖ.); [2] ಯೆ (ಕ.), ಎ. (ಖ.); [3] ನಲಂ (ಕ.); [4] ರ (ಖ.); [5] ಗ (ಕ.); [6] ಪನ್ನ (ಖ.)

ಗಳಂ ತೀವಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಮಹದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಯರ ಮನವಂ ತಣಿಸಿ ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕವರಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು, ಬಸವಂ ಬಸವರಾಜಂ ಬಸವಿದೇವಂ ಸುಕೃತಸೂಱೆಕಾಱಂ ಸುಖದೊಳಿಪ್ಪವಸರದೊಳು;

ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ ಬಸವಿದೇವನೊಡತಣ ಲೀಲಾವಿನೋದಕಲಹಮಂ ಕೈಕೊಂಡು—ಮನಮಂ ಮತ್ತೆ ಪರೀಕ್ಷಿಪೆಂ. ಮಹದೇವಿಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಕನಕ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕೊಡುವುದರಿದಲ್ಲ. ಕುಲವಧುವಂ ಕೊಡಲರಿದು—ಎಂದು, ವಿಚಿತ್ರಮಹಿಮಂ ಕೆಲಬರ್ ಗಣೇಶ್ವರರಂ ಕರೆದು—ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದೊಳು ಮಂಗಳವಾಡದ ಪಣ್ಯಾಂಗನೆಯರೊಳೊರ್ಬರುಳಿಯದಂತೆ ಎಲ್ಲರ್ಗಂ ಬೇಱೆಬೇಱೊತ್ತೆಗಳನಿತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿಪ್ಪುದು—ಎಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಿ, ತಾನೊಂದು ವಿಟವೇಷಮಂ ತಳೆದನದೆಂತೆಂದಡೆ—

ಪರಿಮಳಾಮೋದಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಮೇಖಳವಾದ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳು ಕುಸುಮಕುಲದಿಂ ನಿಲದರಮನೆಯ (?), ಸುರಸದಿಯ ಸುಕುಮಾರನೆನಿಪ ಬಾಲಶಶಿಯಂ ಕೇಳಿಸುವ ಗಾಯಕರಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಝೇಂಕಾರಂ ಗೊಂಬ ತುಂಬಿಯ ಪಂತಿಯ ಮುಸುಂಕಿಟ್ಟು ಪವಡಿಸುವ ಬಿಸುಗಣ್ಣ, ತೊಡೆಯುಂ ತಪ್ಪಡಿಸುವ (?) ಪೆಣ್ದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಲಲಾಟರಂಗದೊಳುಂಗು ರಿಸಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸಂಗಡದಿಂ ಕುಣಿವ ನೀಳಾಳಕಂಗಳ, ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಡಿ ಯಂ ನೋಡಲು ಬಯಸಿ ನಡುವೆ ಪರಿಮಳದ ನಾವೆಯಂತಡ್ಡವಿರ್ದ ನಾಸಿಕಮಂ ದಾಂಟಲಾಱದುಭಯಪಕ್ಷದಿಂ ಸುತ್ತಿಬಪ್ಪಾಸೆಯೊಳು ಬಟ್ಟೆ ಗೊಡುವುದೆಂದು ಕರ್ಣಾವತಂಸದ ತಳಂಗಳ ಲಹಣಿಶ್ರೀಗೆ ಮೌಕ್ತಿ ಕಾವತಂಸಕಿರಣಚ್ಛಲದಿಂ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಗಂಡಮಂಡಲದೊಳು ಮಾರ್ಪೊಳೆವ ಕರ್ಣಪಾಲಿಕೆಗಳ, ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ನಸುಸುಧಾಕಿರಣಮಂ ಪೋಲುವ ಗೀತಚ್ಛವಿಯಂ ಸೂಸುವಂತೆಸೆವ ತುಪ್ಪುಳುವಿಾಸೆಗಳ, ಮತ್ತಂ ಬಿಂಬಫಲಮಕಾಲಪಕ್ವಮೆಂದು ಮಾಣಿಕದ+ಬಣ್ಣ[1]ದ್ವ[1]ನ ಮಧು [2]ರ[2]ಮಂ (?) ಕರಿನಾಶ್ರಯಮೆಂದು ಮೂಡುವ ದ್ವೀಪಾಂತರದೊಳೆಸೆವ

+ಬಣ್ಣಿಕದ (ಖ.); [1] ಧ್ವ (ಖ.); [2] ಕರ (ಖ.)

ಪ್ರವಾಳಮಂ ಜಡಾಶ್ರಯವೆಂದೆಲ್ಲಮನಧಃಕರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರಸೋಯ್ಯಾರಿಸಿದಂತಿರ್ದ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯನೊಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭದಿಂ ರಾಗಿಸುವಂತೆಳಬೆಳದಿಂಗಳೊಳು ಚಂದ್ರಮಂಡಲದೊಳೋಲೈಸಿಕೊಳುತಿಪ್ಪ ಮಧುರಾಧರಪಲ್ಲವ[1][ದ], ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಸತ್ಯಾಮೃತಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೃಪಾರತ್ನಭರಿತಮಾದ ಪುಣ್ಯದ ಕರಂಡಗೆಯಂತಿರ್ದ ಬಾಯ್ದೆರೆಯಿಂ ಮೆಱೆವ ಮುಖಮಂಡಲದ, ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಸುಕುಮಾರಸೌಂದರ್ಯ ವಿರಚಿತ ಸುಕುಮಾರತೆಗಳಿದ್ದೆಸೆಯನೊತ್ತುಗೊಂಡು [2]ವೃತ್ತ[2]ಮಾಗಿ ಗಳಗಳನಿಳಿದು ನಸನಸಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಂತೆಸೆವ ನಳಿತೋಳ್ಗಳ, ಮತ್ತಂ ಕಲ್ಪಕುಜದ ಶಾಖಾಕಾರದಂತೆ ಮೆಱೆವ ಧವಳದುಕೂಲದ, ಮತ್ತಂ ಎರಡಱಿಯದೆಱಗುವ ಲೋಕಪಾಲಕರ ಮಕುಟದ ಮಾಣಿಕದ ಬೆಳಗನುಂಡು ಬೆಳೆದಂತ ಲಕ್ತಕದ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ನಿಜರಾಗದಿಂ ರಂಜಿಸೆವಡೆದ ನುಣ್ಬೆಳಗನುಗುಳ್ವ ಪದತಳದ, ಸೌಂದರಿಯದಿಂ ದೇಸೆವಡೆದ ಹದಿನಾಱಱ ಹರೆಯದ ಹರಂ ಕರುಣಿಸಿ ನಡೆತಂದು;

ಬಸವರಾಜನ ಮಹಮನೆಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಂ ಬಂದು ನಿಂದಿರ್ದ ಶಿವನಂ, ಷೋಡಶಹರೆಯದ ಕಮನೀಯನಂ, ಜಂಗಮವೆಂಬುದನಱಿದು ಬಸವಂ ಪುಳಕದೊಡನೆ ಭೋಂಕನೆದ್ದು ಕದವಂ ತೆಗೆದು ಪದತಳದೊಳು ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸುಖಿಜಂಗಮ[3]ವೆ[3]ಂಬುದಂ ಮನದೊಳಱಿದು, ಕಣ್ಣೆವೆಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಪಾದಮಂ ತೊಳೆದು ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆಯಂ ತಂದು ಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿಸಿ ಅಮೃತಪ್ರಸಾದಮನಾರೋಗಣೆಗಿತ್ತು ಚಂದನದ್ರವ್ಯಾದ್ಯನುಲೇಪನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸುವರ್ಣಾಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಪಚ್ಚಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯಮನಿತ್ತು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಬೆಸಕಯ್ದು ನಿಯತನಾಗಿ, ಕಣ್ತೀವಿ ನೋಡಿ ನಾಲಗೆತೀವಿ ಹಾಡಿ ಕಮಳಕುಟ್ಮಳದೊಳು ಬಾಳಹಂಸನನಿರಿಸುವಂತೆ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯ ಮೃದುತರವಪ್ಪ ತಳ್ಪದ ಮೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಲೊಡಂ ಬಸವರಾಜಂ [4]ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ನೀಚಾಸನದಿಂ[4] ಪಾದಮಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತುತ್ತಮಿರೆ;

[1] ದಿಂ (ಕ.ಖ.); [2] ತ್ತಮಾಕಾರ (ಖ.); [3] ನೆ (ಖ.); [4] ನಿವಾಸದೊಳು (ಖ.)

ಬಸವ ಬಸವಾ, ನಾವು ಹೆಂಗೂಸಿಲ್ಲದೆ ಇರ್ದುದಿಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು— ದೇವದೇವ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನಱಿಯದಂಜಿರ್ದೆಂ. ಇದೊಂದರಿದಲ್ಲ—ಎಂದು ಪರಿಚಾರಕರಂ ಪುರದೊಳಂಬಿಂಕೆ ಕಳುಪಲವರಿವರೆನ್ನದೆ ಪಣ್ಯಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲಂ ಕೂಡಿ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿರೆ, ದೇವಾ ಎಲ್ಲಿಯುಂ ತೆಱಹಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ, ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು—ಅಱಿದೆನಱಿದೆಂ. ತನ್ನ ಮಾಯವೆನ್ನಂ ಕೊಳುವ್ರದೆ? ಅದಕ್ಕೇನಱಿಯಲಕ್ಕುಮೆಸುತ್ತೆ ; ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿಗಳಂ ಕೀಳ್ಮಾಡುವ ತನ್ನರಸಿ ಮಾಯಿದೇವಿಯರಂ ತಂದು ಕೂಡುವೆಂ. ಬಳಿಕ್ಕ ನೋಡಿಕೊಂಬೆನೆಂದು ನೋಡಿ ; ಮಾಯಿದೇವಿಯರ ನೊಲ್ಲೆವೆಂದರಾದಡೆ ಮೇಲೆ ಮಾಳ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ಕಾಣವೇಳ್ಪುದು. ಒಲ್ಲೆನೆಂದ ವಸ್ತುವಂ ಸಂಗಂಗೆ ಕುಡಲಾಗದೆಂತು ಮಾಳ್ಪೆನೆಸುತೆ; ಮುನ್ನ ತನ್ನರ್ತಿಗೆ ಹೇರೂರ ಹೆಣ್ಣಂ ಗಂಡುರೂಪಂ ಮಾಡಿದೋಪಾದಿಯಿಂದೆನ್ನಂ ಹೆಣ್ಣಂ ಮಾಡದೆಂತು ಪೋದಪಂ? ಲಿಂಗ ಪತಿ ಶರಣ ಸತಿಯೆಂಬೀ ಮಾತಂ ದಿಟಮಾಡಿ ತೋರ್ಪೆಂ ಮಾಯಿದೇವಿಯರನೊಲ್ಲೆವೆಂದ ಬಳಿಕ್ಕ—ಎಂದು ಬಸವರಾಜಂ ಶರಣಜನಲೀಲಾಶೀಲಂ ಮನದೊಳುಜ್ಜುಗಂಗೆಯ್ವುತ್ತಿರಲು ;

ಅತ್ತಲಾ ಮಾಯಿದೇವಿಯರು, ಊರೊಳಗೆ ಪಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನ್ನಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಸವರಾಜಂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಮಾಣನೆಂದು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಸವನ ಬರವಂ ಪಾರ್ದಿಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳು ; ಬಸವಂ ಬರಲಿರ್ದೆಂದು, ನಡೆ ಬಸವ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥಮಂ ಮಾಡಿದಪೆನೆಂಬ ಸತಿಯಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಶಿವನ ಸುಖವನೊಡಗೊಂಡು ಬಪ್ಪಂತೆ ತಂದು, ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮನೆಯಂ ಪೊಗಿಸಿ ಮುಚ್ಚುಳನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಸವಂ ಪೊಱವಾಗಿಲೊಳಿರೆ ; ಮಾಯಿದೇವಿಯರು ದೇವನ ತೊಡೆಯಂ ಹೊಯ್ದೆಬ್ಬಿಸಿ ದೇವನ ಪುಸಿಮುಸುಕನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸೆ, ಮಾಯೆಯ ಜವನಿಕೆಯಂ ತೆಗೆದಂತೆ ದೇವನ ಜೋಹವಳಿದು ದಶಭುಜಂ ಪಂಚವದನ ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾಗಿರೆ ಮಾಯಿದೇವಿಯರು ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ನಡನಡಂನಡುಗಿ,

೧೪೦ ಬಸವ ಬಸವಾ ಜಂಗಮದೇವರು ಸಂಗಮದೇವರಾದರೆನೆ ; ತಾಯೆ ತಾಯೆ ಮುನ್ನವಾರೆಂದು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನವೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ ಬಸವನ ಚಿತ್ತಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಱದೆ ಸೋಲ್ತು ಬೇಗದಿಂದಂತರ್ಧಾನಕ್ಕೆ ಸಂದುದಂ ಮಾಯಿದೇವಿಯರು ಕಂಡು ಕದವಂ ತೆಗೆದು ಬಸವರಾಜಂಗೆ ಪೇಳೆ ; ಕೇಳ್ದು ಅನುತಾಪದೊಳೊಂದಿ ದೇವನಂ ಮೂದಲಿಸಿ —ಎಲೆಲೆ, ಕಾಡಿ ಕಾಡಲಮ್ಮದ ತಂದೆ, ನೀಂ ಕೇಳು. ಬೇಡಿ ಬೇಡಲಮ್ಮದ ಹಂದೆ, ನೀಂ ಕೇಳು. ಕೂಡಿ ಕೂಡಲಮ್ಮದ ಜಾತಿಯೆ, ನೀಂ ಕೇಳು—ಎಂದು ಗೀತಮಂ ಪಾಡಿ ನಿರೋಧದೊಳಿರಲು ; ಇತ್ತಲು ಪೂರ್ವದಿಶಾಮುಖದೊಳರುಣೋದಯವಾಗುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ || †

† ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕ. ಪ್ರತಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ.

ಹದಿಮೂಱನೆಯ ಸ್ಥಲ

ತವೆ ಬೆಳಗುತ್ತೆ [1][ಶ]ರ್ವಕರುಣೋದಯದಂತರುಣೋದಯಂ ಕರಂ
ಕವಿದೊಡೆ ನಿತ್ಯನೇಮರಚಿತಂ ಶರಣವ್ರಜಪಾದಪಂಕಜ-।
ಕ್ಕವನಾತನಾಗಿಯಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಗುಣಾನ್ವಿತೆ ಮಾಯಿದೇವಿಯಂ
ಶಿವನ ಲತಾಂಗಿಯೆಂದು ಪದೆದರ್ಚಿಸುತಿರ್ದನನೂನನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೧*

ಇಂತರ್ಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ ನಡೆತಂದನಲ್ಲಮಂ
ಕಂತುಹರಸವತಾರನಱಿತಾತನಲ್ಲಮಂ।
ಬಂದು ಬಸವಂಗೆ ಶಿವಲಿಂಗದ[2][ನು]ವಂ ತೋಱಿ
ನಿಂದಿರದೆ ಹೋದನಾ ಕದಳಿಗೆ ಮನಂ ಮಿಾಱಿ।
ಪೋಗೆ ಬಸವಂ ಸದಾ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗುತಿರೆ
ರಾಗದಿಂದಲ್ಲಮಯ್ಯಂಗೆ ಬೆಱಗಾಗುತಿರೆ।
ಅಸು[3][ವ]ನಲ್ಲಮದೇವನಱುಪಿದಂ ತಾನಂದು
ಮನವಾರೆ ಗೀತಮಂ ಪಾಡುತ್ತಮಿರಲಂದು।
ಅರಸಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ನಿಳಯದೊಳು ಸುಳಿವುತಿರೆ
ವರ ಮುತ್ತಿನೋಲೆಗಳು ತೀವಿ ಹೊಗ[4][ರು]ತ್ತಮಿರೆ।
ಲೆಂಕರಸನೆಂಬ ಭಕ್ತಂ ಕಂಡು ಸರಸರನೆ
ಭೋಂಕನೋಲೆಯ ಕಂಡು ತೆಗೆವುತಿರೆ ಸರಸರನೆ।
ತೆಗೆದ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗೆ ಹಾಲೆ ಸೊಪ್ಪಾಗುತಿರೆ
ಬಿಗವೇಚಿ (?) ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿದರಿದೆನುತ್ತಮಿರೆ।
ಬಸವನಱಿದೆಲೆಲೆ ಸಂಗನ ಕರಂ ನೊಂದುದೇ
ಬೆಸಸುವಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನವೇ ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ವುದೇ।
ಎನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರನ್ಯಾಯವನ್ಯಾಯವೆನೆ
ಘನಮಹಿಮನಲ್ಲಿ ನುಡಿದಂ ಬಸವನಪ್ಪುದೆನೆ।

---

[1] ಸ (ಖ.); [2] ನ (ಖ.); [3] ಮ (ಖ.); [4] ಳು (ಖ.)

ಕೊಡದಿಪ್ಪುದನ್ಯಾಯ ಕೊಳ್ವುದಿ[ಂ]ತ[1][ನ್ನೆಯ][1]ವೆ
ಒಡೆಯರೊಡವೆಯುಸೆಳಸೆ ಕೊಡದಿಪ್ಪುದುಂ ನಯವೆ|
ಕನ್ನವಿಕ್ಕುವಡೆ ಕತ್ತಿಯು ಪಿಡಿದು ನಡೆದಪೆಂ
ಮುನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿವಿಡಿವಲ್ಲಿ ಒಳಪೊಕ್ಕಪೆಂ|
ಎನ್ನರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಹರಣವಿದು
ಎನ್ನ ಸತಿಯೆಂಬುದಿದು ತಾ[2][ನೆ]ಲ್ಲ ವಾಯುವಿದು|
ಎಂದು ಬಸವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುಡಿವುತಿರಲಂದು
ಬಂ[3][ದು] ಸಂಗಂ ಜಂಗಮಾಕಾರದೊಳ್ ನಿಂದು|
ನಡೆ ಬಸವ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿರಲು ಸಾಲ್ವುದು ಬಾ ಮಗನೆ ನಿನಗೆ|
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ನಸುನಗುತೆ ನುಡಿದನಾ ಸಂಗಂಗೆ
ಮನಸಿಜಹರಂಗೆ ಗಿರಿಶಂಗೆ ಗಿರಿಜೇಶಂಗೆ|
ಸಂಗಯ್ಯ ಬಾಯೆಂದು ಕರೆವೆ ನೀ[4][ನೆ]ನ್ನುವಂ
ಪಿಂಗಲೀಯದು ಶರಣಗೋಷ್ಠಿ ಕೇಳೆನ್ನುವಂ|
ಶರಣರೊಕ್ಕುದಱ ಸವಿ ಕೈಲಾಸದೊಳಗುಂಟೆ
ಶರಣಸಂಗದ ಸುಖಂ ಕೈಲಾಸದೊಳಗುಂಟೆ|
ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಖಂ ದೇವ ಅಲ್ಲಿಯುಳ್ಳಡೆ ಲೇಸು
ಅಲ್ಲೆನ್ನೆ ಈಗಳೇ ಕೊಂಡು ಹೋಹುದು ಲೇಸು|
ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ಬಸವಂ ಬಾರದುದನಱಿದು
.... |
....
ಸಂದ[ಸ]ಮಳದಿ ಸಂಗಮೇಶಂ ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ|
ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಸವನಾನಂದದಿಂ ಪಾಡುತಂ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಶರಣರೊಳ್ ಕೂಡಿಯಾಡುತಂ|

---

[1] ನ್ಯ (ಖ.); [2] ವೆ (ಖ.); [3] ದ (ಖ.); [4] ವೆ (ಖ.)

ಜಬ್ಬೆಬಾಚ[1][ಯ್ಯಂಗ][1]ಳೊಲಿದು ಬರೆ ಕಾಣುತಂ
ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಪರ್ಜೆ ಪುಟವೇಳುತಂ।
ಅವರ ಪ್ರಸಾದನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚುತಂ
ಅವರನಾಡಿಸುತೆ [ಮಿಗೆ] ಆದರಿಸಿ ಕೇಳುತಂ
ಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಸೆವ ಭಕ್ತಿಯನೊರೆದು ನೋಡುತಂ
ತಕ್ಕುದಂ ಮಾಡದಿರ್ದಡೆ ಕೋಡಿ ಬಾಡುತಂ।
ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯಗಳ ಮನವ ನೋಡುತಂ
ತಾಳಲಱಿಯದ ಮಹಿಮೆಗೊಲಿದು ತಲೆದೂಗುತಂ।
ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯನುರವಣೆಯನಾ[2][ನು]ತಂ
ಜಡಿದು ನುಡಿದಡೆ [3][ಹೆ]ಮ್ಮೆವೆಚ್ಚಿ ಮುಯ್ಯಾನುತಂ।
ಕೊಲುವರೋ ದೇವ ಬಡಿವರೊಡೆಯರಾ[4]ದ[4]ವರು
ಬಾ[5][ಲಸ][5]ಂತಿರ್ದವರು ತಂದೆತಾಯಾದವರು।
ಶಿವಭಕ್ತಿ........ಯ್ಯೆದರೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸುವರು
ಶಿವಭಕ್ತರೆಂದೊಡೆಯರೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡುವರು।
ಎಂದು ಗೀತಂಗಳಂ ಹೊರೆಯೇಱಿ ಹಾಡುತಂ
ಸಂದಣಿಪ ಶರಣಕಾರುಣ್ಯಮಂ ತಾಳುತಂ।
[illegible]*[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1 ಂಗಯ್ಯ (ಖ.); 2 ಗು (ಖ.); 3 ಯೆ (ಖ.); 4 ಗಿರ್ದ (ಖ.); 5 ನಲ (ಖ.)
* ಇಲ್ಲಿಗೆ ಖ. ಪ್ರತಿ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
౨౦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
౫౦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(?) [illegible]
* [illegible]
౬౦ * [illegible]
౬౧ * [illegible]

ಕೆಲವು ಕಠಿನ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಅ

ಅಕ್ಕಱು	೧-೮೮	ಪ್ರೀತಿ
ಅಗ್ಗಳ	೨-೨೪	ಅಧಿಕ
ಅಗ್ಗಿಸು	೯-೪	ಅದುಮು
ಅಗ್ಘಣಿ	೭-೫೦, ೯-೪೦	ನೀರು, ತೀರ್ಥ
ಅಗ್ಘವಣಿ	೨-೬೮, ೩-೯	
ಅಂಕಕಾಱ	೬-೨೨	ಯೋಧ
ಅಡ್ಡಣಿಗೆ	೩-೬೩	ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಣೆ
ಅಣಕ	೬-೨೬	ಅಡಕ, ದಟ್ಟ
ಅಣಿಯರ	೧-೮೨	ಅತಿಶಯ
ಅಣ್ಣೆವಾಲ್	೭-೧೧೩	ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲು
ಅದ್ದು	೩-೧೧೮	ಮುಳುಗಿ (ಧಾ. ಆಳ್)
,,	೮-೧೧೬	ಮುಳುಗಿಸು (ಧಾ. ಅದ್ದು)
ಅಪ್ಪು	೧-೧೩೬	ನೀರು
,,	೧-೧೪೬	ಆಲಿಂಗಿಸು
ಅಮರ್ದು	೧-೧೪೯	ಅಮೃತ
ಅರವರಿಸು	೧-೫೮	ವಿಚಾರಮಾಡು (?)
ಅರಳು	೩-೨೭	ಹೂ
ಅರಳೆಲೆ	೧-೧೪೭	ಒಂದು ಒಡವೆ
ಅರ್ತಿ	೧-೧೪೪	ಪ್ರೀತಿ, ಅಪೇಕ್ಷೆ
ಅಲಂಪು	೮-೬	ಸೊಗಸು, ವಿಭವ
ಅವತಂಸ	೨-೨೪	ಆಭರಣ
ಅವಸಥ	೧೦-೧*	ಮನೆ
ಅಳಕ	೨-೨೨	ಮುಂಗುರುಳು
ಅಳವಡಿಸು	೩-೧೧, ೮-೧೮	ಜೋಡಿಸು
ಅಳವಿ	೯-೫೯	ಅಳತೆ
ಅಳಸು	೭-೯	ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ
ಅಳಿ	೩-೧೯	ದುಂಬಿ

[illegible] Vide [illegible] - Aug. 1930 [PP13]-[illegible]

ಆ

ಆಭಾರ್ಯ	೬-೧*	ಆಭರಣ
ಆಯ	೫-೭೫	ಆದಾಯ
ಆಯತಿ	೫-೭೬	ವಿಸ್ತಾರ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ
ಆರಯ್	೯-೧೬೮	ವಿಚಾರಿಸು
ಆರು	೯-೨೩	ಗರ್ಜಿಸು
ಆರ್ಪೆಸಲ್	೩-೭೫, ೭-೧೨೧	ಇಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರ (?)
ಆರ್ಪೆಸು	೭-೧೨೬	ಅಪೇಕ್ಷಿಸು
ಆರೋಗಣೆ	೪-೪೨, ೧೦-೧೨	ಭೋಜನ, ನೈವೇದ್ಯ
ಆಲಿಡು	೪-೩೯	ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳು
ಆವುಜ	೭-೧೦೬	ಒಂದು ವಾದ್ಯ
ಆಳ್	೪-೩೧	ಮುಳುಗು
ಆಳಿ	೫-೫೪	ಸಮೂಹ

ಇ

ಇಟ್ಟಣಿಸು	೫-೫೨, ೬-೨೬	ಗುಂಪುಸೇರು, ಒಟ್ಟಾಗಿರು
ಇಡಿ	೧-೯೬, ೬-೬೨	ತುಂಬು, ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗು
ಇಂಡೆ	೧೨-೬೫	ಒಟ್ಟಿಲು, ರಾಶಿ
ಇತ್ತರ	೬-೧೮	ಎರಡು ಸಾಲು
ಇಸು	೧೦-೭೦	ಒತ್ತು ? ಹಿಂಡು ?

ಉ

ಉಕ್ಕಂದ	೯-೧೧೮	ಉಬ್ಬು, ಆಧಿಕ್ಯ
ಉಗ್ಘಡಿಸು	೬-೭, ೧೦-೭	ಕೂಗಿ ಹೇಳು (ನೆಲನನುಗ್ಘಡಿಸು= ಪಾದಾವಧಾನವನ್ನು ಹೇಳು)
ಉಡೆವಣಿ	೧-೧೫೫	ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ಆಭರಣ
ಉಂಡಿಗೆ	೧೨-೬೨	ಮುದ್ರೆ
ಉಣ್ಮು	೩-೧೧೮	ಉಂಟಾಗು, ಹುಟ್ಟು
ಉದ್ವರ್ತನ	೮-೫	ಲೇಪನ
ಉದ್ವೇಗ	೫-೧೫೨	ವ್ಯಥೆ
ಉಪ್ಪರಿಸು	೬-೮೩	ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆರೆ
ಉಪ್ಪಾರತಿ	೭-೧೩೨	ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿವಾಳಿಸುವ ಆರತಿ

ಉಬ್ಬರ	೧-೬೯	ಆಧಿಕ್ಯ
ಉರವಣಿಸು	೧-೧೬	ಸಡಗರಿಸು (?)
ಉಳ್ಳಿ	೧೧-೧೦೯	ನೀರುಳ್ಳಿ

ಎ

ಎಡ್ಡ	೬-೫೮	ರಮ್ಯ
ಎರಗಿವಿ	೧೦-೪೩	(ಎರವು+ಕಿವಿ) ಚಾಡಿಕೇಳುವ ಕಿವಿ
ಎರಡು	೧-೪೯, ೮-೩೮	ಭೇದ, ಮೋಸ
ಎರೆ	೫-೬೪	ಬೇಡು
ಎಸವು	೬-೧*	ಶೋಭೆ (ಧಾ. ಎಸೆ)
ಎಳಸು	೩-೪೩	ಅಪೇಕ್ಷಿಸು

ಒ

ಒಕ್ಕುದು	೧೦	ಬಿಟ್ಟದ್ದು, ಪ್ರಸಾದ
ಒಗೆ	೭-೧೦೩	ಹುಟ್ಟು, ಉಂಟಾಗು
ಒಗ್ಗು	೬-೬೯	ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು, ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು
ಒಚ್ಚತಂಗೊಳ್	೧-೯೦, ೩-೧೨೮	ಆದರದೊಡನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು (?)
ಒಟ್ಟಿಲು	೫-೧೨೪	ಸಮೂಹ, ರಾಶಿ
ಒತ್ತರ	೬-೧೮, ೨೬	ದಟ್ಟ
ಒಪ್ಪ	೧-೪, ೪-೪, ೫-೬೬	ಠೀವಿ, ಸೌಂದರ್ಯ
ಒಱೆಯಾಗು	೫-೧೪೯	ಸ್ರವಿಸು, ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು
ಒಸರ್	೩-೬೬	ಸುರಿ

ಓ

ಓಗರ	೭-೧೫	ಅನ್ನ
ಓಜೆ	೨-೬೮	ಕ್ರಮ
ಓಯಾರಿಸು	೧೨-೯೦	ಸಾಲಾಗಿರಿಸು
ಓವರಿ	೮-೫೧	ಮುಚ್ಚುಮರೆ (ಸಂ. ಉಪಗೃಹ)
ಓವು	೪-೮೪	ಕಾಪಾಡು

ಕ

ಕಟಕಿ	೬-೭೫	ವ್ಯಂಗ್ಯ
ಕಡುಪು	೯-೯೬	ಶೀಘ್ರತೆ

ಕಣೆಕಾಲ್	೧-೧೦೫	ಮೊಣಕಾಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಕಾಲು
ಕಂಠಣಿಸು	೯-೧೦೪	ಕುಗ್ಗು, ಸಂಕುಚಿತವಾಗು
ಕಪ್ಪಡ	೮-೩೧	ಬಟ್ಟೆ (ಸಂ. ಕರ್ಪಟ)
ಕಂಪು	೧-೨೭, ೩-೨೩	ಸುಗಂಧ
ಕಂಬಿ	೩-೯, ೩-೧೧, ೩-೧೭	ಅಡ್ಡೆ
ಕಮ್ಮಿತು	೧೦-೩೮	ಪರಿಮಳವುಳ್ಳದ್ದು
ಕಯಿ	೯-೧೪೩	ಕಹಿ, ಜುಗುಪ್ಸೆ
ಕರಡೆ	೯-೧೩೦	ಒಂದು ವಾದ್ಯ
ಕರಂಡಗೆ	೩-೧೧	ಪಾತ್ರೆ, ಬಿಂದಿಗೆ
,,	೧೨-೯೪	ಭರಣಿ
ಕರಿಮುರಿವೋಗು	೮-೭೮	ಸೀದು ಮುರುಟಿಕೊಳ್ಳು
ಕಲ್ಲಿಯೋಗರ	೯-೯೫	ಬಲೆಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಬುತ್ತಿ
ಕವರ್	೧೧-೧೮೫	ಗೋರಿಕೊಳ್ಳು
ಕಾಪಿಡು	೭-೧೪೧	ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಡು
ಕಾಯಕ	೫-೧೫	ವೃತ್ತಿ, ಉದ್ಯೋಗ
ಕಾಯ್ಪು	೯-೪೮	ಕೋಪ
ಕಾರಣಿಕ	೧-೧೩೨, ೨-೧, ೫-೯೪	ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಅವತಾರಪುರುಷ
ಕಾಹೇಱು	೨-೫೭	ಶಾಖವಾಗು
ಕಾಳ್ಗಡೆ	೮-೧೦೨	ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಆಡು
ಕಿಂಕುರ್ವಾಣ	೬-೪೪	ಸೇವಕ
ಕಿಳ್ಪೊಡೆ	೧-೧೦೯	ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ
ಕೀಲಾರ	೯-೧೦೭	ಸಂ. ಕ್ಷೀರಾಗಾರ
ಕುಕಿಲಿಱು	೧-೩೭, ೯-೨೬	ಕೂಗು, ಶಬ್ದಮಾಡು
ಕುಡಿತೆ	೮-೨೨	ಬೊಗಸೆ
ಕುತ್ತಱು	೭-೯	ಮೆದೆ, ಬಣಬೆ
ಕುಪ್ಪಸ	೫-೫೯	ಅಂಗಿ (ಸಂ. ಕೂರ್ಪಾಸ)
ಕುರುಳ್	೧-೧೪೭	ಕೂದಲು
ಕುಱುಹು	೬-೭೯	ಗುರುತು
ಕುಳಿರ್	೧೦-೧೨೨	ತಂಪು
ಕೂರ್ಪರ್	೪-೨	ಪ್ರೀತಿಸುವವರು
ಕೆತ್ತು	೯-೫, ೧೧-೪೯	ಅದಿರು, ಅಲುಗು
ಕೆರ್ಪು	೬-೧೦೩	ಮೆಟ್ಟು, ಕೆರ

ಕೆಲೆ	೩-೧೧೩, ೯-೨೫	ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗು
ಕೇಳಿಕೆ	೬-೯೬, ೧೧-೬	ಭಜನೆ (?)
ಕೈಘಟ್ಟಿ	೩-೭೯, ೭-೧೪೮	ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯದ ಅನುಲೇಪನ
ಕೈಪೆ	೧೦-೭೮	ಕಹಿ
ಕೈವಾರಿಸು	೬-೬೫	ಹೊಗಳು (ಇಲ್ಲಿ, ಝೇಂಕರಿಸು (?))
ಕೊಣಕಿಡು	೯-೨೬	ನೆಗೆ, ಎಗರು
ಕೊನರ್	೧೧-೧೯೨	ಚಿಗುರು (ಮೈ ಕೊನರೆ=ರೋಮಾಂಚವಾಗಲು)
ಕೋಡು	೭-೭೫	ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗು
,,	೯-೨*	ದಾನ
ಕೋರೈಸು	೪-೬೦	ಕುಕ್ಕು
ಕೌಸಾಳ	೭-೧೦೪	ಕಂಚಿನ ತಾಳ (ಸಂ. ಕಾಂಸ್ಯ+ತಾಳ)

ಗ

ಗಾಡಿ	೮-೨*	ಸೊಗಸು, ಸೌಂದರ್ಯ
ಗುಡಿ	೯-೧೫೧	ಮಂಟಪ
ಗುಡಿಗಟ್ಟು	೧೦-೭೪	ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು
ಗುಣ್ಪು	೧-೧೦೭	ಆಳ
ಗುರ್ಬು	೯-೧೭೮	ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಭಯ
ಗುಳ	೯-೧೦೯	ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಹೊದಿಕೆ
ಗೋಜಾಗತ	೧೦-೪೧	ಸಿಕ್ಕು, ತೊಡರು (?)
ಗೋವಳ	೯-೧೦೯	ಸಂ. ಗೋಪಾಲ
ಗೋವಳಿಗೋಲು	೯-೯೭	ದನಕಾಯುವವನ ಕೋಲು

ಚ

ಚಡಾಯ	೬-೩೪	ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಬಡತಿ (?)
ಚರಿತ	೩-೧೬	ಶೀಲ
ಚಲಿ	೯-೨೧೦	ಛಲವುಳ್ಳವನು
ಚೆನ್ನಗುಳ್ಳ	೯-೧೦೦	(?)
ಚೋಹ	೧೨-೧೩೮	ವೇಷ

ಛ

ಛತ್ತೀಸ	೮-೧೨೫	ಮೂವತ್ತಾರು

ಜ

ಜನ್ನಿಗೆ	೧೨-೨೮	ಜನಿವಾರ (ಸಂ. ಯಾಜ್ಞಿಕ)
ಜಂಪು	೧೧-೧೨೧	ಗೊಂಚಲು, ಸಮೂಹ
ಜವನಿಕೆ	೩-೬೭, ೩-೭೬	ತೆರೆ
ಜವಿ	೯-೯೮	ಕುದುರೆಯ ಕೂದಲು
ಜಾಳಿಗೆ	೮-೨೧	ಹಣದ ಚೀಲ, ಥೈಲಿ
ಜಿಗಿಲ್	೯-೨೦೨	ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು
ಜಿನುಗು	೮-೧೦೩	ಕೂಗು (?)
ಜೊಂಪು	೧-೧೪೦	ಮೈ ಮರೆಯುವುದು

ಝ

ಝುಂಕಿಸು	೫-೬೬	ಗದರಿಸು

ಡ

ಡಂಬರು	೯-೫೯	ಮೋಸಗಾರರು

ತ

ತಕ್ಕೈಸು	೧-೫೪	ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು
ತಕ್ಕೈರ್ಸು	೩-೭	ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು
ತಣಿ	೩-೧೧೪	ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು
ತವರ್	೨-೫೪, ೪-೧೫	ತಂದೆತಾಯಿಗಳು
ತಳುವು	೧-೧೦೩, ೩-೪೩	ತಡಮಾಡು
ತಳ್ಕಿಕ್ಕು	೧-೧೦೩	ಒಲಪುಹೊಂದು, ವಿಲಾಸಗೊಳ್ಳು
ತಾರಹಾರ	೮-೮೩	ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ
ತಿಣ್ಣ	೬-೮೫	ಭಾರ, ದಟ್ಟ
ತಿಱಿ	೧-೨೭	ಹೂಬಿಡಿಸು
ತಿಂಥಿಣಿ	೬-೨೬	ಸಮೂಹ
ತೀಡು	೩-೧೫	ಸೋಕು, ತಗುಲು
ತೀವು	೧-೧೨೪, ೩-೩೩	ತುಂಬು
ತುಱುಗಲ್	೪-೧೮	ಸಮೂಹ
ತುಱುಗು	೭-೪೦	ತುಂಬು, ಅಡಕು

ತೂಪಿಡು	೧೦-೧೧೦	ಉಃಪೆಂದು ಊದು
ತೂಪಿಱು	೭-೧೪೧	
ತೆರೆಯರ್	೪-೧೦೨	ತೆರೆ ಹಿಡಿಯತಕ್ಕವರು
ತೇರ್ರೈಸು	೪-೬೧	ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು, ಹಿಂದಿರುಗಿಸು
ತೊಡವು	೧-೧೫೫	ಆಭರಣ
ತೊಡಿಗೆ	೯-೧೦೨	
ತೊರೆ	೩-೮೩, ೯-೧೧೬	ದ್ರವತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ರಿವಳಿ	೧-೧೦೭	ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಮಡಿಕೆಗಳು

ದ

ದಟ್ಟೈಸು	೪-೭೪	ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರು
ದಂಡಿಗೆ	೧೦-೧೫, ೬-೪೨	ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ
ದಂಬು	೧-೭೧	ಸಂ. ದಂಭ, ಮೋಸ
ದರಿವು	೧೦-೭೧	ಗುಹೆ, ಕಮರಿಗೆ
ದಳವುಳಕಾಱ	೮-೪	ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೂರೆಮಾಡುವವನು
ದಳವೇಱು	೩-೧೦೩, ೭-೯೦	ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು
ದಾರವಟ್ಟ	೧೦-೧*	ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು
ದಿಟ್ಟಿವಾರಿ	೬-೨೦	ತನಗೂ ದೇವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಬಂದವರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ದೃಷ್ಟಿವಾರಿ	೪-೬೯	
ದೇವಾಂಗ	೮-೧೧	ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಟ್ಟೆ
ದೋಣೆ	೧-೧೦೫	ಬತ್ತಳಿಕೆ

ಧ

ಧಾಳಿ	೫-೧೪೭	ಆಕ್ರಮಣ, ಮುತ್ತಿಗೆ

ನ

ನಂದವರ್ತಿ	೭-೫೩	ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂ
ನಳಿತೋಳ್	೨-೩೦	ಕೋಮಲವಾದ ತೋಳು
ನಿಚ್ಚಟ	೭-೧೭೬	ನಿಶ್ಚಲ
ನಿತ್ತರಿಸು	೨-೧೬	ಕಡೆಹಾಯಿ
ನಿಬ್ಬಣಿಗರು	೪-೯೯	ಬಳಗ, ವರನ ಕಡೆಯವರು
ನಿಮಿರ್	೧-೧೧೫	ಉದ್ದವಾಗು

ನಿರೋಧ	೧-೫೪, ೪-೪೮	ತಡೆ, ಅಡ್ಡಿ
ನಿರ್ವೇಗ (ದ?)	೪-೪೪, ೫-೧೫೪	ಖೇದ
ನಿಲವು	೫-೭೫	ಉಳಿದದ್ದು, ಸಿಲುಕು
ನುಣ್ದನಿ	೫-೫೮	ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ
ನೇವುರ	೫-೫೮	ಅಂದುಗೆ, ಕಾಲ್ಗಡಗ
ನೊಸಲ್	೧-೧೫೩, ೨-೨೧	ಹಣೆ

ಪ

ಪಕ್ಕರಿಕೆ	೧೧-೧೦೯	ಕುದುರೆಯ ತಡಿ
ಪಟ್ಟಾವಳಿ	೫-೧೭೧	ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು
ಪಟ್ಟಿರು	೪-೪೪	ಮಲಗಿರು
ಪಡ್ಡಳಿ	೩-೨೮, ೭-೪೨	ಕಣಿಗಿಲೆ ಹೂ
ಪಡಿಯಱ	೬-೯	ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು
ಪದುಳ	೧೦-೫೩	ಕ್ಷೇಮ
ಪದೆ	೩-೭೮	ಅದಿರು, ಸ್ಪಂದನಹೊಂದು
ಪನ್ನಿಛ್ಛಾಸಿರ	೮-೧೪೪	ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ
ಪಯ	೭-೬೨	ಹಾಲು
ಪರಡಿ	೭-೧೨೮	ಸೇವಗೆ, ಗೌಲಿ
ಪರಿಣಾಮ	೬-೪೯	ಸುಖ, ಸಂತೋಷ (?)
ಪರಿಪಂಥಿ	೬-೬೩	ಶತ್ರು
ಪರಿಯಾಣ	೩-೬೪, ೭-೯೯	ಹರಿವಾಣ, ದೊಡ್ಡತಟ್ಟೆ
ಪರುಷ	೪-೫೩	ಸ್ಪರ್ಶಶಿಲೆ, ಸೋಕಿದ್ದನ್ನು ಚಿನ್ನಮಾಡುವ ಶಿಲೆ
ಪರೆ	೮-೭೦	ಚೆದರು
ಪಸಾಯ	೬-೩೪	ಬಹುಮಾನ
ಪಸಾಯ್ತ	೬-೮	ಪಡವಳ, ದುಸ್ತುಗಾರ
ಪಳವಿಸು	೪-೩೮	ಪ್ರಲಾಪಿಸು, ಅಳು
ಪಾರ್	೧೦-೪	ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ಪಾವುಡ	೫-೧೨೯	ಕಾಣಿಕೆ (ಸಂ. ಪ್ರಾಭೃತ)
ಪಾಸಟಿ	೮-೫೫	ಸಮಾನ
ಪಿಂಗು	೨-೪೯, ೩-೬	ಬಿಡು, ಉಳಿ
,,	೪-೩೧	ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿ
ಪಿಂಡಿಗೆ	೯-೫೭, ೧೨-೬೦	ಪೀಠ
ಪುಟವೇಳು	೭-೮೭	ನೆಗೆ

ಪುಟವೇೞು	೧೦-೫	ನೆಗೆ
ಪುಯ್ಯಲ್	೯-೯೪	ಕೂಗು
ಪುರುಡಿಸು	೩-೧೪೮	ಅಸೂಯೆ ಪಡು
ಪೇರುರ	೨-೩೧	ಅಗಲವಾದ ಎದೆ
ಪೊಡಮಡು	೩-೫	ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡು
ಪೊಣ್ಮು	೩-೭೮	ಉಂಟಾಗು, ಉಬ್ಬು
ಪೊರೆ	೩-೪೫	ಸೇರು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ	೪-೫೪	ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯ, ಪವಾಡ

ಬ

ಬಟ್ಟದುಱುಂಬು	೨-೧೮	ದುಂಡಾದ ತುರುಬು
ಬಟ್ಟೆ	೧೧-೫೯	ದಾರಿ
ಬಲಗೊಳ್	೨-೩೪	ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡು
ಬಲವರು	೧-೯೧	ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡು
ಬೞಿದೊತ್ತು	೨-೬೪	ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ತೊತ್ತು
ಬೞಿವೞಿ	೯-೧೪೬	ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ
ಬಾಕುೞಿ	೮-೨೫	ಅತ್ಯಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳವನು
ಬಾಯ್ದೆರೆ	೧-೧೫೪	ತುಟಿ
ಬಾರ ಸಂಕಲೆ	೬-೨೨	(?)
ಬಾವನ್ನ	೭-೫೧	ಶ್ರೀಗಂಧ
ಬಾಸಣಿಸು	೩-೩೪	ಮುಚ್ಚು, ಹೊದಿಸು
ಬಾಸೆ	೧-೧೦೮	ಹೊಕ್ಕುಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಯ ರೋಮರಾಜಿ
ಬಾಹತ್ತರ	೮-೧೨೫	ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು
ಬಿಂಕ	೧೨-೪೬	ಗರ್ವ
ಬೀಗು	೩-೧೦೭	ಉಬ್ಬು
ಬೀಯ	೫-೭೫	ವ್ಯಯ
ಬೀರಣೆ	೫-೫೯	(?)
ಬೀಸುಂಬೂರಿಗೆ	೭-೧೨೭	ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ
ಬೀಳ್ಕೊಳ್	೧-೯೨	ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡು
ಬೆಗಡುಗೊಳ್	೪-೨೬	ಗಾಬರಿಯಾಗು
ಬೆಬ್ಬಳಿಸು	೯-೪೭	ಗಾಬರಿಯಾಗು
ಬೆಲ್ಲವತ್ತ	೭-೩೩	ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ
ಬೆಸ	೧-೩೮	ಆಜ್ಞೆ

ಬೆಳ್ಮಾಡು	೮-೯೪	ಮರುಳುಮಾಡು
ಬೇಗ	೬-೩೮	ಕಾಲ
ಬೇಹು	೧೦-೧೮	ಗೂಢಚರ್ಯೆ
ಬೋನ	೭-೫	ಆಹಾರ
ಬೋಳೆಯ	೪-೭೧	ದೇವತೆ
ಬೋಳೈಸು	೭-೧೨೪	ಲಾಲಿಸು

ಭ

ಭವಿ	೯-೬೭	ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದವನು
ಭಾಳ	೨-೨೩	ಹಣೆ
ಭಾರೈಸು	೪-೬೦	ಭಾರವಾಗು (?)

ಮ

ಮಂಜುಳಿಕೆ	೮-೧೭	ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಮಟ್ಟವಿರಿಸು	೬-೩೦	ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇರಿಸು
ಮಂದಿವಾಳ	೮-೧೦೮	ಅತಿಯಾದ ಸಲಿಗೆ, ಕುಚೋದ್ಯ
ಮಂದೈಸು	೭-೫೪	ದಟ್ಟವಾಗು
ಮರವಡು	೪-೪೬	ನಿಶ್ಚೇತನನಾಗು
ಮಲೆ	೩-೧೧೪	ಗರ್ವಿಸು
ಮಲ್ಲಣಿಗೊಳ್	೮-೬೦	ವ್ಯಥೆಪಡು
ಮಲ್ಲಳಿಗಾಱ	೧೦-೧೧೫	ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು
ಮಸಗು	೩-೧೧೨	ಹೆಚ್ಚಾಗು
ಮಹಮನೆ	೬-೩೯, ೮-೧೪೫, ೧೧-೧೭೫	ಅರಮನೆ, ಸೌಧ
ಮಾಗಾಯ್	೧-೧೫೦	ಮಾವಿನಕಾಯಿಯ ಮಾಟದ ಒಂದು ಒಡವೆ
ಮಾಣ್	೪-೩೦	ಬಿಡು, ನಿಲ್ಲಿಸು
ಮಾಸಾಳ್	೬-೨೨	ನಾಯಕ, ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಮಿಸುನಿ	೫-೧೨೪	ಚಿನ್ನ
ಮುಕುರ	೩-೮೨	ಕನ್ನಡಿ
ಮುಖವಾಸ	೩-೧೬	ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ
ಮುಗುಳ್	೨-೨೭, ೨-೬೩	ಮೊಗ್ಗು
ಮುಂಗುಡಿ	೬-೯	ಮುಂಭಾಗ
ಮುಂಡಾಡು	೩-೭, ೩-೫೨	ಮುದ್ದಿಡು

ಮುರಜ	೭-೧೦೫	ಒಂದು ವಾದ್ಯ
ಮೈಗರೆ	೧-೧೦೭, ೭-೩೦	ಅದೃಶ್ಯವಾಗು
ಮೈಯಿಕ್ಕು	೧-೩೫, ೩-೯	ನಮಸ್ಕರಿಸು

ಯ

ಯಕ್ಷಕರ್ದಮ	೮-೮೭	ಕರ್ಪೂರ, ಅಗುರು, ಕಸ್ತೂರಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅನುಲೇಪನ

ರ

ರಂಭ	೧-೧೦೬	ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ
ರಾಘೆ	೮-೮೮	ತೊಡೆ
ರೋಮಜ	೮-೧೩೭	(?)

ಲ

ಲಲ್ಲೆ	೩-೫೬	ಮುದ್ದು
ಲಹಣಿ	೧೨-೮೪	ಲಹರಿ, ಅಲೆ
ಲೆಂಕ	೬-೨೨, ೮-೭*	ಸೇವಕ
ಲೇಸು	೮-೧೩೫	ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ (ಸಂ. ಲೇಶ)
ಲೋಕಾಯತ	೫-೧೪೨	ನಾಸ್ತಿಕ

ವ

ವಾದು	೧-೮೦	ಮಾತು (ಸಂ. ವಾದ)
ವಾಯ	೧೩-೨೪	ನೆವ, ಹುಸಿ (ಸಂ. ವ್ಯಾಜ)
ವಿಸಂಚ	೮-೫೧	ಚಾಂಚಲ್ಯ (?)
ವೆಗ್ಗಳ	೮-೧೦	ಹೆಚ್ಚು

ಶ

ಶರಣರ್ಧಿ	೭-೧*	ಸಂ. ಶರಣ+ಋದ್ಧಿ (ಋದ್ಧಿ=ಏಳಿಗೆ)
ಶಾಬಕ	೧-೧೨೨	ಮರಿ

ಸ

ಸಂಚ	೪-೯೧	ರಹಸ್ಯ
ಸಣ್ಣೀರ	೭-೪೮	(?)
ಸತ್ತಿಗೆ	೧೦-೬	ಕೊಡೆ
ಸಂದಣಿ	೫-೫೪, ೫-೭೦	ಗುಂಪು
ಸಪುರ	೩-೩೪	ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಟ್ಟೆ
ಸಮಯ	೬-೮೦	ಧರ್ಮ, ಮತ
ಸಮೆ, ಸವೆ	೭-೫, ೭-೭	ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು, ತಯಾರುಮಾಡು
ಸಂಪ್ರತಿ	೫-೬೩	(?)
ಸಂಬಳ	೫-೪೩	ಬುತ್ತಿ
ಸರವಳಿಗೆ	೭-೧೩	ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ
ಸರಕುಮಾಡು	೮-೯೪	ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು
ಸರಿವು	೧೦-೭೧	ನೀರು ಹರಿದ ಜಾಡು
ಸರ್ಬ	೧೧-೨೨	ಶರ್ವ, ಈಶ್ವರ
ಸಲೆಮಾಱು	೮-೨೬	ವಿಕ್ರಯ (ಸಲೆ+ಮಾಱು) ?
ಸಂವರಣೆ	೫-೧೬೯	ಪರಿವಾರ
ಸಾಗಿಸು	೧-೧೪೪, ೧೦-೧೧೨	ಪೋಷಿಸು
ಸಾದು	೮-೬	ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ
ಸಾರಾಯ	೬-೧೧೪	ಸಾರ, ತಿರುಳು
ಸಿಂಧ	೧೧-೧೨೦	ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ವಜ
ಸಿವದಿಡು	೪-೩೯	ಶಿವಧೋ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳು
ಸೀ	೮-೧೨೦	ಅಪೇಕ್ಷಿಸು
ಸೀಗುರಿ	೧-೧೨, ೩-೮೧	ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಾಮರ
ಸುಲಿಪಲ್	೪-೭೨	ಶುಭ್ರವಾದ ಹಲ್ಲು
ಸೆಜ್ಜೆ	೧೨-೧೧೨	ಶಯ್ಯೆ, ಹಾಸಿಗೆ
,,	೪-೮೧, ೬-೭೧	ಲಿಂಗವನ್ನಿಡುವ ಕರಡಿಗೆ
ಸೆರೆ	೨-೫೮, ೫-೧೯	ರಕ್ತನಾಳ
ಸೈತಿಡು	೪-೫೯	ಸರಿಪಡಿಸು
ಸೋಗಿಲು	೧-೧೪೩	ಮಡಿಲು, ಉಡಿ
ಸ್ತಂಬೇರಮ	೯-೧೦	ಆನೆ
ಸ್ಥಿತ	೫-೮೧	ನಿಲವು, ಸಿಲುಕು
ಸ್ವಯವಾಗು	೧೨-೩೦	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗು (?)
ಸ್ವಾಮಿ	೧-೧೫	ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಷಣ್ಮುಖ

ಹ

ಹತ್ತೆ ಸಾರು	೨-೬೬	ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ಹದುಳ	३-೪೨	ಕ್ಷೇಮ
ಹಂದೆ	೧೨-೨೯	ಹೇಡಿ
ಹಯನು	೯-೮೨	ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸು
ಹರವರಿ	೭-೮	ಪ್ರಕಟ
ಹರಹು	೧-೧೮	ವಿಸ್ತಾರ
ಹಸನಿಗ	೧-೧೫೦, ೫-೫೯	ಸೊಗಸುಗಾರ (?)
ಹಾಲೆ	೧३-೧३	ಕಿವಿಯ ಕೆಳತುದಿ
ಹಾಹೆ	೮-३೧	ಬೊಂಬೆ
ಹಿಂಗು	೮-೪೯, ३-೧೦೫	ಪಿಂಗು
ಹೆಂದು	೯-೧೨೨	ಒಳಸರಿ
ಹೆಂಪು	೯-೪३, ೧-೨೮	ಹೆಚ್ಚಿಗೆ, ಆಧಿಕ್ಯ
ಹೆಬ್ಬೇಳಿ	೧೦-೨೬	ಹಿರಿದು+ಪೇಳಿ (ಪೇಳಿ=ಹೇಡಿ)
ಹೆಱ	೧-೧೫३	ಚಂದ್ರ
ಹೊಗರ್	೧-೧೧३	ಕಾಂತಿ
ಹೊಂಗು	೧-೧೦೯, ३-೧೦३	ಉಬ್ಬು
ಹೊದ್ದು	೨-೧೨	ಹೊಂದು, ಸೇರು
ಹೊನಲು	३-೧೧೮	ಪ್ರವಾಹ
ಹೊಂದು	೫-೧೫೫	ಸಾಯಿ
ಹೊಮ್ಮು	೪-೨೬	ಉಂಟಾಗು
ಹೊಂಪು	३-೨೪	ಹೊರವು
ಹೊಂಪುಳಿ	೧೨-೧*	ರೋಮಾಂಚ
ಹೊರೆಯೇಱು	೧-೧३೮, ३-೧೮	ಪುಷ್ಟನಾಗು, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದು

ಕೆಲವು ಅಚ್ಚಿನ ತಪ್ಪುಗಳು

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
೧೬	೧೭	ತೊಱೆಯೆ	ತೊರೆಯೆ
೫೭	೨೦	ಸ್ಭಾಳನಂ	ಸ್ಫಾಳನಂ
೫೯	೧೩	ಇದೆ	ಇರೆ
೭೧	೭	ಗುಳಂ ಬಾಡಿ	ಗುಳಂಬಾಡಿ
೭೯	೬	ಭವನಾದಿ[1]	ಭವನಾ[1]ದಿ[1]
೯೦	೧೯	ಬಿನ್ನೈಸೆ	ಬಿನ್ನೈಸೆ
೯೧	೧೧	ದೇವ	ದೇವರ್